

Številka: 007-324/2019

Ljubljana, 1. 9. 2020

EVA številka: 2019-2550-0040

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE
SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – novo gradivo št. 2

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo ter 109/08, 55/09, 38/10-ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13-ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ..... redni seji dne ..... sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – skrajšani postopek in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru.

Dr. Božo Predalič
GENERALNI SEKRETAR

Priloge:

- Obrazložitev

Prejemniki sklepa:

- Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana
- Ministrstvo za finance, Župančičeva 3, 1000 Ljubljana
- Služba Vlade RS za zakonodajo, Mestni trg 4, 1000 Ljubljana

2. Sprejem predlaganega zakona po skrajšanem postopku v času opravljanja tekočih poslov je nujen iz več razlogov:

Predlog zakona predstavlja odpravo kršitve prava EU, ki se nanaša na sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov. S spremembo se zakonska ureditev usklajuje z Direktivo 2018/410/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018, pri čemer predlagane spremembe ne spreminjajo sistema trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji, ki je bil vzpostavljen v letu 2005.

Predlog zakonske spremembe je namenjen šečasni ureditvi vprašanja proizvajalčeve razširjene odgovornosti z namenom, da se do celovite systemske ureditve tega vprašanja, odpravijo anomalije v delovanju sistema. Uzakonja pa tudi pooblastilo vladi, da v zakonsko določenih primerih omogoči odstop od siceršnje zahteve, po kateri lahko monitoring izvaja le oseba, ki je vpisana v evidenco izvajalcev monitoringa.

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

<p>mag. Andrej Vizjak, minister, dr. Metka Gorišek, državna sekretarka, mag. Katja Buda, v.d. generalne direktorice Direktorata za okolje, mag. Tanja Bolte, vodja Sektorja za okolje in podnebne spremembe, dr. Martin Batič, vodja Oddelka za podnebne spremembe Zorana Komar, podsekretar, Oddelek za podnebne spremembe mag. Tanja Pucelj Vidovič, sekretar.</p>				
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:				
/				
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:				
<p>mag. Andrej Vizjak, minister, dr. Metka Gorišek, državna sekretarka, mag. Katja Buda, v. d. generalnega direktorja Direktorata za okolje</p>				
5. Kratak povzetek gradiva:				
<p>Predlagani zakon v slovenski pravni red prenaša zahteve Direktive (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb, ki so morale biti v nacionalne pravne rede držav članic prenesene do 9. oktobra 2019.</p> <p>Predlog spremembe je namenjen še proizvajalčevi razširjeni odgovornosti, in sicer z namenom izboljšave ureditve z vidika upoštevanja načela jasnosti in načela legalitete in uvedbi pooblastila vladi, da omogoči izjemo od sicer zahtevanega načina izvajanja obratovalnega monitoringa.</p>				
6. Presoja posledic za:				
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih			NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije			DA
c)	administrativne posledice			DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij			DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki			DA
e)	socialno področje			NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 			NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:				
/				
– I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				

Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ		

OBRAZLOŽITEV:

Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

I. Finančne posledice za državni proračun

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

/

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

/

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

/

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:	
Kratka obrazložitev	
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:	
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 	NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: <ul style="list-style-type: none"> - Skupnosti občin Slovenije SOS: DA - Združenju občin Slovenije ZOS: DA - Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA Pripombe na vsebino, ki je predmet tega zakonskega predloga, niso bile podane.	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
mag. Andrej Vizjak MINISTER	

PREDLOG
(EVA: 2019-2550-0040)

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU OKOLJA

I UVOD

1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ocena stanja

1.1.1 Opis dejanskega stanja

Sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov (v nadaljnjem besedilu: sistem trgovanja) je v Evropski uniji vzpostavljen in deluje od leta 2005. V sistem trgovanja so poleg držav članic vključene tudi države Evropskega gospodarskega prostora, torej Norveška, Islandija in Liechtenstein. Osnovni pravni akt Evropske unije, ki ureja sistem trgovanja, je Direktiva 2003/87/ES o vzpostavitvi sheme za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in dopolnitvi Direktive 96/61/ES (UL L št. 275, 25. oktober 2003, stran 32). Ta direktiva je bila pozneje večkrat spremenjena in dopolnjena, nazadnje z Direktivo (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814 (UL L, št. 76, 19. marec 2018, str. 3, v nadaljnjem besedilu: Direktiva (EU) 2018/410). Rok za prenos te direktive v državne pravne rede in za njeno izvajanje je bil 9. oktober 2019. Ker sistem trgovanja deluje na ravni Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora njegovo delovanje ureja vse več pravnih aktov Evropske unije z neposrednim učinkom (uredbe, sklepi in odločitve).

V sistem trgovanja so vključeni določeni toplogredni plini in določene naprave, za katere morajo upravljavci pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, ter letalske dejavnosti, za katere morajo operatorji zrakoplova pridobiti odločbo o izvajanju monitoringa. Upravljavci naprav in operatorji zrakoplovov morajo izvajati monitoring emisij toplogrednih plinov in pripraviti poročilo o emisijah, ki ga preveri akreditirani preveritelj, v določenem roku pa morajo predati registru Unije emisijske kupone v obsegu preverjenih emisij toplogrednih plinov, ki jih je naprava ali letalska dejavnost v enem koledarskem letu izpustila v ozračje. Del emisijskih kuponov upravljavci naprav za nekatere naprave in operatorji zrakoplova za letalsko dejavnost pridobijo brezplačno, del pa jih morajo kupiti. Zlasti upravljavci naprav za proizvodnjo električne energije iz fosilnih goriv morajo vse emisijske kupone kupiti. Pravico trgovati z emisijskimi kuponi imajo vse pravne ali fizične osebe.

Čeprav je bil konec leta 2018 sprejet Zakon o interventnih ukrepih pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 84/18; v nadaljevanju ZIURKOE), ki je z namenom, da je treba v primeru, ko velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, zagotoviti ravnanje za vse nastale odpadke, spremenil tudi besedilo 20. člena ZVO-1, je Upravno sodišče RS tudi spremenjeno zakonsko besedilo v posameznih postopkih razlagalo na način, da proizvajalci odgovarjajo le za količino (»kilograme«) embalaže, ki so jo dali na trg in da s tem tudi oseba, s katero ti izpolnjujejo svoje obveznosti, odgovarja le za »pogodbene količine odpadkov«. Ob takšni razlagi, zoper katero je sicer vloženo predlog za revizijo pri Vrhovnem sodišču RS, je Upravno sodišče RS odpravilo spremembo dovoljenj nekaterim družbam za ravnanje z odpadno embalažo in posledično se je ponovno začela kopičiti zbrana odpadna embalaža. Takšno stanje nasprotuje javnemu interesu varstva okolja in zdravja ljudi. Ta predlog zato uvaja novo spremembo 20. člena

zakona. Tudi namen te spremembe je še bolj jasno določiti, da proizvajalci izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, organizacijsko in praviloma v celoti tudi finančno odgovarjajo za ravnanje z *vsemi odpadki*, ki na območju Republike Slovenije nastanejo iz izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost.

Po trenutno veljavni ureditvi lahko obratovalni monitoring izvaja le oseba, ki je ob izpolnjevanju predpisanih pogojev vpisana v ustrezno evidenco. Tako z vidika izvedljivosti (trajnih in dnevnih meritev, zahtevanih z zaključki o BAT) kot z vidika gospodarnosti (na primer hrup zvočnih naprav) je ta zahteva za vse primere preveč restriktivna.

1.1.2 Opis veljavne pravne ureditve

Zahteve evropske zakonodaje, ki ureja sistem trgovanja, so v Republiki Sloveniji v zakonodajo prenesene z določbami od 117. do 139.f ZVO-1. Na podlagi zakona je sprejeta še Uredba o toplogrednih plinih, dejavnostih in napravah, za katere je treba pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov oziroma izvajati monitoring emisij toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 55/11 in 1/13). Kot rečeno, urejajo sistem trgovanja tudi številni predpisi Evropske unije, ki veljajo neposredno in urejajo določena vprašanja, pomembna za delovanje sistema na ravni Evropske unije oziroma Evropskega gospodarskega prostora. Ti pravni akti so navedeni v nadaljevanju.

Proizvajalčevo razširjeno odgovornost ureja veljavni 20. člen zakona ki je bil leta 2018 z ZIURKOE spremenjen oziroma dopolnjen v sedmem in desetem odstavku 20. člena. Četudi ta govori o odpadkih iz določene vrste izdelkov (natančneje o »odpadkih iz takšnih izdelkov«) in ne o odpadkih iz določenih izdelkov, ki jih je dal na trg posamezen proizvajalec (torej ne o »odpadkih iz teh izdelkov«), v sodni praksi na področju odpadne embalaže (enega od osmih tokov odpadkov iz izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost), ta določba ni bila razumljena v skladu z namenom zakonodajalca. Zato je jasnemu in nedvoumnemu zapisu obveznosti proizvajalca namenjena predlagana sprememba 20. člena.

Zakon in na njegovi podlagi sprejeti predpisi določajo pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba, ki se želi vpisati v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa. Poleg ustrezne opreme in znanja je pogosto potrebna tudi akreditacija.

1.2 Razlogi za sprejem predloga zakona

Prvi razlog za sprejem zakona je prenos zahtev Direktive (EU) 2018/410. Zaradi vse večjega števila pravnih aktov EU, ki neposredno urejajo sistem trgovanja, je bilo treba zakon v določenem delu spremeniti tudi zaradi uskladitve z zahtevami teh predpisov. Zlasti pa ga je treba redakcijsko in nomotehnično prilagoditi, še posebno glede uporabe pravil o sklicevanju na pravne akte EU, ki se dokaj pogosto spreminjajo.

Razlog za spremembo besedila 20. člena ZVO-1 je desjtvoda se pri izvajalcih javne službe prepreči kopičenje odpadne embalaže. Sprememba, ki se sicer nanaša na vse tokove odpadkov iz izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, je torej namenjena odpravi pomanjkljivosti v delovanju tega sistema na področju odpadne embalaže. Ozadje dopolnitve veljavnega 101. a člena pa je potreba, da se v zakonsko določenih primerih lahko predpiše drugačno izvajanje obratovalnega monitoringa.

1.3 Predpisi, ki urejajo to področje

1. Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13 in 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE),
2. Uredba o toplogrednih plinih, dejavnostih in napravah, za katere je treba pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov oziroma izvajati monitoring emisij toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 55/11 in 1/13),
3. Uredba o izvajanju delegirane uredbe (EU) o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije (Uradni list RS, št. 34/19),
4. Odlok o seznamu upravljavcev naprav, ki izpuščajo toplogredne pline, za obdobje od 2013 do 2020 (Uradni list RS, št. 21/14),
5. Uredba o podrobnejšem načinu in pogojih vzpostavitve in vodenja registra emisijskih kuponov (Uradni list RS, št. 56/05),
6. Pravilnik o splošnih pogojih poslovanja registra emisijskih kuponov (Uradni list RS, št. 82/05),
7. Odlok o Programu porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe v obdobju 2020–2023 (Uradni list RS, št. 14/20),
8. Sklep o višini penalov za vsako začeto tono ekvivalenta ogljikovega dioksida za leto 2019 (Uradni list RS, št. 47/19),
9. Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida (Uradni list RS, št. 48/18),
10. Uredba o izvajanju uredbe (EU) o dražbi pravic do emisije toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 14/14).
11. Zakon o interventnih ukrepih pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami (ZIURKOE) (Uradni list RS št. 84/18),
12. Uredba o odpadni električni in elektronski opremi (Uradni list RS, št. 55/15, 47/16, 72/18 in 84/18 – ZIURKOE),
13. Uredba o ravnanju z baterijami in akumulatorji ter odpadnimi baterijami in akumulatorji (Uradni list št. 3/10, 64/12, 93/12, 103/15 in 84/18 – ZIURKOE),
14. Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 84/18 – ZIURKOE),
15. Uredba o izrabljenih vozilih (Uradni list RS, št. 32/11, 45/11 – popr., 26/12 in 84/18 – ZIURKOE),
16. Uredba o ravnanju z izrabljenimi gumami (Uradni list RS, št. 63/09 in 84/18 – ZIURKOE),
17. Uredba o odpadnih nagrobnih svečah (Uradni list RS, št. 25/19),
18. Uredba o ravnanju z odpadnimi fitofarmaceutskimi sredstvi, ki vsebujejo nevarne snovi (Uradni list RS, št. 119/06 in 84/18 – ZIURKOE),
19. Uredba o ravnanju z odpadnimi zdravili (Uradni list RS, št. 105/08 in 84/18 – ZIURKOE),
20. Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne električne in elektronske opreme ter odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev (Uradni list RS, št. 84/18),
21. Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže (Uradni list RS, št. 32/06, 65/06, 78/08, 19/10, 68/17 in 82/18),
22. Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja izrabljenih gum (Uradni list RS, št. 32/06).

1.4 Predpisi EU, ki vplivajo na področje urejanja

1.4.1 Direktive

1. Direktiva (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja

emisij in nizkoogljičnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814 (UL L št. 76 z dne 19. 3. 2018, str. 3),

2. Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, str. 63),

3. Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 8 z dne 13. 1. 2009, str. 3),

4. Direktiva 2004/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o spremembah Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti glede na projektne mehanizme Kjotskega protokola (UL L št. 338 z dne 13. 11. 2004, str. 18),

5. Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra o vzpostavitvi sheme za trgovanje s pravicami za izpuščanje toplogrednih plinov v Uniji in spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L št. 275 z dne 25. 10. 2003, str. 32), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 140 z dne 14. 5. 2014, str. 177).

1.4.2 Uredbe, sklepi, odločbe

Določitev registra Unije:

6. Sklep Komisije z dne 16. aprila 2020 o navodilih centralnemu administratorju evidence transakcij Evropske unije, da vnese spremembe preglednic upravičenosti do mednarodnih dobropisov v preglednici upravičenosti do mednarodnih dobropisov Unije v evidenco transakcij Evropske unije (UL C št. 150 z dne 6. 5. 2020, str. 4),

7. Sklep Komisije z dne 20. februarja 2020 o navodilih centralnemu administratorju evidence transakcij Evropske unije, da spremembe preglednic nacionalnih dodelitev za Avstrijo, Belgijo, Ciper, Estonijo, Francijo, Italijo, Madžarsko, Nemčijo, Poljsko, Portugalsko, Romunijo, Slovaško in Švedsko vnese v evidenco transakcij Evropske unije (UL C št. 128 z dne 20. 4. 2020, str. 1),

8. Sklep Komisije z dne 13. decembra 2019 o navodilih centralnemu administratorju evidence transakcij Evropske unije, da spremembe preglednic nacionalnih dodelitev za Češko, dansko, Nemčijo, Estonijo, Grčijo, Francijo, Italijo, Litvo, Madžarsko, Nizozemsko, Avstrijo, poljsko, Romunijo, Slovenijo, Slovaško, Švedsko in Združeno kraljestvo vnese v evidenco transakcij Evropske unije (UL C št. 50 z dne 13. 2. 2020, str. 1),

9. Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/1122 z dne 12. marca 2019 o dopolnitvi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede delovanja registra Unije (UL L št. 177 z dne 2. 7. 2019, str. 3),

10. Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/401 z dne 19. decembra 2018 o spremembi Uredbe (EU) št. 389/2013 o določitvi registra Unije (UL L št. 72 z dne 14. 3. 2019, str. 4), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 73 z dne 15. 3. 2019, str. 193),

11. Uredba Komisije (EU) 2018/208 z dne 12. februarja 2018 o spremembi Uredbe (EU) št. 389/2013 o določitvi registra Unije (UL L št. 39 z dne 13. 2. 2018, str. 3),

12. Uredba Komisije (EU) št. 389/2013 z dne 2. maja 2013 o določitvi registra Unije v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter odločbama št. 280/2004/ES in št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Komisije (EU) št. 920/2010 in št. 1193/2011 (UL L št. 122 z dne 3. 5. 2013, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 73 z dne 15. 3. 2020, str. 193).

Poročanje po 21. členu Direktive:

- 13.** 2014/166/EU: Izvedbeni sklep Komisije z dne 21. marca 2014 o spremembi Odločbe 2005/381/ES v zvezi z vprašalnikom za poročanje o uporabi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 89 z dne 25. 3. 2014, str. 45),
- 14.** 2006/803/ES: Odločba Komisije z dne 23. novembra 2006 o spremembi Odločbe 2005/381/ES o uvedbi vprašalnika za poročanje o uporabi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L št. 329 z dne 25. 11. 2006, str. 38),
- 15.** 2005/381/ES: Odločba Komisije z dne 4. maja 2005 o uvedbi vprašalnika za poročanje o uporabi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L št. 126 z dne 19. 5. 2005, str. 43).

Spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih:

- 16.** Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/1603 z dne 18. julija 2019 o dopolnitvi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z ukrepi Mednarodne organizacije civilnega letalstva za spremljanje in preverjanje emisij iz letalstva ter poročanje o njih za namene izvajanja globalnega tržnega ukrepa (UL L št. 250 z dne 30. 9. 2019, str. 10),
- 17.** Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/2066 z dne 19. decembra 2018 o spremljanju emisij toplogrednih plinov in poročanju o njih v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter spremembi Uredbe Komisije (EU) št. 601/2012 (UL L št. 334 z dne 31. 12. 2018, str. 1),
- 18.** Uredba Komisije (EU) št. 743/2014 z dne 9. julija 2014 o nadomestitvi Priloge VII k Uredbi (EU) št. 601/2012 glede najmanjše možne pogostosti analiz (UL L št. 201 z dne 10. 7. 2014, str. 1),
- 19.** Uredba Komisije (EU) št. 206/2014 z dne 4. marca 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 601/2012 glede potencialov globalnega segrevanja za emisije toplogrednih plinov brez CO₂ (UL L št. 65 z dne 5. 3. 2014, str. 27),
- 20.** Uredba Komisije (EU) št. 601/2012 z dne 21. junija 2012 o spremljanju emisij toplogrednih plinov in poročanju o njih v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 181 z dne 12. 7. 2012, str. 30),
- 21.** 2010/345/: Sklep Komisije z dne 8. junija 2010 o spremembi Odločbe 2007/589/ES glede vključitve smernic za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov iz zajemanja, transporta in geološkega shranjevanja ogljikovega dioksida (UL L št. 155 z dne 22. 6. 2010, str. 34).

Preverjanje podatkov in akreditacija preveriteljev skladno z Direktivo 2003/87/ES:

- 22.** Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/2067 z dne 19. decembra 2018 o preverjanju podatkov in o akreditaciji preveriteljev v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 334 z dne 31. 12. 2018, str. 94).

Določanje skupne količine pravic za Unijo:

- 23.** 2013/448/EU: Sklep Komisije z dne 5. septembra 2013 v zvezi z nacionalnimi izvedbenimi ukrepi za prehodno brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov v skladu s členom 11(3) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 240 z dne 7. 9. 2013, str. 27),
- 24.** 2011/638/EU: Sklep Komisije z dne 26. septembra 2011 o referenčnih vrednostih za brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov operatorjem zrakoplovov skladno s členom 3e Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 252 z dne 28. 9. 2011, str. 20),

- 25.** 2011/389/EU: Sklep Komisije z dne 30. junija 2011 o količini pravic na ravni Unije iz člena 3e(3)(a) do (d) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 173 z dne 1. 7. 2011, str. 13),
- 26.** 2011/149/EU: Sklep Komisije z dne 7. marca 2011 o zgodovinskih emisijah iz letalstva v skladu s členom 3c(4) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 61 z dne 8. 3. 2011, str. 42),
- 27.** 2010/634/EU: Sklep Komisije z dne 22. oktobra 2010 o prilagoditvi skupne količine pravic za Unijo, ki jih je treba izdati v okviru sistema za trgovanje z emisijami EU za leto 2013, in razveljavitvi Sklepa 2010/384/EU (UL L št. 279 z dne 23. 10. 2010, str. 34),
- 28.** 2010/384/EU: Sklep Komisije z dne 9. julija 2010 o količini pravic za celotno Skupnost za leto 2013, ki jih je treba izdati v okviru sistema trgovanja z emisijami EU (UL L št. 175 z dne 10. 7. 2010, str. 36).

Določanje prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije:

- 29.** Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/1842 z dne 31. oktobra 2019 o določitvi pravil za uporabo Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadaljnjimi ureditvami za prilagoditve brezplačne dodelitve pravic do emisije zaradi sprememb ravni dejavnosti (UL L št. 282 z dne 4. 11. 2019, str. 20),
- 30.** Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/331 z dne 19. decembra 2018 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 59 z dne 27. 2. 2019, str. 8),
- 31.** Sklep Komisije (EU) 2017/126 z dne 24. januarja 2017 o spremembi Sklepa 2013/448/EU glede uvedbe enotnega medsektorskega korekcijskega faktorja v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 19 z dne 25. 1. 2017, str. 93),
- 32.** 2013/447/EU: Sklep Komisije z dne 5. septembra 2013 o standardnem faktorju uporabe zmogljivosti v skladu s členom 18(2) Sklepa 2011/278/EU (UL L št. 240 z dne 7. 9. 2013, str. 23),
- 33.** 2011/278/EU: Sklep Komisije z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2011, str. 1).

Določanje sektorjev in delov sektorjev, ki veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij CO₂, za obdobje med letoma 2021 in 2030:

- 34.** Delegirani sklep Komisije (EU) 2019/708 z dne 15. februarja 2019 o dopolnitvi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z določitvijo sektorjev in delov sektorjev, ki veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij CO₂, za obdobje med letoma 2021 in 2030 (UL L št. 120 z dne 8. 5. 2019, str. 20),
- 35.** 2014/746/EU: Sklep Komisije z dne 27. oktobra 2014 o določitvi seznama sektorjev in delov sektorjev v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, za obdobje med letoma 2015 in 2019 (UL L št. 308 z dne 29. 10. 2014, str. 114),
- 36.** 2014/9/EU: Sklep Komisije z dne 18. decembra 2013 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorji in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂ (UL L št. 9 z dne 14. 1. 2014, str. 9),
- 37.** 2012/498/EU: Sklep Komisije z dne 17. avgusta 2012 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorji in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂ (UL L št. 241 z dne 7. 9. 2012, str. 52).

Časovni načrt, upravljanje in drugi vidiki dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov:

38. Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/1868 z dne 28. avgusta 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1031/2010 zaradi uskladitve prodaje pravic na dražbi s pravili EU ETS za obdobje 2021 – 2030 in z razvrstitvijo pravic kot finančnih instrumentov v skladu z Direktivo 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 289 z dne 8. 11. 2019, str. 9),

39. Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/7 z dne 30. oktobra 2018 o spremembi Uredbe (EU) št. 1031/2010 glede dražbe 50 milijonov nedodeljenih pravic iz rezerve za stabilnost trga za sklad za inovacije in o vključitvi dražbenega sistema, ki ga imenuje Nemčija, v seznam dražbenih sistemov (UL L št. 2 z dne 4. 1. 2019, str. 1),

40. Uredba Komisije (EU) 2017/1902 z dne 18. oktobra 2017 o spremembi Uredbe Komisije (EU) št. 1031/2010 zaradi uskladitve prodaje pravic na dražbi s Sklepom (EU) 2015/1814 Evropskega parlamenta in Sveta ter navedbe dražbenega sistema, ki ga imenuje Združeno kraljestvo (UL L št. 269 z dne 19. 10. 2017, str. 13),

41. Uredba Komisije (EU) št. 176/2014 z dne 25. februarja 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 1031/2010 zlasti zaradi določitve količine pravic do emisije toplogrednih plinov, ki se bodo prodajale na dražbi med letoma 2013–2020 (UL L št. 56 z dne 26. 2. 2014, str. 11),

42. Uredba Komisije (EU) št. 1143/2013 z dne 13. novembra 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 1031/2010 o časovnem načrtu, upravljanju in drugih vidikih dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov na podlagi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti, zlasti v zvezi z navedbo dražbenega sistema, ki ga imenuje Nemčija (UL L št. 303 z dne 14. 11. 2013, str. 10),

43. Uredba Komisije (EU) št. 1042/2012 z dne 7. novembra 2012 o spremembi Uredbe (EU) št. 1031/2010 v zvezi z navedbo dražbenega sistema, ki ga imenuje Združeno kraljestvo (UL L št. 310 z dne 9. 11. 2012, str. 19),

44. Uredba Komisije (EU) št. 784/2012 z dne 30. avgusta 2012 o spremembi Uredbe (EU) št. 1031/2010 v zvezi z navedbo dražbenega sistema, ki ga imenuje Nemčija, in spremembo člena 59(7) Uredbe (UL L št. 234 z dne 31. 8. 2012, str. 4),

45. Uredba Komisije (EU) št. 1210/2011 z dne 23. novembra 2011 o spremembi Uredbe (EU) št. 1031/2010 zlasti zaradi določitve količine pravic do emisije toplogrednih plinov, ki bodo prodane na dražbi pred letom 2013 (UL L št. 308 z dne 24. 11. 2011, str. 2),

46. Uredba Komisije (EU) št. 1031/2010 z dne 12. novembra 2010 o časovnem načrtu, upravljanju in drugih vidikih dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov na podlagi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 302 z dne 18. 11. 2010, str. 1),

Določanje upravičenosti do mednarodnih dobropisov:

47. Uredba Komisije (EU) št. 1123/2013 z dne 8. novembra 2013 o določanju upravičenosti do mednarodnih dobropisov v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 299 z dne 9. 11. 2013, str. 32),

48. Uredba Komisije (EU) št. 550/2011 z dne 7. junija 2011 o določanju nekaterih omejitev glede uporabe mednarodnih dobropisov iz projektov v zvezi z industrijskimi plini, skladno z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 8. 6. 2011, str. 1).

Odobritev poenostavljenega orodja:

49. Uredba Komisije (EU) št. 606/2010 z dne 9. julija 2010 o odobritvi poenostavljenega orodja, ki ga je razvila Evropska organizacija za varnost zračne plovbe (Eurocontrol) za ocenjevanje porabe goriva nekaterih operatorjev zrakoplovov z majhnimi emisijami (UL L št. 175 z dne 10. 7. 2010, str. 25).

Razlaga letalskih dejavnosti:

50. 2009/450/ES: Odločba Komisije z dne 8. junija 2009 o natančni razlagi letalskih dejavnosti iz priloge I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 12. 6. 2009, str. 69).

Seznam operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES:

51. Uredba Komisije (EU) 2020/535 z dne 8. aprila 2020 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 124 z dne 21. 4. 2020, str. 1),

52. Uredba Komisije (EU) 2019/226 z dne 6. februarja 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 41 z dne 12. 2. 2019, str. 100),

53. Uredba Komisije (EU) 2019/225 z dne 6. februarja 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 glede operaterjev zrakoplovov, za katere je Združeno kraljestvo določeno kot država članica upravljavka (UL L št. 41 z dne 12. 2. 2019, str. 1),

54. Uredba Komisije (EU) 2018/336 z dne 8. marca 2018 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 70 z dne 13. 3. 2018, str. 1),

55. Uredba Komisije (EU) 2017/294 z dne 20. februarja 2017 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 43 z dne 21. 2. 2017, str. 3),

56. Uredba Komisije (EU) 2016/282 z dne 26. februarja 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 56 z dne 2. 3. 2016, str. 1),

57. Uredba Komisije (EU) 2015/180 z dne 9. februarja 2015 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 34 z dne 10. 2. 2015, str. 1),

58. Uredba Komisije (EU) št. 100/2014 z dne 5. februarja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 37 z dne 6. 2. 2014, str. 1),

59. Uredba Komisije (EU) št. 815/2013 z dne 27. avgusta 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES

Evropskega parlamenta in Sveta, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova, da se upošteva pristop Hrvaške k Evropski uniji (UL L št. 236 z dne 4. 9. 2013, str. 1),

60. Uredba Komisije (EU) št. 109/2013 z dne 29. januarja 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova ob upoštevanju razširitve sistema Unije za trgovanje s pravicami do emisije na države EGP-EFTA (UL L št. 40 z dne 9. 2. 2013, str. 1),

61. Uredba Komisije (EU) št. 100/2012 z dne 3. februarja 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova ob upoštevanju razširitve sistema Unije za trgovanje s pravicami do emisije na države članice EGP-EFTA (UL L št. 39 z dne 11. 2. 2012, str. 1),

62. Uredba Komisije (EU) št. 394/2011 z dne 20. aprila 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova glede razširitve sistema Unije za trgovanje s pravicami do emisije na države članice EGP-EFTA (UL L št. 107 z dne 27. 4. 2011, str. 1),

63. Uredba Komisije (EU) št. 115/2011 z dne 2. februarja 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 39 z dne 12. 2. 2011, str. 1),

64. Uredba Komisije (EU) št. 82/2010 z dne 28. januarja 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 748/2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 25 z dne 29. 1. 2010, str. 12),

65. Uredba Komisije (ES) št. 748/2009 z dne 5. avgust 2009 o seznamu operaterjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, z navedbo države članice upravljavke za vsakega operaterja zrakoplova (UL L št. 219 z dne 22. 8. 2009, str. 1).

Sklad za inovacije:

66. Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/856 z dne 26. februarja o dopolnitvi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z delovanjem sklada za inovacije (UL L št. 140 z dne 25. 5. 2019, str. 6).

NER 300:

67. Sklep Komisije (EU) 2017/2172 z dne 20. novembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/670/EU v zvezi z razporeditvijo neizplačanih prihodkov iz prvega kroga razpisov za oddajo predlogov (UL L št. 306 z dne 22. 11. 2017, str. 24),

68. Sklep Komisije (EU) 2015/191 z dne 5. februarja 2015 o spremembi Sklepa 2010/670/EU glede podaljšanja nekaterih rokov, določenih v členu 9 in členu 11(1) Sklepa (UL L št. 31 z dne 7. 2. 2015, str. 31),

69. 2010/670/EU: Sklep Komisije z dne 3. novembra 2010 o merilih in ukrepih za financiranje komercialnih demonstracijskih projektov, katerih cilj je okoljsko varno zajemanje in geološko shranjevanje CO₂, ter demonstracijskih projektov inovativnih tehnologij obnovljive energije v skladu s sistemom za trgovanje s pravicami do emisije

toplogrednih plinov v Uniji, vzpostavljenim z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 290 z dne 6. 11. 2010, str. 39).

Člen 3f(5) Direktive 2003/87/ES:

70. Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/775 z dne 18. maja 2016 o referenčni vrednosti za brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov operatorjem zrakoplovov v skladu s členom 3f(5) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 128 z dne 19. 5. 2016, str. 10),

71. 2006/780/ES: Odločba Komisije z dne 13. novembra 2006 o izogitvi dvojnemu štetju zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v okviru sistema Skupnosti za trgovanje z emisijami za projektne dejavnosti iz Kjotskega protokola v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 316 z dne 16. 11. 2006, str. 12).

1.5 Razlogi, ki utemeljujejo potrebo po novem predpisu

Temeljni razlog za sprejem zakona je zahteva prava EU o lojalnem sodelovanju držav članic, kar narekuje sprejem zakonodajnih in drugih ukrepov za prenos in izvajanje pravnih aktov EU, ki urejajo sistem trgovanja. Dodani pa sta še dve spremembi, ki jih narekuje izvajanje predpisov v praksi.

1.6. Mednarodni sporazumi, ki vplivajo na področje urejanja

1. Zakon o ratifikaciji Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/95),

2. Zakon o ratifikaciji Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 17/02),

3. Zakon o ratifikaciji Pariškega sporazuma (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 16/16 in 6/17 – popr.).

1.7. Odločbe Sodišča Evropske unije, ki obravnavajo področje urejanja oziroma primerljivo ureditev

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predlaganega zakona v ničemer ne spreminja cilja, zaradi katerega je sistem trgovanja sploh vzpostavljen: ta cilj je zmanjševanje emisije toplogrednih plinov iz določenih naprav oziroma dejavnosti in letalske dejavnosti.

Cilj zakona je tudi zagotovitev jasnega zakonodajnega okvirja na področju ravnanja z odpadki iz izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost. Na področju obratovalnega monitoringa pa zagotovitev izvedljivosti njegovega izvajanja.

2.2 Načela

Predlagani zakon ne vsebuje novih ali dodatnih načel, na katerih je zasnovan in vzpostavljen sistem trgovanja oziroma ureditev drugih dveh področij, ki se spreminjata.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlagani zakon ne vsebuje rešitev, ki bi zelo spreminjale vzpostavljen in delujoč sistem trgovanja. Glede na veljavni sistem prinaša pomembnejšo vsebinsko spremembo le v delu, ki se nanaša na porabo sredstev, pridobljenih na dražbi emisijskih kuponov, in sicer za kritje posrednih stroškov zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov. Določbe predlaganega zakona so tako zakonska podlaga za sprejem predpisa, s katerim se bodo podrobneje določili način in pogoji za dodelitev finančnega nadomestila sektorjem ali delom sektorjev, ki so izpostavljeni tveganju premestitve emisij CO₂ zaradi posrednih stroškov, ki nastanejo zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov in se prenesejo na cene električne energije.

S predlogom se spreminja tudi 20. člen zakona, ki določa, da morajo proizvajalci za izdelke, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, zagotavljati in financirati predpisano ravnanje z rabljenimi izdelki in z vsemi odpadki, ki na območju Republike Slovenije nastanejo iz izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost. To svojo obveznost proizvajalec izvaja bodisi sam (samostojno) ali skupaj z drugimi proizvajalci (skupno), tako da za to pooblasti združenje proizvajalcev izdelkov ali drugo gospodarsko družbo. Če je slednjih več, je že na zakonski ravni predvideno, da posamezno združenje oziroma gospodarska družba svoje obveznosti opravlja v ustreznem deležu. Proizvajalci pa ostanejo finančno odgovorni za izpolnitev obveznosti ravnanja z odpadki, če jih ne izpolni njihovo združenje oziroma gospodarska družba. Spreminja se tudi 101.a člen, in sicer tako, da v določenih primerih omogoča, da vlada omogoči izjemo od zahteve izvajanja obratovalnega monitoringa preko pooblaščenega izvajalca, pri čemer pa je dolžna predpisati tudi pogoje za takšno izvajanje monitoringa.

3 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNO FINANČNA SREDSTVA

Predlagani zakon nima posledic za državni proračun in druga javno finančna sredstva.

4 NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona v državnem proračunu dodatnih finančnih sredstev ni treba zagotoviti

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EU

Direktiva 2003/87/ES je vzpostavila sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov, ki deluje na ravni EU in državah Evropskega gospodarskega prostora že od leta 2005 dalje. Vse države članice imajo vzpostavljene enake mehanizme, ki zagotavljajo izdajo dovoljenj za izpuščanje toplogrednih plinov upravljavcem naprav, odobritev načrta monitoringa za operatorje zrakoplova, monitoring emisij in poročanje o njih, akreditacijo preveriteljev in način preverjanja ter način dodeljevanja brezplačnih pravic do emisije toplogrednih plinov. Glede samega sistema trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov, so se države članice vključene v skupni dražbeni sistem in imajo skupnega nadzornika dražbe, vsaka pa je imenovala svojega pooblaščenega dražitelja. Vsaka država članica je določila svojega nacionalnega administratorja za izvajanje predpisanih nalog v okviru delovanja skupnega registra Unije, ta pa beleži vse transakcije s pravicami do emisije toplogrednih plinov.

Sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov je izjemno harmoniziran in enotno deluje v vseh državah članicah EU in državah Evropskega gospodarskega prostora. Ves sistem je izjemno reguliran s številnimi predpisi Evropske unije (uredbami, odločbami, sklepi), ki veljajo neposredno in so navedeni zgoraj v tč. 1.4. Države članice se glede prenosa in izvajanja direktive razlikujejo le glede institucionalne ureditve, to je glede določitve institucij, ki so zadolžene za izvajanje posameznih nalog, ki jih zahteva direktiva oz. izvršilni predpisi EU: izdajanje dovoljenj, odobravanje načrtov monitoringa, dodeljevanje brezplačnih pravic do emisije toplogrednih plinov, določitve nacionalnega administratorja in imenovanje pooblaščenega dražitelja. Institucionalna ureditev je seveda pogojena z notranjo administrativno ureditvijo posamezne države.

Nemčija je določbe Direktive 2018/410 prenesla in sicer z zakonom o prilagoditvi pravnih podlag za razvoj Evropskega trga z emisijami (Gesetz zur Anpassung der Rechtsgrundlagen für die Fortentwicklung des Europäischen Emissionshandels (Bundesgesetzblatt Teil 1 nr.2 z dne 24.1.2019) Na Hrvaškem so določbe Direktive 2018/410/ES prenesene s spremembo Zakona o klimatskim promenama (NN št. 127/19). Francija pa je določbe Direktive 2018/410/ES prenesla z Odlokom št. 2019-1034 z dne 9. oktobra 2019 o sistemu za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (2021–2030) (Ordonnance no 2019-1034 du 9 octobre 2019 relative au système d'échange de quotas d'émissions de gaz à effet de serre (2021-2030) (Journal Officiel de la République Française (JORF); z dne 10.10.2019)).

Na področju proizvajalčeve razširjene odgovornosti zakon predstavlja začasno ureditev z namenom njene večje jasnosti, ki bo veljala do uveljavitve sistemskih sprememb za sisteme proizvajalčeve razširjene odgovornosti v skladu s pravom EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

Izvajanje predlaganega zakona zmanjšuje upravne naloge organa, ki izdaja dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, saj je zaradi zahtev Direktive (EU) 2018/410 prenehala obveznost rednega pregledovanja in morebitnega spreminjanja dovoljenj vsakih pet let.

Ob upoštevanju spremembe 20. člena bo morala Agencija RS za okolje v skladu z 78. členom zakona po uradni dolžnosti spremeniti okoljevarstvena dovoljenja družbam za ravnanje z odpadno embalažo.

Drugih novih posledic za delovanje javne uprave in pravosodnih organov predlagani zakon ne povzroča.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Predlagani zakon ne vsebuje novih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlagani zakon sam po sebi ne vsebuje novih ukrepov, ki bi lahko vplivali na okolje, saj je sistem trgovanja vzpostavljen prav zaradi zmanjševanja emisij toplogrednih plinov ter v državah članicah Evropske unije in državah Evropskega gospodarskega prostora deluje od leta 2005.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlagani zakon na področju trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov ne prinaša novih oziroma dodatnih obveznosti, ki bi bremenile gospodarstvo, zmanjšuje pa upravne ovire, saj imetnikom dovoljenj za izpuščanje toplogrednih plinov teh dovoljenj ne bo treba podaljševati vsakih pet let. Hkrati pa je s predlogom zakona oblikovana zakonska podlaga za sprejem predpisa, s katerim se bodo podrobneje določili način in pogoji za dodelitev finančnega nadomestila sektorjem ali delom sektorjev, ki so izpostavljeni tveganju premestitve emisij CO₂ zaradi posrednih stroškov, ki nastanejo zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov in se prenesejo na cene električne energije.

Predlagani zakon z januarjem 2021 vzpostavlja jasnejšo zakonsko podlago glede obveznosti proizvajalca za odpadke iz izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost. Na vseh tokovih odpadkov iz izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, še zlasti na področju odpadne embalaže, se pričakuje, da bodo gospodarske družbe iz 20. člena ustrezno prilagodile svoja ravnanja.

Predlog upošteva še, da zaključki o BAT, sprejeti na EU ravni, za vedno več parametrov zahtevajo kontinuirano izvajanje monitoringa emisij, zaradi česar zakon omogoča, da se v uredbi, sprejeti na podlagi 17. člena zakona, predvidijo izjeme od siceršnje zahteve, po kateri lahko monitoring izvaja le oseba, ki je vpisana v evidenco izvajalcev monitoringa. Takšna izjema je omogočena še v nekaterih drugih primerih.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Zakon ne bo vplival na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlagani zakon ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Zakon ne bo vplival na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor od 4. junija do 4. julija 2019, na E-demokraciji pa od 5. junija do 5. julija 2019.

Predlog zakona je bil 4. junija 2019 predstavljen v Gospodarski zbornici Slovenije, 14. junija 2019 pa v Agenciji RS za okolje.

Zgoraj navedena osnutka zakonske spremembe sta poleg sistema trgovanja obsegala še nekatere druge vsebine (področje odpadkov, presoje vplivov na okolje,

spremenjena inšpekcijska določila itd.), ki jih ta predlog ne vsebuje. Te vsebine so bile iz predloga umaknjene zaradi nujnosti čim prejšnje uskladitve zakona z akti EU, ki se nanašajo na sistem trgovanja in bodo vključene v nov zakon.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bo spremljalo Ministrstvo za okolje in prostor.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona je bil na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor objavljen 4. junija 2019, na E-demokraciji pa 5. junija 2019. Javna obravnava predloga zakona je potekala do 5. julija 2019.

Dne 4. februarja 2020 je bilo spremenjeno besedilo zakona, pripravljeno za medresorsko obravnavo, sočasno znova poslano tudi v javno obravnavo, in sicer do 18. februarja 2020.

Vsebina predlaganega zakona, ki se nanaša na sistem trgovanja, je bila del razgrnjene vsebine, na katero je javnost lahko podala stališča in pripombe. Ta vsebina je v predlogu spremenjena redakcijsko in nomotehnično, ne pa tudi vsebinsko; z izjemo določila za kritje posrednih stroškov zaradi stroškov zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, ki je bilo v predlog zakona dodano na predlog Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo in Gospodarske zbornice Republike Slovenije.

Področje odpadkov, kot je bilo predmet javne obravnave, bo zakonodajalec urejal v okviru predloga novega zakona o varstvu okolja. Iz že pojasnenih razlogov se s tem predlogom le začasno urejajo pravila ravnanja z odpadki iz izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost, in sicer tako, da se v večji meri na zakonsko raven prenašajo vsebine, ki jih podrobneje urejajo podzakonski predpisi. Rešitev ima enak namen kot sprememba 20. člena zakona z ZIURKOE, ki je bila v javni obravnavi leta 2018, to je zagotovitev ravnanja z vsemi odpadki, ki nastanejo iz izdelkov, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost. Omenjena vsebina je bila tudi predmet osnutkov novele zakona, ki sta bila v javni obravnavi leta 2019 in ponovno leta 2020; v sldenja odnutka je bla vključena tudi subsidirana odgovornost proizvajalcev za ravnanje organizacije Omenjena osnutka pa sta sicer naslavljala še nekatera druga vprašanja, na primer pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija (gospodarska družba), s katero proizvajalci skupno izpolnjujejo obveznosti, informacijski sistem itd.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

V predmetnem zakonu je prof. Pličanič sodeloval pri pregledu nove vsebine 20. člena zakona, ki se nanaša na proizvajalčevo razširjeno odgovornost.

Za namene pravnega svetovanja na različnih področjih dela ministrstva je bila pogodba, katere vrednost brez DDV znaša 18.300 EUR, sicer sklenjena z Inštitutom za javno upravo.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Andrej Vizjak, minister,
- dr. Metka Gorišek, državna sekretarka,
- mag. Katja Buda, v. d. generalne direktorice Direktorata za okolje.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE) se v 1. členu v drugem odstavku za 15. točko doda nova 16. točka, ki se glasi:

»16. Direktiva (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814 (UL L št. 76 z dne 19. 3. 2018, str. 3).«.

2. člen

V 3. členu se v točki 8.5. besedilo »Sklepom Komisije z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2011, stran 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Komisije z dne 17. avgusta 2012 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorji in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂ (UL L št. 241 z dne 7. 9. 2012, stran 52), (v nadaljnjem besedilu: Sklep 278/2011/EU)« nadomesti z besedilom »predpisom EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije«.

3. člen

V 20. členu se črta sedmi odstavek.

Dosedanja osmi in deveti odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

Za osmim odstavkom se dodajo novi deveti do petnajsti odstavek, ki se glasijo:

"(9) Za izdelke, za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost (v nadaljnjem besedilu: izdelki PRO), morajo pravne ali fizične osebe, ki v okviru dejavnosti razvijajo, izdelujejo, predelujejo, obdelujejo, prodajajo ali uvažajo izdelke PRO (v nadaljnjem besedilu: proizvajalci izdelkov) v skladu s tem zakonom zagotavljati:

1. takšno ravnanje z izdelki PRO, da se spodbujata njihova ponovna uporaba in preprečevanje odpadkov,
2. takšno ravnanje z vsemi odpadki, ki na območju Republike Slovenije nastanejo iz izdelkov PRO, da se spodbujajo recikliranje in drugi postopki predelave odpadkov,
3. delno ali celotno financiranje ravnanja z odpadki, ki na območju Republike Slovenije nastanejo iz izdelkov PRO.

(10) Proizvajalec izdelkov lahko svoje obveznosti glede ravnanja z odpadki, ki nastanejo iz izdelkov PRO, in glede financiranja tega ravnanja izpolnjuje:

1. sam (v nadaljnjem besedilu: samostojno izpolnjevanje obveznosti PRO) ali
2. skupaj z drugimi proizvajalci izdelkov (v nadaljnjem besedilu: skupno izpolnjevanje obveznosti PRO), tako da za to pooblasti združenje proizvajalcev izdelkov ali drugo gospodarsko družbo.

(11) Vlada predpiše izdelke PRO, proizvajalce izdelkov ter obveznosti proizvajalca izdelkov in združenja proizvajalcev izdelkov ali druge gospodarske družbe, ki se nanašajo zlasti na:

1. prevzem rabljenih izdelkov PRO in zagotavljanje predpisanega ravnanja z njimi,
2. cilje, ki jih morajo dosegati pri izpolnjevanju obveznosti ravnanja z odpadki, ki nastanejo iz izdelkov PRO,
3. način in pogoje za samostojno ali skupno izpolnjevanje obveznosti PRO ter obseg obveznosti posameznega proizvajalca, ki samostojno ali skupno izpolnjuje obveznosti PRO,
4. načine, zahteve ter tehnične in organizacijske ukrepe za ravnanje z odpadki, ki nastanejo po uporabi izdelkov PRO,
5. obseg in vrste stroškov, povezanih z obveznostmi ravnanja z odpadki, ki nastanejo iz izdelkov PRO,
6. vzpostavitev in zagotavljanje informacijskega sistema za spremljanje izvajanja obveznosti PRO,
7. obveščanje in seznanjanje javnosti z možnostmi ponovne uporabe izdelkov PRO in možnostmi recikliranja ter drugih načinov postopkov predelave odpadkov, ki nastanejo iz izdelkov PRO,
8. vodenje evidenc in poročanje ministrstvu o izdelkih PRO,
9. poročanje ministrstvu o samostojnem ali skupnem izpolnjevanju obveznosti PRO.

(12) Združenje proizvajalcev izdelkov ali druga gospodarska družba, ki jo proizvajalci izdelkov pooblastijo za skupno izpolnjevanje obveznosti PRO, zagotavlja v svojem imenu in za račun teh proizvajalcev prevzemanje in ravnanje z vsemi odpadki, ki na območju Republike Slovenije nastanejo iz izdelkov PRO.

(13) Če proizvajalci izdelkov za izpolnjevanje svojih obveznosti PRO pooblastijo več združenj proizvajalcev ali drugih gospodarskih družb, posamezno združenje proizvajalcev ali gospodarska družba zagotavlja ravnanje z odpadki za delež odpadkov, ki je enak količniku med maso izdelkov PRO, ki so jih dali na trg v Republiki Sloveniji proizvajalci izdelkov, ki so za izpolnjevanje svojih obveznosti glede ravnanja z odpadki, nastalimi iz izdelkov PRO, pooblastili to združenje proizvajalcev ali gospodarsko družbo, in maso izdelkov PRO, ki so jih dali na trg v Republiki Sloveniji vsi proizvajalci, ki skupno izpolnjujejo obveznosti PRO.

(14) Za določitev deležev odpadkov iz prejšnjega odstavka vlada predpiše podatke, njihov vir in metodologijo za izračun deležev, pristojni organ za določitev deležev, način in pogostost objave deležev ter obdobje, za katero se deleži določijo. Za pravilnost in točnost podatkov, posredovanih ministrstvu ali drugemu organu, pristojnemu za evidenco, ki je vir podatkov iz prejšnjega stavka, odgovarja oseba, ki je te podatke dolžna posredovati.

(15) Če združenje proizvajalcev ali druga gospodarska družba v določenem obdobju ne izpolni obveznosti iz dvanajstega odstavka tega člena, so za izpolnitev teh obveznosti subsidiarno finančno odgovorni proizvajalci, ki so za skupno izpolnjevanje obveznosti pooblastili to združenje ali družbo, pri čemer posamezni proizvajalec krije stroške ravnanja za delež odpadkov, ki je enak količniku med maso izdelkov PRO, ki jih je ta v določenem obdobju dal na trg v Republiki Sloveniji, in maso takšnih proizvodov, ki so jih v istem obdobju dali na trg v Republiki Sloveniji vsi proizvajalci, s katerimi skupno izpolnjuje obveznosti PRO.«.

Dosedanji deseti odstavek se črta.

4. člen

V 101.a členu se za osmim odstavkom dodajo novi deveti do enajsti odstavek, ki se glasijo:

»(9) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko vlada v predpisu iz 17. člena tega zakona določi, da obratovalni monitoring izvaja oseba, ki ni vpisana v evidenco iz prvega odstavka tega člena, če gre za:

1. trajne ali dnevne meritve emisije snovi in toplote v vode iz zaključkov v BAT,
2. trajne meritve pretoka, meritve pH vrednosti ali temperature,
3. meritve hrupa zaradi uporabe zvočnih naprav,
4. trajne meritve stanja okolja ali
5. meritve komunalne odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav manjše zmogljivosti.

(10) Če predpis iz 17. člena tega zakona temelji tudi na 4. ali 5. točki prejšnjega odstavka, vlada v njem določi tudi vrste trajnih meritev iz 4. točke oziroma zmogljivost naprave iz 5. točke prejšnjega odstavka.

(11) V predpisu iz osmega odstavka tega člena minister določi tudi zahteve v zvezi z merilno opremo in preverjanjem skladnosti tako opravljenih meritev.«.

5. člen

V VI. poglavju se v naslovu 4. oddelka, v naslovu in prvem odstavku 117. člena beseda »Skupnosti« nadomesti z besedo »EU«.

6. člen

V 118. členu se v drugem odstavku 2. točka črta, dosedanje 3. do 6. točka pa postanejo 2. do 5. točka.

7. člen

V 119. členu se v tretjem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. nazivno vhodno toplotno moč oziroma zmogljivost naprave,«.

V tretjem odstavku se v 6. točki besedilo »nacionalnemu administratorju« nadomesti z besedilom »v registru Unije«.

Četrty odstavek se črta.

Dosedanji peti odstavek, ki postane četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Ministrstvo pošlje dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona«.

8. člen

V 120. členu se v prvem odstavku besedilo »v skladu s Sklepom 278/2011/EU« črta.

V četrtem odstavku se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »drugega«.

V petem odstavku se besedilo »firme ali sedeža« črta.

Šesti odstavek se črta.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega in petega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

9. člen

Naslov 121. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(prenehanje delovanja naprave)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravljavec mora ministrstvo pisno obvestiti o prenehanju delovanja naprave v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.«.

V drugem odstavku se beseda »primerih« nadomesti z besedo »primeru«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

10. člen

122. člen se spremeni tako, da se glasi:

»122. člen
(odvzem dovoljenja)

(1) Ministrstvo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov odvzame, če upravljavec ne izpolnjuje zahtev iz 4. točke tretjega odstavka 119. člena tega zakona, če ne plača penalov v skladu s 136. členom tega zakona ali če je upravljavec izvedel spremembo naprave, ki v skladu s 120. členom tega zakona vpliva na vsebino dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, vendar o tem ni obvestil ministrstva na način iz prvega odstavka 120. člena tega zakona.

(2) Upravljavcu naprave, ki mu je bilo odvzeto dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, ministrstvo ne izda dovoljenja iz 118. člena tega zakona v petih letih od pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka.

(3) Za napravo, za katero je bilo upravljavcu naprave odvzeto dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, ministrstvo ne izda dovoljenja iz 118. člena tega zakona v petih letih od pravnomočnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo pošlje odločbo iz prvega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

11. člen

V 122.a členu se v prvem odstavku besedilo »skladno z določbo petega« nadomesti z besedilom »v skladu z določbo prvega«.

V drugem odstavku se beseda »pripravil« nadomesti z besedilom »poslal ministrstvu«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora poslati poročilo iz prvega odstavka tega člena skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona ministrstvu najpozneje v treh mesecih od pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 121. člena tega zakona ali prvega odstavka 122. člena tega zakona.«.

12. člen

V 125. členu se v prvem odstavku besedilo »enakim potencialom globalnega ogrevanja ozračja« nadomesti z besedilom »ekvivalentnim potencialom globalnega segrevanja ozračja«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Vsakdo je lahko imetnik emisijskega kupona v skladu s tem zakonom in predpisi EU, ki urejajo sistem trgovanja.«.

13. člen

126. člen se spremeni tako, da se glasi:

»126. člen
(dodelitev emisijskih kuponov)

(1) Upravljavcem naprav za proizvodnjo električne energije in naprav za zajem, prenos ali shranjevanje ogljikovega dioksida se od leta 2013 emisijski kuponi ne dodelijo brezplačno.

(2) Upravljavcem naprav, ki niso navedeni v prejšnjem odstavku, se od leta 2013 del emisijskih kuponov brezplačno dodeli v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona. Brezplačno se, v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona, od leta 2013 emisijski kuponi dodelijo tudi za daljinsko ogrevanje in za naprave za sproizvodnjo z visokimi izkoristkom, ki ustrezajo merilom visoke učinkovitosti v skladu s predpisi, ki urejajo energetiko, in sicer za ekonomsko upravičeno povpraševanje po proizvodnji toplotne in hladilne energije.

(3) Upravljavci naprav iz prejšnjega odstavka so za leto 2013 upravičeni do 80 odstotkov količine emisijskih kuponov, izračunane v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona in odobrene v skladu z določbami 126.a člena tega zakona. Ta količina se vsako leto zmanjša za enak znesek tako, da v letu 2020 doseže 30

odstotkov količine emisijskih kuponov, izračunane v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona. Brezplačna dodelitev emisijskih kuponov se po letu 2026 zmanjšuje v enakih deležih tako, da leta 2030 ni več brezplačnih dodelitev emisijskih kuponov, razen za daljinsko ogrevanje.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so upravljavci naprav iz sektorjev ali delov sektorjev v skladu s predpisom EU, ki določa seznam sektorjev in delov sektorjev, ki veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij CO₂, do leta 2030 upravičeni do brezplačne dodelitve 100 odstotkov količine emisijskih kuponov, izračunane v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona.«.

14. člen

126.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»126.a člen (seznam naprav in upravljavcev)

(1) Ministrstvo na podlagi vloge upravljavca naprave v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona za obdobje petih let, ki se začne leta 2021, in vsako nadaljnje petletno obdobje pripravi seznam naprav in upravljavcev, ki imajo pravnomočno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov v skladu s 118. členom ali 126.b členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: seznam naprav), in ga do 30. septembra dve leti pred začetkom tega obdobja predloži Evropski komisiji.

(2) Ministrstvo skupaj s seznamom naprav predloži Evropski komisiji tudi seznam naprav in upravljavcev, ki se v skladu s 126.c členom tega zakona želijo izključiti iz sistema trgovanja, ter predlog enakovrednih ukrepov, ki jih morajo ti izvajati za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov.

(3) Seznam naprav vsebuje tudi količino emisijskih kuponov, brezplačno dodeljenih upravljavcem naprav za petletno obdobje iz prvega odstavka tega člena, in sorazmerni delež emisijskih kuponov za posamezno koledarsko leto v navedenem obdobju, izračunana v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona upošteva zahteve Evropske komisije glede vključitve naprav na seznam naprav in izračuna končno brezplačno dodeljeno količino emisijskih kuponov v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona za posamezno obdobje.

(5) Ministrstvo na spletni strani objavi seznam naprav in končno brezplačno dodeljeno količino emisijskih kuponov iz prejšnjega odstavka.

(6) Ministrstvo upravljavcu naprave, ki je na seznamu iz prejšnjega odstavka, z odločbo dodeli celotno brezplačno količino emisijskih kuponov, ki mu pripada za določeno obdobje in dodeljene letne brezplačne količine emisijskih kuponov. Odločba vsebuje tudi seznam podnaprav s preteklimi ravnmi dejavnosti v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

(7) Ob spremembi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov zaradi spremembe upravljavca v skladu s petim odstavkom 120. člena tega zakona ministrstvo po uradni dolžnosti v tem delu spremeni tudi odločbo iz prejšnjega odstavka.

(8) Ministrstvo pred začetkom vsakega petletnega obdobja iz prvega odstavka tega člena najpozneje štiri mesece pred rokom iz prvega odstavka tega člena objavi predlog enakovrednih ukrepov iz drugega odstavka tega člena in omogoči javnosti dajanje pripomb v 30 dneh od javne objave.

(9) Ministrstvo pošlje odločbo iz šestega ali iz sedmega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

15. člen

126.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»126.b člen

(vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov v sistem trgovanja)

(1) Vlada lahko v predpis iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona v sistem trgovanja vključi še druge naprave, dejavnosti in toplogredne pline, pri čemer upošteva zlasti:

1. učinke na notranji trg EU,
2. mogočo ogroženost konkurenčnosti,
3. celovitost okoljskih učinkov,
4. zanesljivost načrtovanega monitoringa emisij toplogrednih plinov in
5. zanesljivost poročanja o emisijah toplogrednih plinov.

(2) Ministrstvo naprave, dejavnosti in toplogredne pline iz prejšnjega odstavka vključi v sistem trgovanja v skladu s tem zakonom, če je vključitev odobrila Evropska komisija.«.

16. člen

126.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»126.c člen

(izključitev iz sistema trgovanja)

(1) Upravljevec naprave se lahko pred začetkom vsakega petletnega obdobja iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona odloči, da se izključi iz sistema trgovanja, če so emisije iz naprave v poročilih o emisijah toplogrednih plinov iz drugega odstavka 133. člena tega zakona v treh zaporednih letih pred rokom iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona bile manjše od 25.000 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida in je med opravljanjem dejavnosti izgorevanja goriva v treh zaporednih letih pred rokom iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona imela naprava nazivno vhodno toplotno moč pod 35 MW brez emisij iz biomase (v nadaljnjem besedilu: mala naprava).

(2) Ministrstvo upravljavcu naprave, ki je kot mala naprava vključena na seznam naprav iz petega odstavka 126.a člena tega zakona, po uradni dolžnosti nadomesti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov z novim dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov in jo izključi iz sistema trgovanja, prej veljavno dovoljenje pa preneha veljati z začetkom obdobja s seznama naprav iz petega odstavka 126.a člena tega zakona.

(3) Novo dovoljenje iz prejšnjega odstavka vsebuje poleg sestavin iz 1., 2. in 3. točke tretjega odstavka 119. člena tega zakona načrt monitoringa in način poročanja v skladu s predpisom iz trinajstega odstavka tega člena ter obveznost izvajanja enakovrednih

ukrepov za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov v skladu s predpisom iz četrtega odstavka 112. člena tega zakona.

(4) Upravljavec male naprave mora ministrstvu poslati poročilo o emisijah toplogrednih plinov najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, ministrstvo pa ga pregleda v skladu s predpisom iz trinajstega odstavka tega člena.

(5) Če ministrstvo med pregledom poročila o emisijah toplogrednih plinov iz prejšnjega odstavka ugotovi, da so podatki iz poročila o emisijah toplogrednih plinov napačni, količino emisij toplogrednih plinov ugotovi z odločbo. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(6) Upravljavec naprave, ki je kot mala naprava na seznamu naprav iz petega odstavka 126.a člena tega zakona, mora predati emisijske kupone v skladu s 135. členom tega zakona za obdobje, v katerem je bil vključen v sistem trgovanja.

(7) Če ministrstvo na podlagi poročila iz četrtega odstavka tega člena ali drugih podatkov v tekočem letu ugotovi, da je mala naprava v preteklem letu izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase, jo z začetkom naslednjega koledarskega leta znova vključi v sistem trgovanja.

(8) Ministrstvo znova vključi upravljavca male naprave v sistem trgovanja tako, da mu izda dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz prvega odstavka 119. člena tega zakona, s katerim nadomesti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz drugega odstavka tega člena, to pa preneha veljati z začetkom koledarskega leta, ki sledi letu ugotovitve iz prejšnjega odstavka.

(9) Upravljavec male naprave mora izpolniti obveznosti izvajanja enakovrednih ukrepov iz tretjega odstavka tega člena tudi za leto, ki sledi letu, ko je naprava izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase.

(10) Za upravljavca male naprave se glede spremembe, povezane z napravo in prenehanjem delovanja naprave, odvzema dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, izpolnitve obveznosti pri prenehanju ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov in spremembe monitoringa smiselno uporabljajo določbe 120., 121., 122., 122.a, 133.a člena tega zakona in predpisa iz trinajstega odstavka tega člena.

(11) Ministrstvo pred začetkom vsakega petletnega obdobja iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona najpozneje 30 dni pred rokom iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona objavi seznam naprav in upravljavcev iz prvega odstavka tega člena na spletni strani in omogoči javnosti dajanje pripomb v 30 dneh od javne objave.

(12) Če Evropska komisija v šestih mesecih od prejema seznama naprav in upravljavcev iz drugega odstavka 126.a člena tega zakona temu seznamu ne nasprotuje, se šteje, da so te naprave izključene iz sistema trgovanja za obdobje iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona.

(13) Vlada predpiše način izvajanja monitoringa, priprave poročila in poročanja ter način in pogostost pregledovanja poročila iz četrtega odstavka tega člena.

(14) Ministrstvo pošlje dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz drugega ali osmega odstavka tega člena ali odločbo iz desetega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.

(15) Ministrstvo pošlje odločbo iz petega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

17. člen

126.d člen se spremeni tako, da se glasi:

»126.d člen
(sprememba dodeljene količine emisijskih kuponov)

(1) Ministrstvo z odločbo spremeni dodeljeno količino emisijskih kuponov iz šestega odstavka 126.a člena tega zakona upravljavcu naprave v skladu s predpisom EU, ki ureja spreminjanje dodeljene količine. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(2) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

18. člen

126.e člen se spremeni tako, da se glasi:

»126.e člen
(dodelitev emisijskih kuponov za nove naprave)

(1) Upravljavec nove naprave iz drugega odstavka tega člena je upravičen do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona, razen za zgorevanje goriva zaradi proizvodnje električne energije.

(2) Za upravljavca nove naprave v vsakem petletnem obdobju iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona se šteje upravljavec naprave, v kateri se opravlja ena ali več dejavnosti, določenih v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, upravljavec pa je dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov prvič pridobil v obdobju, ki se začne tri mesece pred rokom iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona in konča tri mesece pred rokom za predložitev seznama naprav Evropski komisiji za naslednje petletno obdobje.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za upravljavca nove naprave ne štejeta upravljavec, ki je s pravnim poslom pridobil obstoječo napravo ali njen del, in upravljavec, ki mu je bilo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov spremenjeno v skladu z določbo petega odstavka 120. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo na podlagi vloge za brezplačno dodelitev emisijskih kuponov za nove naprave v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona upravljavcu nove naprave iz drugega odstavka tega člena izračuna dodeljeno količino brezplačnih emisijskih kuponov v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona in jo predloži Evropski komisiji.

(5) Ministrstvo upošteva zahteve Evropske komisije in upravljavcu nove naprave iz drugega odstavka tega člena izračuna končno brezplačno dodeljeno količino emisijskih kuponov v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona.

(6) Ministrstvo z odločbo brezplačno dodeli količino emisijskih kuponov iz prejšnjega odstavka upravljavcu nove naprave iz drugega odstavka tega člena. Odločba vsebuje

tudi seznam podnaprav z ravnmi dejavnosti v skladu s predpisom EU iz 8.5. točke 3. člena tega zakona. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(7) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

19. člen

127. se spremeni tako, da se glasi:

»127. člen (dražba emisijskih kuponov)

(1) Emisijski kuponi, ki pripadajo Republiki Sloveniji za dražbo, se od leta 2013 prodajo na dražbi v skladu s predpisom EU, ki ureja časovni načrt, upravljanje in druge vidike dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov.

(2) SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka), je uradna dražiteljica na dražbi iz prejšnjega odstavka v imenu in za račun Republike Slovenije.

(3) Ministrstvo in SID banka skleneta pogodbo, s katero podrobneje uredita opravljanje nalog uradne dražiteljice iz prejšnjega odstavka, plačilo za opravljanje nalog in poročanje ministrstvu.

(4) V primeru prenehanja delovanja naprave za proizvodnjo električne energije se količina emisijskih kuponov iz prvega odstavka tega člena v letu po prenehanju delovanja naprave zmanjša za količino povprečja emisij iz drugega odstavka 133. člena tega zakona, in sicer v obdobju petih let pred prenehanjem delovanja naprave.

(5) Ministrstvo v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka tega člena obvesti Evropsko komisijo o količini povprečja preverjenih emisij iz prejšnjega odstavka.«.

20. člen

129. člen se spremeni tako, da se glasi:

»129. člen (poraba sredstev, pridobljenih na dražbi emisijskih kuponov)

(1) Sredstva Podnebnega sklada iz četrtega odstavka 128. člena tega zakona, pridobljena z dražbo emisijskih kuponov za naprave, se porabijo zlasti za:

1. zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, vključno s prispevkom v Svetovni sklad za energetske učinkovitost in obnovljive vire ter v Sklad za prilagajanje, določen na podlagi Podnebne konvencije;
2. prilagajanje na vplive podnebnih sprememb, financiranje raziskav in razvoja ter demonstracijskih projektov za zmanjšanje emisij in prilagajanje podnebnim spremembam, vključno s sodelovanjem v pobudah Evropskega strateškega načrta za energetske tehnologije in evropskih tehnoloških platform;
3. razvoj obnovljivih virov energije za izpolnitev zaveze EU glede uporabe obnovljivih virov energije ter razvoj drugih tehnologij, ki pripomorejo k prehodu v varno in trajnostno nizkoogljično gospodarstvo ter k izpolnitvi zaveze EU, da poveča energetske učinkovitost na ravni, dogovorjeni v ustreznih zakonodajnih aktih;

4. ukrepe za preprečevanje krčenja gozdov in povečanje pogozdovanja ter obnovo gozdov v državah v razvoju, ki so ratificirale mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, prenos tehnologij in omogočanje prilagajanja negativnim učinkom podnebnih sprememb v teh državah;
5. zajemanje ogljikovega dioksida v gozdovih EU;
6. okolju varno zajemanje in geološko shranjevanje ogljikovega dioksida, zlasti iz elektrarn na trdna fosilna goriva ter vrste industrijskih sektorjev in delov sektorjev, tudi v tretjih državah;
7. spodbujanje prehoda na promet z nizkimi emisijami in javni promet;
8. financiranje raziskav in razvoja na področju energetske učinkovitosti in čistih tehnologij v sektorjih, določenih v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona;
9. ukrepe, katerih namen je izboljšanje energetske učinkovitosti, sistemov daljinskega ogrevanja in izolacije ali zagotavljanje finančne podpore za obravnavo socialnih vprašanj v gospodinjstvih z nizkim ali srednjim prihodkom;
10. kritje administrativnih stroškov upravljanja sistema trgovanja;
11. financiranje podnebnih ukrepov v ranljivih tretjih državah, tudi za prilagajanje na učinke podnebnih sprememb;
12. spodbujanje pridobivanja spretnosti in prerazporeditve delovne sile, da bi v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji pripomogli k pravičnemu prehodu v nizkoogljično gospodarstvo, zlasti v regijah, ki jih tranzicija delovnih mest najbolj zadeva in
13. kritje posrednih stroškov, zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov.

(2) Sredstva Podnebnega sklada iz četrtega odstavka 128. člena tega zakona, pridobljena z dražbo emisijskih kuponov za operatorje zrakoplovov, se porabijo za obvladovanje podnebnih sprememb v EU in tretjih državah ter za financiranje skupnih projektov, zlasti za:

1. zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz letalstva;
2. prilagajanje na vplive podnebnih sprememb v EU in tretjih državah, zlasti državah v razvoju;
3. financiranje raziskav in razvoja, namenjenih blaženju podnebnih sprememb in prilagajanju podnebnim spremembam, ki jih povzročajo emisije toplogrednih plinov iz letalstva;
4. zmanjševanje emisij s prometom z nizkimi emisijami;
5. kritje stroškov upravljanja sistema trgovanja;
6. financiranje prispevkov v Svetovni sklad za energetske učinkovitost in obnovljive vire energije ter
7. financiranje ukrepov za preprečevanje krčenja gozdov.

(3) Vlada določi način in pogoje dodelitve nadomestila za kritje posrednih stroškov iz trinajste točke prvega odstavka tega člena v korist določenih sektorjev ali delov sektorjev, ki so izpostavljeni tveganju premestitve emisij CO₂.

(4) Ministrstvo do 31. marca tekočega leta za preteklo leto objavi na spletni strani skupni znesek finančnega nadomestila za posamezen sektor ali del sektorja iz prejšnjega odstavka.

(5) Vlada sprejme program porabe sredstev za izvedbo ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena. Pri ukrepih, ki vključujejo večletne projekte, se ne glede na obdobje, za katero se sprejema program, v programu navedejo predvidena finančna sredstva do zaključka projekta in se v ta namen prevzemajo finančne obveznosti v breme proračunov prihodnjih let.

(6) Ministrstvo do 31. julija tekočega leta za preteklo leto poroča Evropski komisiji o porabi sredstev iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisom EU, ki ureja upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.

(7) Sredstva Podnebnega sklada iz petega odstavka tega člena se lahko z neposredno pogodbo dodeljujejo tudi neposrednim ali posrednim proračunskim uporabnikom, ki jih je za izvajanje javnih nalog ustanovila ali pooblastila Republika Slovenija ali občina.

(8) Minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za državne pomoči, predpiše način in pogoje dodeljevanja sredstev iz petega odstavka tega člena.

(9) Do sredstev iz petega odstavka tega člena ni upravičena oseba:

1. katere obveznosti plačila obveznih zapadlih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih pobira ali izterjuje Finančna uprava Republike Slovenije, na dan predložitve vloge za pridobitev sredstev znašajo 50 eurov ali več ali

2. na dan predložitve vloge za pridobitev sredstev ni imela predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za zadnjih pet let do dne vloge za pridobitev sredstev.

(10) Za potrebe odločanja o pravici do pridobitve sredstev iz petega odstavka tega člena se podatki o tem, ali vlagatelj vloge za pridobitev sredstev izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, brezplačno pridobijo iz davčne evidence, ki jo vodi Finančna uprava Republike Slovenije.«.

21. člen

130. člen se spremeni tako, da se glasi:

»130. člen (podelitev emisijskih kuponov)

»(1) Nacionalni administrator iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona upravljavcu naprave, ki je na seznamu iz petega odstavka 126.a člena tega zakona, razen upravljavcu male naprave iz 126.c člena tega zakona, na podlagi odločbe o brezplačni dodelitvi emisijskih kuponov iz šestega odstavka 126.a člena tega zakona, v registru Unije iz 132. člena tega zakona podeli, v skladu s predpisom EU, ki določa register Unije, letno brezplačno količino emisijskih kuponov najpozneje do 28. februarja tekočega leta.

(2) Nacionalni administrator iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona upravljavcu nove naprave iz drugega odstavka 126.e člena tega zakona na podlagi odločbe o brezplačni dodelitvi emisijskih kuponov iz šestega odstavka 126.e člena tega zakona v registru Unije iz 132. člena tega zakona podeli, v skladu s predpisom EU iz prejšnjega odstavka brezplačno količino emisijskih kuponov najpozneje v sedmih dneh od pravnomočnosti odločbe o brezplačni dodelitvi emisijskih kuponov iz šestega odstavka 126.e člena tega zakona.

(3) Ob prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 121. člena tega zakona ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 122. člena tega zakona nacionalni administrator iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona upravljavcu naprave v naslednjem in vsakem nadaljnjem koledarskem letu do konca petletnega obdobja iz prvega odstavka 126.a člena ne podeli preostanka sorazmernega deleža brezplačnih emisijskih kuponov.«.

22. člen

V 130.a členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ne glede na določbe prvega odstavka prejšnjega člena ministrstvo brezplačno dodeli preostanek sorazmernega deleža emisijskih kuponov upravljavcu naprave, ki je s pravnim poslom pridobil obstoječo napravo ali njen del z območja Republike Slovenije, in se je tako dogovoril z upravljavcem obstoječe naprave.«.

V drugem odstavku se beseda »podelitvi« nadomesti z besedilom »brezplačni dodelitvi«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

23. člen

130.b člen se črta.

24. člen

V 132. členu se v prvem odstavku besedilo »z Uredbo Komisije (EU) št. 389/2013 z dne 2. maja 2013 o določitvi registra Unije v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter odločbama št. 280/2004/ES in št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Komisije (EU) št. 920/2010 in št. 1193/2011 (UL L št. 122 z dne 3. 5. 2013, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 389/2013/EU)« nadomesti z besedilom »s predpisom EU iz prvega odstavka 130. člena tega zakona«.

V drugem odstavku se besedilo »z Uredbo 389/2013/EU« nadomesti z besedilom »s predpisom EU iz prvega odstavka 130. člena tega zakona«.

25. člen

V 133. členu se v prvem odstavku besedilo »z Uredbo Komisije (EU) št. 601/2012 z dne 21. junija 2012 o spremljanju emisij toplogrednih plinov in poročanju o njih v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 181 z dne 12. 7. 2012, stran 30; v nadaljnjem besedilu: Uredba 601/2012/EU)« nadomesti z besedilom »s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih«.

Drugi in tretji odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Upravljavec naprave ali operator zrakoplova mora ministrstvu poslati poročilo o emisijah toplogrednih plinov iz prejšnjega odstavka za preteklo leto skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona najpozneje do 31. marca tekočega leta. Ministrstvo mora zagotoviti, da je poročilo o emisijah toplogrednih plinov dostopno javnosti v skladu s predpisom EU iz prejšnjega odstavka.

(3) Če upravljavec naprave ali operator zrakoplova v roku iz prejšnjega odstavka ministrstvu ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona ali če preveritelj iz prvega odstavka 134. člena tega zakona za poročilo o emisijah toplogrednih plinov ugotovi, da ni zadovoljivo v skladu s predpisom EU, ki ureja preverjanje podatkov in akreditacijo preveriteljev, izdelava poročilo o emisijah toplogrednih plinov na podlagi dostopnih podatkov o emisijah toplogrednih plinov za posamezno napravo ali letalsko dejavnost ministrstvo. Stroške izdelave tega poročila nosi upravljavec naprave ali operator zrakoplova.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ministrstvo izdelava poročilo o emisijah toplogrednih plinov na podlagi dostopnih podatkov o emisijah toplogrednih plinov za letalsko dejavnost tudi v primeru prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma stečaja operatorja zrakoplova, če poročilo o emisijah toplogrednih plinov za obdobje od začetka koledarskega leta do dneva prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma začetka stečajnega postopka skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona ni bilo poslano ministrstvu najpozneje v 30 dneh od prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma začetka stečajnega postopka.«.

V dosedanem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se za besedo »količino« doda beseda »emisij«.

Za dosedanjim četrtem odstavkom, ki postane peti odstavek, se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ministrstvo na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz četrtega odstavka tega člena izda operatorju zrakoplova ali v primeru stečaja stečajnemu upravitelju odločbo, v kateri ugotovi količino emisij toplogrednih plinov, ki jo je operator zrakoplova v obdobju od začetka koledarskega leta do dneva prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma začetka stečajnega postopka izpustila v zrak in za katero mora operator zrakoplova ali v primeru stečaja stečajni upravitelji predati emisijske kupone. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.«.

V dosedanem petem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »petega odstavka tega člena«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Ministrstvo pošlje odločbo iz šestega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

26. člen

V 133.a členu se v prvem do tretjem odstavku besedilo »z Uredbo 601/2012/EU« nadomesti z besedilom »s predpisom EU iz prvega odstavka 133. člena tega zakona«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ministrstvo pošlje odločbo iz drugega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji.«.

27. člen

134. člen se spremeni tako, da se glasi:

»134. člen
(preverjanje poročila o emisijah toplogrednih plinov)

(1) Poročilo o emisijah toplogrednih plinov iz prvega odstavka 133. člena tega zakona lahko preveri le oseba, ki je pridobila akreditacijsko listino v skladu s predpisom EU iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: preveritelj) mora preveriti poročilo o emisijah toplogrednih plinov iz prejšnjega odstavka ter upravljavcu naprave in operatorju zrakoplova izdati poročilo o preverjanju v skladu s predpisom EU iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona.

(3) Ministrstvo lahko kadarkoli opravi izredno naknadno preverjanje poročila o emisijah toplogrednih plinov iz drugega odstavka 133. člena tega zakona, ki ga je preveril preveritelj, tako da za to izbere drugega preveritelja.

(4) Če ministrstvo pri preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je preveritelj huje kršil predpis EU iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona, o tem obvesti akreditacijski organ.

(5) Za hujšo kršitev predpisa EU iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona se šteje, če preveritelj:

1. po lastni krivdi pravočasno ne izdela poročila o preverjanju iz drugega odstavka tega člena, kar je bilo ugotovljeno s pravnomočno sodbo sodišča, ali
2. izdela pomanjkljivo, napačno ali zavajajoče poročilo o preverjanju iz drugega odstavka tega člena.

(6) Stroške izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah toplogrednih plinov iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona nosi ministrstvo.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ima ministrstvo pravico in dolžnost od preveritelja izterjati vračilo stroškov izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah toplogrednih plinov iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona, če je bila s pravnomočno odločbo ugotovljena hujša kršitev predpisa EU iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona.«.

28. člen

135. člen se spremeni tako, da se glasi:

»135. člen
(predaja emisijskih kuponov in njihova razveljavitev)

(1) Upravljavec naprave, razen upravljavec male naprave iz 126.c člena tega zakona, mora za vsako napravo iz 118. člena tega zakona, operator zrakoplova pa za letalsko dejavnost iz 139.a člena tega zakona, do 30. aprila tekočega leta predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ugotovljeni na način iz drugega odstavka 133. člena tega zakona. V primeru iz 122.a člena tega zakona mora upravljavec naprave ali ob stečajju stečajni upravitelj najpozneje 120. dan od pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 121. člena tega zakona ali prvega

odstavka 122. člena tega zakona predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ki jih je naprava izpustila v ozračje v obdobju iz drugega odstavka 122.a člena tega zakona.

(2) Operator zrakoplova mora v primeru prenehanja opravljanja letalske dejavnosti ali v primeru stečaja stečajni upravitelj najpozneje 60. dan od prenehanja opravljanja letalske dejavnosti za obdobje od začetka koledarskega leta do dneva prenehanja opravljanja letalske dejavnosti predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, izpuščeni v ozračje v navedenem obdobju.

(3) Predani emisijski kuponi iz prvega in drugega odstavka tega člena se razveljavijo v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka 130. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo na spletni strani objavi ime osebe, ki ni predala emisijskih kuponov v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

(5) Če ministrstvo pri izrednem naknadnem preverjanju iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona ugotovi, da upravljavec naprave ali operator zrakoplova ni predal ustrezne količine emisijskih kuponov, izda odločbo, s katero ugotovi manjkajočo količino emisijskih kuponov, ki jih mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova predati v 15 dneh od pravnomočnosti odločbe, ali ugotovi njihov presežek, ki ga upravljavec naprave ali operator zrakoplova lahko uveljavlja do 30. aprila v naslednjem koledarskem letu, tako da preda ustrezno manjšo količino emisijskih kuponov. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(6) Upravljavec naprave za izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne more uporabiti emisijskih kuponov, izdanih za trgovanje s pravicami do emisije iz letalske dejavnosti.

(7) Upravljavcu naprave, ki je svoje emisije toplogrednih plinov zajel in jih prenesel v napravo za njihovo trajno skladiščenje, za katero je država članica EU izdala dovoljenje za shranjevanje ogljikovega dioksida, ni treba predati emisijskih kuponov za te emisije, ki so bile ugotovljene na način iz drugega odstavka 133. člena tega zakona in preverjene na način iz 134. člena tega zakona.

(8) Imetnik emisijskih kuponov lahko kadar koli zahteva njihovo razveljavitev, razveljavijo se v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka 130. člena tega zakona, pri tem pa imetnik ni upravičen do nadomestila njihove vrednosti.

(9) Ministrstvo pošlje odločbo iz petega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

29. člen

137. člen se spremeni tako, da se glasi:

»137. člen
(veljavnost emisijskih kuponov)

Veljavnost emisijskih kuponov, izdanih od 1. januarja 2013, ni omejena. Emisijski kuponi, izdani od 1. januarja 2021, veljajo za emisije toplogrednih plinov od leta 2021 naprej.«.

30. člen

138. člen se črta.

31. člen

V 139.a členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Operator zrakoplova, ki mu je Republika Slovenija odobrila operativno licenco v skladu s predpisom EU, ki določa skupna pravila za opravljanje zračnih prevozov oziroma je pripisan Republiki Sloveniji kot državi članici upravljavki, in opravlja letalsko dejavnost, mora izvajati monitoring in poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu z določbami 133. člena tega zakona ter v skladu z določbami 135. člena tega zakona predati ustrezno količino emisijskih kuponov.«.

V tretjem odstavku se besedilo »določene vrste dejavnosti« nadomesti z besedilom »letalsko dejavnost«.

V petem odstavku se besedilo »organu, pristojnemu za vodenje registra emisijskih kuponov« nadomesti z besedilom »v registru Unije iz 132. člena tega zakona«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Ministrstvo pošlje odločbo iz petega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

32. člen

V 139.b členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o emisijah toplogrednih plinov, poročilo o emisijah toplogrednih plinov, določeno s predpisom EU iz prvega odstavka 133. člena tega zakona, in poročilo o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona.«.

V tretjem odstavku se besedilo »in pisno mnenje« nadomesti z besedilom »o emisijah toplogrednih plinov in poročilo o preverjanju«.

33. člen

V 139.c členu se v naslovu člena beseda »razdelitev« nadomesti z besedilom »dodelitev in podelitev«.

V prvem odstavku se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »šestega odstavka 139.b člena tega zakona«.

V prvem odstavku se v 1. točki beseda »razdeli« nadomesti z besedo »dodeli«, besedilo »razdelitev in prodajo emisijskih kuponov« se nadomesti z besedilom »referenčne vrednosti za brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov operatorjem zrakoplovov«.

V prvem odstavku se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. količino emisijskih kuponov, ki se dodeli posameznemu operatorju zrakoplova za vsako leto iz določenega obdobja, ta pa se določi tako, da se njegova skupna količina emisijskih kuponov iz prejšnje točke deli s številom let v obdobju, v katerem bo opravljal določeno letalsko dejavnost.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Nacionalni administrator iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona na podlagi odločbe iz prvega odstavka tega člena operatorju zrakoplova v registru Unije iz 132. člena tega zakona podeli v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka 130. člena tega zakona letno količino emisijskih kuponov iz 2. točke prvega odstavka tega člena najpozneje do 28. februarja tekočega leta.«.

V četrtem odstavku se besedilo »svetovnem spletu« nadomesti z besedilom »spletni strani«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ministrstvo pošlje odločbo iz prvega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

34. člen

V 139.d členu se v prvem odstavku v 1. točki besedilo »določene vrste letalskih dejavnosti« nadomesti z besedilom »letalsko dejavnost«.

V tretjem odstavku se v 2. točki besedilo »in pisno mnenje iz drugega odstavka 133. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »o emisijah toplogrednih plinov iz prvega odstavka 133. člena tega zakona in poročilo o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona«.

35. člen

V 139.e členu se v naslov spremeni tako, da se glasi: »(dodelitev in podelitev emisijskih kuponov iz posebne rezerve)«.

V prvem odstavku se beseda »razdelitev« nadomesti z besedo »dodelitev«, beseda »razdeljenih« pa nadomesti z besedo »dodeljenih«.

V drugem odstavku se beseda »razdelitev« nadomesti z besedilom »brezplačna dodelitev«.

V tretjem odstavku se beseda »razdelitev« nadomesti z besedilom »brezplačna dodelitev«, beseda »razdelitve« pa z besedilom »brezplačne dodelitve«.

V četrtem odstavku se beseda »razdeliti« nadomesti z besedilom »brezplačno dodeliti«.

V petem odstavku se beseda »razdeli« nadomesti z besedilom »brezplačno dodeli«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Nacionalni administrator iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona na podlagi odločbe iz prejšnjega odstavka operatorju zrakoplova v registru Unije iz 132. člena tega zakona podeli v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka 130. člena tega zakona količino emisijskih kuponov iz drugega odstavka tega člena v sedmih dneh od pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka.«.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se besedilo »svetovnem spletu« nadomesti z besedilom »spletni strani«.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Ministrstvo pošlje odločbo iz petega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona.«.

36. člen

V 139.f členu se v prvem odstavku v 2. točki besedilo »poročila o emisiji toplogrednih plinov in pisnega mnenja« nadomesti z besedilom »poročila o emisijah toplogrednih plinov iz prvega odstavka 133. člena tega zakona in poročila o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona«.

V drugem odstavku se v 1. točki besedilo »poročila s pisnim mnenjem« nadomesti z besedilom »poročila o emisijah toplogrednih plinov in poročila o preverjanju«.

37. člen

V 162. členu se v prvem odstavku 1. do 20. točka spremenijo tako, da se glasijo:

- »1. ministrstvu ali drugemu pristojnemu organu ne posreduje pravih in točnih podatkov (štirinajsti odstavek 20. člena),«
2. uporablja za svoj proizvod znak za okolje, ki mu ni podeljen, ali ga uporablja v nasprotju s predpisanimi in določenimi pogoji, ali označi proizvod z znakom, ki je tako podoben znaku za okolje, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike (sedmi in osmi odstavek 31. člena),
3. se sklicuje na registracijo svoje organizacije v sistemu EMAS ali uporablja znak EMAS, ne da bi bil vključen v ta sistem skladno s predpisi, ali uporablja znak, ki je tako podoben znaku EMAS, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike (deseti odstavek 32. člena),
4. začne z obratovanjem naprave iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, pa o tem ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije (tretji odstavek 76. člena),
5. ne prijavi ministrstvu spremembe naprave (prvi odstavek 77. člena),
6. ne obvesti ministrstva o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 68. člena tega zakona (prvi odstavek 81. člena),
7. ne obvesti ministrstva o izvedbi ukrepov (sedmi odstavek 81. člena),
8. ne obvesti ministrstva ali pristojne inšpekcije o začetku obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti (prvi odstavek 85. člena),
9. ne obvesti ministrstva in izvede spremembo naprave ali opravljanja dejavnosti (drugi odstavek 85. člena),
10. ne obvesti ministrstva o dokončnem prenehanju naprave ali opravljanju dejavnosti (tretji odstavek 85. člena),
11. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 90. člena,
12. ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije o začetku obratovanja obrata iz 86. člena (prvi odstavek 91. člena),

13. ne obvesti ministrstva o dokončnem prenehanju obratovanja obrata iz 86. člena tega zakona ali prenehanju upravljavca (drugi odstavek 91. člena),
14. ne obvesti ministrstva o neposredni nevarnosti za nastanek okoljske škode in ne izvede vseh potrebnih ukrepov za njeno preprečitev (prvi odstavek 110.d člena),
15. ne obvesti ministrstva o nastanku okoljske škode in ne izvede vseh potrebnih ukrepov za njeno omejitev (prvi odstavek 110.e člena),
16. ministrstvu ne prijavi vsake nameravane spremembe vrste ali delovanja naprave ali vsake razširitve ali zmanjšanja njene zmogljivosti (prvi odstavek 120. člena),
17. ne obvesti ministrstva o prenehanju delovanja naprave iz 118. člena tega zakona (prvi odstavek 121. člena),
18. izvaja monitoring brez odobritve ministrstva (prvi odstavek 133. člena in drugi odstavek 133.a člena),
19. ne zagotavlja izvajanja načrta monitoringa (prvi odstavek 133. člena),
20. do predpisanega roka ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov (drugi odstavek 133. člena)
21. preverja poročilo o emisijah toplogrednih plinov brez pridobljene akreditacijske listine (prvi odstavek 134. člena).

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

38. člen (veljavnost predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odlok o seznamu upravljavcev naprav, ki izpuščajo toplogredne pline, za obdobje od leta 2013 do 2020 (Uradni list RS, št. 21/14), uporablja pa se do 31. decembra 2020.

39. člen (uskladitev dovoljenj za izpuščanje toplogrednih plinov)

(1) Ministrstvo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, izdano do uveljavitve tega zakona na podlagi 119. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE), po uradni dolžnosti uskladi z določbami tega zakona in izda novo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov najpozneje do 1. novembra 2020, pri čemer novo dovoljenje začne veljati s 1. januarjem 2021, prej veljavno dovoljenje pa preneha veljati z 31. decembrom 2020.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ministrstvo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov na zahtevo upravljavca naprave zaradi spremembe naprave spremeni v skladu z določbo spremenjenega 120. člena zakona. Odločba o spremembi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov pa lahko vsebuje tudi razdelitev na podnaprave v skladu s Sklepom Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu z 10.a členom Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2011, str. 1), če je bila zahteva vložena do 1. septembra 2020.

40. člen

(prilagoditev dodeljene količine emisijskih kuponov)

(1) Ne glede na določbo spremenjenega 126.d člena zakona se za prilagoditev dodeljene količine upravljavcu male naprave do 31. decembra 2020 uporabljajo določbe od drugega do devetega odstavka tega člena.

(2) Ministrstvo z odločbo prilagodi dodeljeno količino upravljavcu male naprave, ki je bila spremenjena ali je delno prenehala opravljati dejavnost. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(3) V primeru spremembe male naprave ministrstvo prilagodi dodeljeno količino sorazmerno s to spremembo.

(4) Ob delnem prenehanju opravljanja dejavnosti male naprave ministrstvo prilagodi dodeljeno količino tako, da na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz šestega odstavka 126.c člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE) zniža dodeljeno količino za:

1. 50 odstotkov, če so emisije iz male naprave glede na dodeljeno količino za leto 2013 manjše za 50 do 75 odstotkov;
2. 75 odstotkov, če so emisije iz male naprave glede na dodeljeno količino za leto 2013 manjše za 75 do 90 odstotkov;
3. 90 odstotkov, če so emisije iz male naprave glede na dodeljeno količino za leto 2013 manjše za 90 odstotkov ali več.

(5) Ministrstvo z odločbo spremeni odločitev iz prejšnjega odstavka tako, da zviša dodeljeno količino na raven iz leta 2013, če na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz četrtega odstavka tega člena ugotovi, da so emisije presegle 50 odstotkov dodeljene količine za leto 2013. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(6) Ministrstvo z odločbo spremeni odločitev iz četrtega odstavka tega člena tako, da zviša dodeljeno količino na 50 odstotkov ravni iz leta 2013, če na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz četrtega odstavka tega člena ugotovi, da so emisije presegle 25 odstotkov dodeljene količine za leto 2013. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(7) Prilagoditev iz drugega do šestega odstavka tega člena velja za leto, ki sledi koledarskemu letu, v katerem so bili izpolnjeni pogoji za njeno prilagoditev.

41. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Obveznosti iz spremenjenega 20. člena zakona se za osebe iz prvega in tretjega odstavka 25. člena ter družbo za ravnanje z odpadno embalažo iz prvega odstavka 26. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) začnejo uporabljati s 1. januarjem 2021.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. členu

S 1. členom predlaganega zakona se spreminja in dopolnjuje 1. člen veljavnega zakona, v katerem so navedeni pravni akti, ki se prenašajo z ZVO-1. Z novo 16. točko se naštetim direktivam dodaja nova direktiva, ki jo zakon prenaša, in sicer Direktiva (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljčnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814 (UL L št. 76, 19. marec 2018, str. 3).

K 2. členu

V 2. členu predlaganega zakona je treba v uvodu poudariti spremembo, ki se nanaša na 8.5. točko 3. člena. Dobesedno navajanje predpisa EU je v skladu z nomotehničnimi navodili za sklicevanje na predpise EU nadomeščeno s sklicem na vsebino predpisa, torej: sklic na »Sklep Komisije z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu z 10.a členom Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2011, stran 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Komisije z dne 17. avgusta 2012 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorji in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂ (UL L št. 241 z dne 7. 9. 2012, stran 52), (v nadaljnjem besedilu: Sklep 278/2011/EU)« je nadomeščen s sklicem na »predpis EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije«.

Sprememba načina sklicevanja je pomembna zato, ker se predpisi EU, ki urejajo sistem trgovanja, izjemno hitro spreminjajo. Takšna sprememba načina sklicevanja pa je uporabljena tudi pri številnih drugih členih predloga.

K 3. členu

S tretjim členom se spreminja 20. člen zakona. Spremembe so namenjene zakonski regulaciji proizvajalčeve razširjene odgovornosti. Odstavkom, ki splošno urejajo področje odpadkov, sledijo določbe, ki predstavljajo dopolnitev in spremembo zakonske podlage za urejanje proizvajalčeve razširjene odgovornosti za ravnanje z vsemi odpadki, ki na območju Republike Slovenije nastanejo iz izdelkov, za katere je predpisana tovrstna odgovornost (izdelki PRO), in za financiranje tega ravnanja.

Z novim devetim odstavkom so opredeljene osebe, ki se štejejo za proizvajalce izdelkov PRO, ter njihova odgovornost za odpadke iz izdelkov PRO. Ta odgovornost je tako organizacijska (proizvajalci morajo zagotoviti ravnanje z vsemi odpadki iz izdelkov PRO na območju Slovenije) kakor finančna (v odvisnosti od določb podzakonskih predpisov morajo zagotoviti delno ali celotno financiranje tega ravnanja).

Nov deseti odstavek določa, da posamezni proizvajalec svoje obveznosti glede ravnanja z odpadki, ki nastanejo iz izdelkov PRO, lahko zagotavlja sam (samostojno) ali skupaj z drugimi proizvajalci izdelkov (skupno).

V novem enajstem odstavku so dana pooblastila vladi za urejanje tega področja.

Za skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalec pooblasti združenje proizvajalcev izdelkov ali drugo gospodarsko družbo, ki pa glede na predlagani novi dvanajsti

odstavek ni »klasični pooblaščenec«, temveč ravnanje z vsemi odpadki, ki na območju Republike Slovenije nastanejo iz izdelkov PRO, zagotavlja v svojem imenu in za račun teh proizvajalcev. S tem je torej tako za proizvajalce kot tudi za njihova združenja ali druge gospodarske družbe določena zakonska (javno-pravna) obveznost zagotavljanja ravnanja z vsemi odpadki, ki na območju Republike Slovenije nastanejo iz izdelkov PRO.

Z novim trinajstim odstavkom je urejena delitev obveznosti PRO med združenja proizvajalcev in druge gospodarske družbe, kadar je teh več. Za te osebe je določena obveznost zagotavljanja ravnanja z vsemi odpadki, ki na območju Republike Slovenije nastanejo iz izdelkov PRO, v deležih, ki se v skladu s predpisano metodologijo izračunajo iz podatkov o masi izdelkov PRO, danih na trg.

V novem štirinajstem odstavku je dano pooblastilo vladi, da predpiše podatke, njihov vir in metodologijo za izračun deležev, pristojni organ za določitev deležev, način in pogostost objave deležev ter obdobje, za katero se deleži določijo. Določeno je tudi, da za pravilnost in točnost podatkov, posredovanih organu, pristojnemu za evidenco, ki je vir podatkov za izračun deležev, odgovarja oseba, ki je te podatke dolžna posredovati organu.

Z novim petnajstim odstavkom je določeno, da za primere, ko združenje proizvajalcev ali druga gospodarska družba ne izpolni predpisanih obveznosti, za njihovo izpolnitev subsidiarno finančno odgovarjajo proizvajalci, ki so to združenje ali gospodarsko družbo pooblastili za izpolnjevanje svojih obveznosti PRO. Določen je tudi izračun finančne obveznosti posameznega proizvajalca.

K 4. členu

S predlaganim **4. členom** se v 101.a členu ZVO-1 dodaja nov deveti odstavek. Z njim se upošteva zlasti, da zaključki o BAT, ki se uporabljajo neposredno, za vedno več parametrov zahtevajo kontinuirano (trajno) oziroma dnevno izvajanje monitoringa emisij snovi (na primer v vode) ter pod določenimi pogoji omogočajo, da se pri meritvah uporabljajo tako imenovani hitri testi. Ta dopolnitev bo omogočila, da se v uredbi vlade, sprejeti na podlagi 17. člena zakona, predvidijo izjeme od siceršnje zahteve prvega odstavka, po kateri lahko monitoring izvaja le oseba, ki je vpisana v evidenco izvajalcev monitoringa. Ob trajnih oziroma dnevnih meritvah je ta možnost dana še za meritve hrupa iz zvočnih naprav (na primer ob prireditvah) ter – iz razloga gospodarnosti – za meritve komunalne odpadne vode iz manjših komunalnih čistilnih naprav. Mišljene so zlasti male komunalne čistilne naprave, z zmogljivostjo manjšo od 50 PE; natančno jih bo opredelil predpis vlade.

Kadar predpis vlade predvidi takšno izjemo izvajanja obratovalnega monitoringa za trajne meritve, določi tudi vrste trajnih meritev, za katere velja. Če izjemo predvidi za meritve komunalne odpadne vode, pa mora predpisati tudi največjo zmogljivost naprave, za katero še lahko velja tovrstna izjema.

Če predpis vlade predvideva izjemo iz devetega odstavka tega člena, je treba v skladu s predlaganim enajstim odstavkom – ob upoštevanju značilnosti meritev – v pravilniku ministra določiti tudi zahteve v zvezi z merilno opremo in preverjanjem skladnosti tako opravljenih meritev, na primer obveznost kalibracije merilnikov in pogostost take kalibracije, način preverjanja skladnosti delovanja merilnikov oziroma takih meritev z zahtevami predpisov in podobno.

K 5. členu

V **5. členu** predlagane delne spremembe v naslovu 4. podpoglavja in naslovu ter v prvem odstavku 117. člena veljavnega zakona so potrebne zaradi spremembe naslova Direktive (EU) 2018/410, po kateri gre za sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v EU in ne v Skupnosti, kar sledi temu, da se v skladu s posodobitvijo terminologije glede na zgodovinski razvoj EU prej uporabljeni termin »Skupnosti« nadomesti s terminom »EU«.

K 6. členu

V **6. členu** predlagana sprememba drugega odstavka 118. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi spremembe predpisa EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije toplogrednih plinov. Veljavni člen namreč ureja tudi določitev podnaprav, za katere je mogoča brezplačna dodelitev pravic do emisije, kar se s spremembo izvzema iz besedila 118. člena.

K 7. členu

V **7. členu** predlagana sprememba 2. točke tretjega odstavka 119. člena veljavnega zakona je potrebna iz enakih razlogov, kot so opisani v obrazložitvi k 6. členu predlaganega zakona.

Sprememba besedila v 6. točki tretjega odstavka 119. člena pa je predlagana zaradi uskladitve z določbami predpisa EU, ki določa register Unije. Upravljavci naprav in operatorji zrakoplovov svoje obveznosti glede predaje emisijskih kuponov izpolnjujejo samo z neposredno predajo v register Unije in ne nacionalnemu administratorju.

Predlagano je tudi črtanje četrtega odstavka 119. člena, in sicer zaradi prenosa določb Direktive (EU) 2018/410, ki ne vsebuje več obveznosti pregleda dovoljenj za izpuščanje toplogrednih plinov in njihove posodobitve vsako peto leto.

K 8. členu

V **8. členu** predlagano črtanje besedila v prvem odstavku 120. člena veljavnega zakona je predlagano iz enakih razlogov, kot so opisani v obrazložitvi k 6. členu predlaganega zakona.

Predlagano črtanje šestega odstavka je potrebno zaradi uskladitve s predpisom EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije toplogrednih plinov. Ta ne dopušča možnosti, da naprava, ki zaradi sprememb ni več takšna, kakor jo določa priloga I Direktive 2003/87/ES, ostane v sistemu trgovanja do konca obdobja, za katero so ji bile brezplačno dodeljene emisijske pravice. To pomeni tudi, da takšna naprava ni upravičena do podelitve ostanka emisijskih kuponov. Zaradi te spremembe ne velja več, da se naprava v primeru, ko ne izpolnjuje več kriterijev za uvrstitev med tovrstne naprave, za takšno napravo šteje vse do konca obdobja, za katero je upravljavec pridobil emisijske kupone.

Druge predlagane spremembe so namenjene popravku prej napačnega sklica na tretji odstavek (pravilen je sklic na drugi odstavek) in temu, da se izraz »pristojni organ, ki vodi register« nadomesti z izrazom »nacionalni administrator«, kot ga določa predpis EU, ki določa register Unije.

K 9. členu

V **9. členu** predlagana sprememba naslova člena je potrebna zaradi vsebine samega člena, ki govori le o prenehanju delovanja naprave; sprememba prvega odstavka 121. člena veljavnega zakona pa zaradi dosledne uskladitve z zahtevami predpisa EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije toplogrednih plinov.

Sprememba sklica na predpis sledi spremembi 3. člena v 8.5. točki. Druge spremembe so potrebne zaradi uskladitve in uporabe primernejših izrazov. Z novim tretjim odstavkom pa so določene institucije, ki jim je ministrstvo dolžno poslati poročilo.

K 10. členu

Z **10. členom** predlaganega zakona se 122. člen veljavnega zakona spreminja le deloma, vendar je za večjo jasnost besedilo veljavnega člena v celoti nadomeščeno z novim besedilom. Sprememba se nanaša na določitev, da ministrstvo upravljavcu naprave iz 118. člena veljavnega zakona odvzame dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, če ta ni plačal penalov, medtem ko so drugi razlogi odvzema že uveljavljeni, sprememba pa je zgolj nomotehnična.

Drugi odstavek spremenjenega besedila 122. člena na novo ureja prepoved vnovične izdaje dovoljenja iz 118. člena zakona. Upravljavec naprave, ki mu je bilo odvzeto dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, v petih letih od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne bo upravičen do pridobitve dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov. Prepoved je v tretjem odstavku vezana tudi na napravo, kar pomeni, da v petih letih od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja tudi katerikoli drugi upravljavec ne bo mogel pridobiti omenjenega dovoljenja.

K 11. členu

V **11. členu** predlagane spremembe 122.a člena veljavnega zakona so potrebne zaradi pravilnega sklicevanja. Popravljen je sklic, ki napotuje na primarno določbo glede priprave poročila o emisijah toplogrednih plinov. S tem ko je beseda »pripravlil« nadomeščena z besedo »poslal«, je jasno določena obveznost upravljavca, da mora pripravljeno poročilo tudi dejansko oddati (poslati) ministrstvu. V tretjem odstavku pa je določen rok za oddajo obeh poročil.

K 12. členu

V **12. členu** predlagana sprememba prvega odstavka 125. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi uskladitve uporabljenih pojmov s pojmi iz Direktive 2003/87/ES. Predlagani novi tretji odstavek 125. člena veljavnega zakona je namenjen uskladitvi s predpisom EU, ki ureja register Unije. V skladu s tem predpisom lahko vsaka pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje s tem predpisom določene pogoje, odpre račun v registru Unije. S tem pa je določeno tudi, kdo je lahko imetnik emisijskega kupona.

K 13. členu

V **13. členu** so predlagane manjše spremembe 126. člena veljavnega zakona, vendar je zaradi jasnosti besedilo veljavnega člena v celoti nadomeščeno z novim besedilom. Spremembe so potrebne zaradi uskladitve s predpisom EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije, pa tudi zaradi uskladitve z zahtevami Direktive (EU) 2018/410, ki nekoliko spreminjajo obdobje, v katerem bodo določene naprave upravičene do brezplačne dodelitve dela emisijskih kuponov. Brezplačna dodelitev se po letu 2026 zmanjšuje v enakih deležih, tako da leta 2030 ni več brezplačnih dodelitev emisijskih kuponov, razen za daljinsko ogrevanje. Izjema glede na zgornje pravilo so upravljavci naprav iz sektorjev ali delov sektorjev, izpostavljenih velikemu tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida, ki so do leta 2030 upravičeni do brezplačne dodelitve 100 odstotkov količine emisijskih kuponov.

K 14. členu

V **14. členu** predlagana sprememba 126.a člena veljavnega zakona je potrebna zaradi prenosa zahtev Direktive (EU) 2018/410 v delu, ki se nanaša na časovno opredelitev postopka priprave seznama naprav in upravljavcev za potrebe državnih izvedbenih ukrepov, vendar se ureditev vsebinsko ne spreminja. Ministrstvo na podlagi vloge upravljavca naprave v skladu s predpisom EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije, za obdobje petih let, ki se začne 2021, in vsako nadaljnje petletno obdobje pripravi seznam naprav in upravljavcev, ki imajo pravnomočno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov. Ministrstvo je dolžno dve leti pred začetkom novega obdobja seznam predložiti Evropski komisiji, pri čemer ji skupaj s tem seznamom pošlje tudi seznam naprav in njihovih upravljavcev, ki se želijo izključiti iz sistema trgovanja v skladu s 126.c členom zakona, in predlog enakovrednih ukrepov, ki jih morajo ti izvajati za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov. Seznam naprav vsebuje še količino emisijskih kuponov, brezplačno dodeljenih upravljavcem naprav za posamezno petletno obdobje, in sorazmerni delež emisijskih kuponov za posamezno koledarsko leto v navedenem obdobju.

Ministrstvo pri oblikovanju končnega seznama upošteva zahteve Evropske komisije glede uvrstitve naprav na seznam naprav in izračuna končne količine emisijskih kuponov, brezplačno dodeljenih za posamezno obdobje, ter seznam naprav in končno dodeljeno količino objavi na spletni strani.

Ministrstvo bo na enak način pripravilo seznam naprav in upravljavcev tudi za vsako nadaljnje petletno obdobje in ga poslalo Evropski komisiji, in to vsakič do 30. septembra dve leti pred začetkom tega obdobja.

V šestem odstavku je določeno, da bo ministrstvo upravljavcu naprave, ki je na seznamu, z odločbo dodelilo celotno brezplačno količino emisijskih kuponov, ki mu pripadajo za določeno petletno obdobje, in dodeljene letne količine emisijskih kuponov. Pritožba zoper odločbo ne bo zadržala njene izvršitve.

Če bo ministrstvo v skladu s petim odstavkom 120. člena zakona spremenilo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov zaradi spremembe upravljavca, bo po uradni dolžnosti ustrezno spremenilo tudi odločbo o dodelitvi emisijskih kuponov.

K 15. členu

V **15. členu** predlagana sprememba 126.b člena veljavnega zakona je potrebna zaradi doslednega prenosa zahtev Direktive (EU) 2018/410 v delu, ki se nanaša na vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov v sistem trgovanja, ki ne vsebuje določbe, po kateri bi Evropska komisija za predlagani seznam dala pozitivno mnenje, kot je predvideno v veljavni ureditvi. Ministrstvo lahko v sistem trgovanja vključi še druge naprave, dejavnosti in toplogredne pline, če vključitev predhodno odobri Evropska komisija.

K 16. členu

V **16. členu** predlagana sprememba 126.c člena veljavnega zakona je potrebna zaradi prenosa zahtev Direktive (EU) 2018/410 v delu, ki se nanaša na izključitev naprav iz sistema trgovanja. Spremenjena ureditev vsebinsko bistveno ne spreminja veljavne ureditve glede možnosti izključitve malih naprav iz sistema trgovanja.

Opuščena je možnost izpolnjevanja obveznosti s predajo ERU in CER, saj je ta možnost že bila izrabljena, od leta 2021 pa sploh ne bo več mogoča.

V tretjem odstavku je opredeljena vsebina dovoljenja, ki vsebuje določbe glede spremljanja in poročanja o emisijah toplogrednih plinov ter izvajanja enakovrednih ukrepov za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov.

V skladu z zahtevo navedene direktive je določeno tudi, da ministrstvo male naprave vključi na seznam upravljavcev naprav in dejavnosti, urejen v 126.a členu, ki ga objavi na spletni strani, ter javnosti omogoči podajanje mnenj in pripomb. Prav tako je v skladu z zahtevo navedene direktive določeno, da se šteje, da so te naprave izključene iz sistema trgovanja, če Evropska komisija v šestih mesecih od prejema seznama ne nasprotuje izključitvi predlaganih naprav.

V skladu z določbami četrtega odstavka mora upravljavec male naprave ministrstvu poslati poročilo o emisijah toplogrednih plinov najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Če bo ministrstvo v tekočem letu, v katerem je prejelo poročilo o emisijah toplogrednih plinov, samo ali na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov ugotovilo, da mala naprava ne izpolnjuje več pogoja, da je mala naprava (naprava je v preteklem letu izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase), jo z začetkom naslednjega koledarskega leta znova vključi v sistem trgovanja.

K 17. členu

V **17. členu** predlagana sprememba 126.d člena veljavnega zakona je potrebna zaradi uveljavitve novega predpisa EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije in v celoti ureja pogoje spreminjanja že brezplačno dodeljenih količin emisijskih kuponov upravljavcem naprav. Člen je dopolnjen tudi z dolžnostjo obveščanja nacionalnega administratorja.

K 18. členu

Tudi v **18. členu** predlagana sprememba 126.e člena veljavnega zakona je potrebna zaradi prenosa zahtev Direktive (EU) 2018/410 v delu, ki se nanaša na nove naprave.

Za novo napravo se bo v skladu z direktivo štela naprava, za katero je v obdobju, ki se začne tri mesece pred rokom za oddajo seznama naprav in upravljavcev Evropski komisiji (spremenjeni 126.a člen zakona) ter konča tri mesece pred rokom za oddajo naslednjega seznama, pridobljeno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov. To pomeni, da se bo za novo napravo do konca leta 2025 štela naprava, za katero je takšno dovoljenje pridobljeno od 30. junija 2019 do 30. junija 2024. Do 30. septembra 2019 je namreč morala Republika Slovenija poslati Evropski komisiji seznam za petletno obdobje od leta 2021 do leta 2025, do 30. septembra 2024 pa bo rok za naslednje petletno obdobje. Upravljavec nove naprave je seveda upravičen do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov.

Sprememba je potrebna tudi zaradi novega predpisa EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije in velja neposredno. Ta vsebuje določbe, ki opredeljujejo postopke za dodelitev emisijskih kuponov za nove naprave. Ministrstvo bo na podlagi vloge za brezplačno dodelitev emisijskih kuponov za nove naprave, v skladu s predpisom EU, ki ureja brezplačno dodelitev pravic do emisije, izračunalo dodeljeno brezplačno količino emisijskih kuponov in jo nato predložilo Evropski komisiji. Ministrstvo bo upoštevalo zahteve Evropske komisije in izračunalo končno količino emisijskih kuponov, ki jo bo z odločbo dodelilo upravljavcu nove naprave.

K 19. členu

V **19. členu** predlagana sprememba 127. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi prenosa določil Direktive (EU) 2018/410 v delu, ki se nanaša na dražbe emisijskih kuponov in zaradi uveljavitve poenotene sklicevanja na predpise EU.

V drugem odstavku tako ni več navedbe, da je SID banka tista, ki prodaja kupone v imenu in za račun Republike Slovenije, ampak je zapisano, da je uradna dražiteljica na dražbi iz prejšnjega odstavka.

Novost sta četrti in peti odstavek, ki določata, da se količina emisijskih kuponov, ki pripadajo Republiki Sloveniji za dražbo, v primeru prenehanja delovanja naprave za proizvodnjo električne energije v enem letu po prenehanju delovanja naprave zmanjša za količino povprečja emisij iz drugega odstavka 133. člena tega zakona v obdobju petih let pred prenehanjem delovanja naprave. Ministrstvo pa je dolžno Evropsko komisijo obvestiti o količini povprečja navedenih emisij.

K 20. členu

Z **20. členom** predlaganega zakona se spreminja 129. člen veljavnega zakona zaradi prenosa določb Direktive (EU) 2018/410 v delu, ki se nanaša na porabo sredstev, pridobljenih na dražbi emisijskih kuponov.

Z novim tretjim odstavkom se ureja zakonska podlaga za sprejem predpisa, s katerim se bodo podrobneje določili ukrepi ter način in pogoji za dodelitev finančnega nadomestila sektorjem ali delom sektorjev, izpostavljenim tveganju premestitve emisij CO₂ zaradi znatnih posrednih stroškov, ki nastanejo zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov, ki se prenesejo na cene električne energije.

Novi četrti odstavek je potreben zaradi prenosa določil Direktive (EU) 2018/410 v delu, ki se v skladu z določili predpisa iz prejšnjega odstavka nanaša na javno objavo skupnega zneska nadomestil, ki so ga prejeli posamezni sektorji in deli sektorjev.

V novem petem odstavku je dodana možnost, da se v programu ukrepov, ki ga sprejme vlada, navedejo predvidena finančna sredstva za večletne projekte tudi izven obdobja, za katero se sprejme posamezen program. Pri tem bo glede prevzema finančne obveznosti v breme proračunov prihodnjih let seveda treba upoštevati določila zakona, ki ureja javne finance, in zakona, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije.

Nov šesti odstavek urejuje poročanje Evropski komisiji o porabi sredstev Podnebnega sklada v skladu s predpisom EU, ki ureja upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.

Po določbah novega sedmega odstavka se sredstva sklada iz petega odstavka obravnavanega člena lahko z neposredno pogodbo dodeljujejo tudi neposrednim ali posrednim proračunskim uporabnikom, ki jih je za izvajanje javnopravnih nalog ustanovila ali pooblastila Republika Slovenija ali lokalna skupnost (občina). Gre namreč za projekte, ki so del izvajanja javnih nalog oziroma zagotavljanja javnega interesa in jih izvajajo v ta namen ustanovljeni subjekti.

Nov osmi odstavek pa nalaga ministru, da v soglasju z ministrom, pristojnim za državne pomoči, predpiše način in pogoje dodeljevanja sredstev Podnebnega sklada. Minister bo torej sprejel pravilnik, v katerem bo uredil pogoje in druge vidike dodeljevanja sredstev za ukrepe, pri čemer bo pri dodeljevanju sredstev, ki lahko pomenijo državno pomoč, moral upoštevati pravila o državnih pomočeh.

Deveti odstavek preprečuje dodeljevanje sredstev osebam, ki na dan predložitve vloge za pridobitev sredstev nimajo poravnanih obveznosti, katerih izterjava je v pristojnosti FURS v višini 50 eurov ali več. Prav tako pa tudi osebam, ki FURS niso predložile ustrezne dokumentacije o davčnih odteglajih za dohodke iz delovnega razmerja. V zadnjem odstavku pa je za preverbo izpolnjevanja pogojev določeno pridobivanje podatkov iz davčne evidence FURS.

K 21. členu

Z **21. členom** predlaganega zakona se spreminja 130. člen veljavnega zakona predvsem zaradi izvajanja predpisov EU, ki veljajo neposredno, to je Uredbe o registru Unije.

Pomembna sprememba veljavne ureditve je v tem, da se upravljavcu naprave, ki je upravičen do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov, ti ne bodo podeljevali z odločbo ministrstva, ampak bo nacionalni administrator na podlagi odločbe o brezplačni dodelitvi emisijskih kuponov iz novega sedmega odstavka 126.a člena zakona v skladu s predpisom EU, ki ureja register Unije, podelil letno količino emisijskih kuponov najpozneje do 28. februarja tekočega leta.

Novim napravam, ki jih bo odobrila Evropska komisija, pa bo nacionalni administrator emisijske kupone podelil najpozneje v sedmih dneh od odločbe ministrstva o brezplačni dodelitvi.

Ob prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 121. člena zakona ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 122. člena zakona nacionalni administrator upravljavcu naprave v naslednjem in vsakem nadaljnjem koledarskem letu do konca obdobja ne bo podelil preostanka sorazmernega deleža emisijskih kuponov.

K 22. členu

V **22. členu** je zaradi uporabe pravih oziroma ustrežnejših izrazov predlagana sprememba prvega in drugega odstavka 130.a člena veljavnega zakona. V prvem odstavku je tako beseda »podeli« nadomeščena z »brezplačno dodeli«, tej spremembi sledi terminološko tudi drugi odstavek. Tretji odstavek, ki je novost predlaganega člena, določa obveznost, da se odločba ministrstva, s katero se preostanek sorazmernega deleža emisijskih kuponov brezplačno dodeli upravljavcu naprave, ki je s pravnim poslom pridobil obstoječo napravo ali njen del z območja Republike Slovenije, in se je tako dogovoril z upravljavcem obstoječe naprave, pošlje tudi nacionalnemu administratorju.

K 23. členu

V **23. členu** predlagano črtanje 130.b člena veljavnega zakona je potrebno, ker je opuščena možnost izpolnjevanja obveznosti s predajo ERU in CER, saj je ta možnost že bila izrabljena, od leta 2021 pa sploh ne bo več mogoča.

K 24. členu

Z **24. členom** predlagana sprememba v prvem in drugem odstavku 132. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi uveljavitve poenotenega sklicevanja na predpis EU iz prvega odstavka 130. člena tega zakona.

K 25. členu

V **25. členu** predlagana sprememba v prvem, drugem in tretjem odstavku 133. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi uveljavitve poenotenega sklicevanja na predpis EU. Predlagani nov četrti odstavek 133. člena zakona ministrstvu nalaga pripravo poročila o emisijah toplogrednih plinov za primer prenehanja opravljanja letalskih dejavnosti oziroma stečaja operatorja zrakoplova, kadar operator zrakoplova oziroma stečajni upravitelj ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov skupaj s poročilom o preverjanju za obdobje od začetka koledarskega leta do začetka stečajnega postopka oziroma prenehanja opravljanja dejavnosti.

K 26. členu

V **26. členu** je sprememba v prvem, drugem in tretjem odstavku 133.a člena veljavnega zakona predlagana zaradi uveljavitve poenotenega sklicevanja na predpis EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih.

K 27. členu

S **27. členom** predlaganega zakona se spreminja 134. člen veljavnega zakona, a je zaradi jasnosti besedilo veljavnega člena v celoti nadomeščeno z novim. Spremembe so potrebne zaradi uveljavitve poenotenega sklicevanja na predpis EU in določitve postopka ob izrednem naknadnem preverjanju poročila o emisijah toplogrednih plinov. Predlagana sprememba tretjega odstavka daje ministrstvu zakonsko podlago, da lahko

za izredno naknadno preverjanje poročila o emisijah toplogrednih plinov izbere drugega preveritelja.

K 28. členu

Z **28. členom** predlaganega zakona se spreminja 135. člen veljavnega zakona, a je zaradi jasnosti besedilo veljavnega člena v celoti nadomeščeno z novim. Spremembe so potrebne zaradi uveljavitve poenotenega sklicevanja ter ureditve predaje emisijskih kuponov v povezavi z začetkom stečajnega postopka nad operatorjem zrakoplova. Predlagana sprememba 135. člena veljavnega zakona nalaga operatorju zrakoplova oziroma stečajnemu upravitelju predajo ustrezne količine emisijskih kuponov, in sicer za obdobje od začetka koledarskega leta do začetka stečajnega postopka oziroma do prenehanja opravljanja letalske dejavnosti.

K 29. členu

S predlaganim **29. členom** se spreminja 137. člen veljavnega zakona. Sprememeno določilo se nanaša na veljavnost emisijskih kuponov, izdanih od 1. januarja 2021, ki veljajo za emisije od 1. januarja 2021, in je potrebno zaradi prenosa ustreznih določb Direktive (EU) 2018/410. Prvi odstavek 130. člena predlaganega zakona določa, da ministrstvo podeli upravljavcu naprave dodeljene letne količine emisijskih kuponov vsako leto najpozneje do 28. februarja tekočega leta. Ministrstvo bo 28. februarja 2021 podelilo dodeljene letne količine za leto 2021, ki jih upravljavec ne bo mogel uporabiti za izpolnitev svojih obveznosti iz prvega odstavka 135. člena zakona za leto 2020.

K 30. členu

Z **30. členom** predlagano črtanje 138. člena veljavnega zakona v obsegu dveh odstavkov je potrebno zato, ker je začasna prepoved trgovanja z emisijskimi kuponi urejena v predpisu EU, ki določa register Unije.

K 31. členu

V **31. členu** predlagane spremembe 139.a člena veljavnega zakona so potrebne zaradi uveljavitve poenotenega sklicevanja na predpis EU in zaradi pravilnega oziroma ustrežnejšega izrazoslovja. Novost je zahteva sedmega odstavka, da se odločba pošlje nacionalnemu administratorju.

K 32. členu

V **32. členu** predlagane spremembe v drugem odstavku 139.b člena veljavnega zakona so potrebne zaradi pravilnega sklicevanja. Predlagana sprememba tretjega odstavka 139.b člena veljavnega zakona je potrebna zaradi pravilne opredelitve poročila, ki ga je treba priložiti. Pisno mnenje preveritelja je sestavni del poročila o preverjanju.

K 33. členu

V **33. členu** predlagane spremembe 139.c člena veljavnega zakona so potrebne zaradi pravilnega sklicevanja, uveljavitve poenotenega sklicevanja na predpise EU in uporabe ustrežnejših izrazov. Nov je sedmi odstavek, ki zahteva, da se odločba pošlje nacionalnemu administratorju.

K 34. členu

V **34. členu** predlagana sprememba 2. točke tretjega odstavka 139.d člena veljavnega zakona je potrebna zaradi pravilne opredelitve poročila, ki ga je treba priložiti. Pisno mnenje preveritelja je sestavni del poročila o preverjanju. Sprememba 1. točke pa je izboljšava predhodnega zapisa.

K 35. členu

V **35. členu** predlagane spremembe 139.e člena veljavnega zakona so potrebne zaradi uveljavitve poenotenega sklicevanja in zaradi izboljšave predhodnega zapisa. Razdelitev emisijskih kuponov ni več določena s predlogom zakona. Poenoteni so tudi izrazi brezplačne dodelitve.

K 36. členu

Sprememba 139.f člena, uveljavljena s predlaganim **36. členom**, je potrebna zaradi pravilne opredelitve poročil, ki jih je treba priložiti. Pisno mnenje preveritelja je sestavni del poročila o preverjanju.

K 37. členu

S **37. členom** predlaganega zakona se spreminja opredelitev nekaterih prekrškov iz prvega odstavka 162. člena zakona. Dodana je prva točka, ki sankcionira kršitev obveznosti iz spremenjenega 20. člena. Zaradi večje jasnosti je v spremenjeni 16. in 17. točki spremenjena opredelitev prekrška v nekdanji 15. in 16. točki. Nekdaj enotni prekršek iz 18. točke pa je – glede na kršitev obveznostnega ravnanja – razdeljen na dve točki oziroma dva prekrška v novi 18. in 19. točki. Četudi so vsebinske spremembe omejene, pa je iz nomotehničnih razlogov besedilo, ki ureja nabor prekrškov, v celoti spremenjeno.

K 38. členu

Z **38. členom** predlaganega zakona se ohranja v uporabi Odlok o seznamu upravljavcev naprav, ki izpuščajo toplogredne pline, za obdobje od leta 2013 do 2020 (Uradni list RS, št. 21/14), kar je potrebno, saj se ob uveljavitvi zakona omenjeno trgovalno obdobje še ne bo končalo.

K 39. členu

Z **39. členom** predlaganega zakona se ohranja sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov do konca obdobja, ki se je začelo leta 2013 in bo trajalo do konca leta 2020.

K 40. členu

V **40. členu** predlaganega zakona se ureja prilagoditev dodeljene količine upravljavcem obstoječih malih naprav do 31. decembra 2020 na način, kot je določen v zdaj veljavnem zakonu.

K 41. členu

V **41. členu** predlaganega zakona se s prvim odstavkom ureja začetek veljavnosti zakona. V drugem odstavku pa je določeno, da začnejo obveznosti iz spremenjenega 20. člena za zavezance na področju embalaže uporabljati 1. januarja 2021.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Spreminjajo se naslednji členi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE):

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja varstvo okolja pred obremenjevanjem kot temeljni pogoj za trajnostni razvoj in v tem okviru določa temeljna načela varstva okolja, ukrepe varstva okolja, spremljanje stanja okolja in informacije o okolju, ekonomske in finančne instrumente varstva okolja, javne službe varstva okolja in druga z varstvom okolja povezana vprašanja.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskih skupnosti:

1. Direktiva Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv o okolju (UL L št. 377 z dne 31. 12. 1991, stran 48),
2. Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja (prenovitev), (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, stran 17),
3. Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L št. 197 z dne 24. 7. 2012, str. 1),
4. Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L št. 197 z dne 21. 7. 2001, stran 30),
5. Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L št. 26 z dne 28. 1. 2012, stran 1),
6. Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o javnem dostopu do informacij o okolju z razveljavitvijo Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L št. 41 z dne 14. 2. 2003, stran 26),
7. Direktiva 2003/35/EGS Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o zagotavljanju udeležbe javnosti pri sprejemanju določenih planov in programov, ki se nanašajo na okolje, in dopolnitvah, ki se nanašajo na udeležbo javnosti in dostop do pravice Direktive 85/337/EGS in 96/61/ES (UL L št. 156 z dne 25. 6. 2003, stran 17),
8. Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra o vzpostavitvi sheme za trgovanje s pravicami za izpuščanje toplogrednih plinov v Skupnosti in dopolnitvi Direktive 96/61/ES (UL L št. 275 z dne 25. 10. 2003, stran 32),
9. Direktiva 2004/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o dopolnitvi Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sheme za trgovanje s pravicami za izpuščanje toplogrednih plinov v Skupnosti, upoštevajoč projektne mehanizme Kjotskega protokola (UL L št. 338 z dne 13. 11. 2004, stran 18),
10. Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L št. 143 z dne 30. 4. 2004, str. 56; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/35/ES),
11. Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 8 z dne 13. 1. 2009, stran 3),

12. Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (UL L št. 140, z dne 5. 6. 2009, stran 63),
13. Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanje zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L št.152 z dne 11. 6. 2008, stran 1),
14. Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, stran 3),
15. Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, stran 114).

3. člen (pojmi)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Okolje je tisti del narave, kamor seže ali bi lahko segel vpliv človekovega delovanja.
  - 1.1. Narava je celota materialnega sveta in sestav z naravnimi zakoni med seboj povezanih ter soodvisnih delov in procesov. Človek je sestavni del narave.
  - 1.2. Naravni pojavi so fizikalno kemični procesi, sevanja, geološki pojavi, podnebne, hidrografske in biološke razmere ter drugi naravni pojavi, ki povzročajo spremembe okolja.
  - 1.3. Deli okolja so tla, mineralne surovine, voda, zrak in živalske ter rastlinske vrste, vključno z njihovim genskim materialom. Biotska raznovrstnost je biotska raznovrstnost po predpisih o ohranjanju narave.
    - 1.3.1. Posebni deli okolja so vode in tla ter s predpisi o ohranjanju narave posebej določene mednarodno varovane in zavarovane prosto živeče rastlinske in živalske vrste (v nadaljnjem besedilu: zavarovane vrste), njihovi habitati in habitatni tipi, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju po predpisih o ohranjanju narave.
    - 1.3.2. Ugodno stanje ohranjenosti zavarovanih vrst in habitatnih tipov je stanje, določeno s predpisi o ohranjanju narave.
    - 1.3.3. Funkcija posebnega dela okolja je koristna vloga, ki jo ima posebni del okolja za drug del okolja ali za javnost.
    - 1.3.4. Tla so vrhnja plast zemeljske skorje med kamninami in površino, sestavljajo pa jih mineralni delci, organske snovi, voda, zrak in živi organizmi.
    - 1.3.5. Vode so vode po predpisih o vodah in predpisih o varstvu okolja.
  - 1.4. Naravna dobrina je del narave in je lahko naravno javno dobro, naravni vir ali naravna vrednota.
    - 1.4.1. Naravno javno dobro je del okolja, na katerem je z zakonom vzpostavljen status javnega dobra.
    - 1.4.2. Naravni vir je del okolja, kadar je predmet gospodarske rabe.
    - 1.4.3. Naravna vrednota je naravna vrednota po predpisih o ohranjanju narave.
  - 1.5. Kulturna dediščina je kulturna dediščina po predpisih o varstvu kulturne dediščine.
2. Poseg v okolje je vsako človekovo ravnanje ali opustitev ravnanja, ki lahko vpliva na okolje tako, da škoduje človekovemu zdravju, počutju in kakovosti njegovega življenja ter preživetju, zdravju in počutju drugih organizmov. Poseg v okolje se nanaša zlasti na rabo naravnih dobrin, onesnaževanje delov okolja, gradnjo in uporabo objektov, proizvodne in druge dejavnosti ter dajanje izdelkov na trg in njihovo potrošnjo.

3. Emisija je neposredno ali posredno izpuščanje ali oddajanje snovi v tekočem, plinastem ali trdnem stanju ali energije (hrup, vibracije, sevanje, toplota in svetloba) ali organizmov ali mikroorganizmov iz posameznega vira v okolje.

3.1. Mejna vrednost emisije je predpisana vrednost emisije, ki je določena kot masa, izražena s posebnimi parametri, koncentracija ali raven emisije, in v enem ali več časovnih obdobjih ne sme biti presežena.

4. Kakovost okolja je stanje okolja ali njegovega dela, ki je posledica emisije in drugih človekovih dejanj ter delovanja naravnih pojavov.

4.1. Standard kakovosti okolja je predpisana kakovost okolja ali njegovega dela, določena kot mejna ali ciljna vrednost ali dolgoročno naravnano priporočilo, izražena kot koncentracija snovi, parameter stanja okolja ali raven energije, ki mora biti v določenem času dosežena.

4.1.1. Ciljna vrednost je predpisana raven onesnaženosti okolja, določena z namenom, da se izogne škodljivim vplivom na zdravje ljudi oziroma na okolje kot celoto, se jih prepreči ali zmanjša, in ko je treba in kadar je to mogoče, doseže v določenem času.

5. Odpadek je snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže, namerava zavreči ali mora zavreči.

5.1. Nevarni odpadek je odpadek, ki kaže eno ali več nevarnih lastnosti. Vsi drugi odpadki so nenevarni odpadki. 5.2. Radioaktivni odpadek je odpadek, ki je zaradi določenih radioaktivnih lastnosti po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji, uvrščen med radioaktivne odpadke.

5.3. Komunalni odpadek je odpadek iz gospodinjstev in njemu podoben odpadek iz trgovine, proizvodnih, poslovnih, storitvenih in drugih dejavnosti ter javnega sektorja.

5.4. Ravnanje z odpadki je zbiranje, prevoz, predelava in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom nad takimi postopki in dejavnostmi po prenehanju obratovanja naprave za odstranjevanje odpadkov, ter delovanje osebe, ki z odpadki trguje ali jih posreduje.

5.5. Komunalna odpadna voda je odpadna voda iz gospodinjstev in njej po naravi ali sestavi podobna voda iz proizvodnje ali storitvene ali druge dejavnosti ali mešanica teh odpadnih voda z odpadno vodo iz proizvodnje ali s padavinsko odpadno vodo.

6. Obremenitev okolja je vsak poseg ali posledica posega v okolje, ki je izključno ali hkrati povzročila ali povzroča onesnaževanje okolja, tveganje za okolje, okoljsko škodo ali rabo naravne dobrine.

6.1. Čezmerna obremenitev okolja je obremenitev, ki presega mejne vrednosti emisije, standarde kakovosti okolja, pravila ravnanja ali dovoljeno rabo naravne dobrine.

6.2. Celotna obremenitev so skupni vplivi in učinki več istovrstnih sestavin, skupna obremenitev pa so skupni vplivi in učinki vseh prisotnih raznovrstnih sestavin.

6.3. Opozorilna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve okolja ali njegovega dela, nad katero so škodljivi vplivi na človekovo zdravje za posamezne skupine ljudi verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti, in pri kateri je potrebno sprotno obveščanje javnosti.

6.4. Alarmna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve, nad katero so škodljivi vplivi na človekovo zdravje za vse prebivalce verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti in pri kateri so potrebni takojšnji ukrepi.

6.4.1. Kritična vrednost je predpisana vrednost, določena na podlagi znanstvenih spoznanj, katere preseganje ima lahko neposredne škodljive učinke na nekatere sprejemnike, kot npr. na drevesa, druge rastline in naravne ekosisteme, vendar ne na človeka.

6.5. Onesnaževanje okolja je neposredno ali posredno vnašanje snovi ali energije v zrak, vodo ali tla ali povzročanje odpadkov in je posledica človekove dejavnosti, ki lahko škoduje okolju ali človekovemu zdravju ali posega v lastninsko pravico tako, da poškoduje ali uniči predmet lastninske pravice ali posega v njeno uživanje ali v pravico do rabe okolja.

6.6. Raba naravnih dobrin je splošna raba delov okolja, za katero ni treba pridobiti posebne pravice, ali posebna raba delov okolja, za katero je treba pridobiti posebno pravico rabe skladno z zakonom.

6.7. Tveganje za okolje je verjetnost, da bo nek poseg v okolje posredno ali neposredno v določenih okoliščinah ali v določenem času škodoval okolju ali življenju ali zdravju ljudi.

6.8. Okoljska nesreča je nenadzorovan ali nepredviden dogodek, ki je nastal zaradi posega v okolje in ima takoj ali kasneje za posledico neposredno ali posredno ogrožanje življenja ali zdravja ljudi ali kakovosti okolja. Okoljska nesreča je tudi ekološka nesreča po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

6.8.1. Večja nesreča je dogodek, kot je večja emisija, požar ali eksplozija, ki je posledica nenadzorovanih dogodkov pri obratovanju obrata in lahko takoj ali z zakasnitvijo znotraj ali zunaj obrata povzroči hudo nevarnost za človekovo zdravje ali okolje in vključuje eno ali več nevarnih snovi.

6.8.1.1. Nevarnost je lastnost nevarne snovi ali fizično stanje, ki lahko škoduje človekovemu zdravju ali okolju.

6.8.2. Okoljska škoda je večja škoda, povzročena posebnim delom okolja.

6.8.2.1. Škoda je merljiva negativna sprememba posebnega dela okolja ali večja merljiva prizadetost njegove funkcije, povzročena neposredno ali posredno.

6.8.2.2. Neposredna nevarnost škode je dovolj velika verjetnost, da bo okoljska škoda nastala v bližnji prihodnosti.

6.9. Mejni stroški onesnaževanja okolja so s predpisom določeni dodatni stroški povzročitelja onesnaževanja okolja, ki so posledica proizvodnje dodatne enote izdelka ali storitve in niso vključeni v lastno ceno izdelka ali storitve.

7. Povzročiteljica ali povzročitelj obremenitve okolja (v nadaljnjem besedilu: povzročitelj obremenitve) je pravna ali fizična oseba, ki neposredno ali posredno, izključno ali hkrati onesnažuje okolje, rabi naravne dobrine ali povzroča tveganje za okolje ali povzroči okoljsko nesrečo ali okoljsko škodo.

7.1. Upravljavka ali upravljavec (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) je povzročitelj obremenitve okolja, ki ima v posesti napravo ali obrat ali izvaja določeno dejavnost.

7.2. Sprememba upravljavca je sprememba pravne ali fizične osebe ali sprememba firme ali sedeža osebe, ki je pridobila okoljevarstveno dovoljenje.

7.3. Operator zrakoplova je oseba, ki upravlja zrakoplov med izvajanjem določene vrste letalske dejavnosti, ali lastnik zrakoplova, kadar ta ne pozna osebe, ki upravlja zrakoplov, ali je ne navede.

7.3.1. Operator komercialnega zračnega prometa je operator zrakoplova, ki javnosti za plačilo zagotavlja redne ali izredne storitve zračnega prometa za prevoz potnikov, tovora ali poštnih pošiljk.

7.3.2. Država članica upravljavka je država članica, ki je operatorju zrakoplova odobrila operativno licenco v skladu s predpisom Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov oziroma država članica z največjimi ocenjenimi pripisanimi emisijami iz letalstva, kot jih je določil pristojni organ EU. Operator zrakoplova je pripisan Republiki Sloveniji na podlagi podatkov pristojnega organa EU, da je na območju EU povzročil največ emisij toplogrednih plinov z opravljanjem določenih vrst letalskih dejavnosti na območje Republike Slovenije.

8. Naprava je nepremična ali premična tehnološka enota, za katero je določeno, da lahko povzroča obremenitev okolja, ker v njej poteka eden ali več določenih tehnoloških procesov in na istem kraju drugi z njimi neposredno tehnološko povezani procesi, ki lahko povzročajo obremenitev okolja.

8.1. Za začetek obratovanja naprave ali obrata se v primeru gradnje šteje datum dokončnosti uporabnega dovoljenja ali odločbe o odreditvi poskusnega obratovanja po predpisih o graditvi objektov, kadar je bilo odrejeno poskusno obratovanje, ali pa datum pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja, kadar ne gre za gradnjo.

8.2. Sprememba v obratovanju naprave je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki bi lahko vplivala na okolje in odstopa od pogojev, pod katerimi je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje skladno s tem zakonom.

8.3. Večja sprememba v obratovanju naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki ima lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje. Vsaka sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, zaradi katere se proizvodna zmogljivost naprave poveča za prag, kadar je ta predpisan, se šteje za večjo spremembo v obratovanju naprave.

8.3.1. Večja sprememba v obratovanju druge naprave je sprememba naprave ali njena razširitev, ki bistveno spremeni njene glavne tehnične značilnosti ali poveča njeno proizvodno zmogljivost in tako poveča emisije ali spremembo vrste emisije v okolje ali odpadkov ter ima lahko znatne negativne vplive na okolje.

8.3.2. Večja sprememba obrata je znatna sprememba količine nevarnih snovi ali njihovih kemijskih ali fizikalnih lastnosti, sprememba tehnološkega procesa, v katerem se uporablja nevarna snov, ali katerakoli druga sprememba v obratu, ki vpliva na možnost nastanka in poteka večje nesreče ter na ukrepe za njeno preprečitev in zmanjšanje njenih posledic.

8.4. Proizvodna zmogljivost naprave je največja možna količina vhodnih ali izhodnih snovi, kot so surovine, pomožna sredstva, izdelki ali polizdelki, ki v 24 urah na dan vstopajo v napravo ali izstopajo iz nje, če je ta zmožna obratovati na ta način. Lahko je opredeljena tudi posredno, in sicer s parametri, kot so prostornina, površina ali dimenzije naprave ali njenih delov, uporabljena moč ali energija, število mest ali osebkov v objektih za rejo živali in podobno.

8.5. Podnaprava je podnaprava v skladu s Sklepom Komisije z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2011, stran 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Komisije z dne 17. avgusta 2012 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorji in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂ (UL L št. 241 z dne 7. 9. 2012, stran 52), (v nadaljnjem besedilu: Sklep 278/2011/EU).

8.6. Naprava za proizvodnjo električne energije je naprava, v kateri se od 1. januarja 2005 proizvaja električna energija za prodajo tretjim osebam in v kateri se ne opravlja nobena dejavnost, določena v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, razen zgorevanje goriva.

9. Obrat je celotno območje, ki ga upravlja isti upravljavec in na katerem je ena ali več naprav, vključno s pripadajočo ali z njimi povezano infrastrukturo in tehnološkimi procesi, v katerih se proizvajajo, skladiščijo ali kakor koli drugače uporabljajo nevarne snovi, in izpolnjuje predpisane pogoje za razvrstitev v obrate manjšega ali obrate večjega tveganja za okolje v skladu s predpisom iz 18. člena tega zakona.

10. Nevarna snov je snov ali zmes, ki ustreza kriterijem za fizikalne nevarnosti, nevarnosti za zdravje ali nevarnosti za okolje, opredeljenih v Prilogi I Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L št. 353, z dne 31. 12. 2008, str. 1).

10.1. Nevarna snov, določena zaradi razvrstitve obratov, je v predpisu iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona določena snov ali zmes, ki je lahko surovina, proizvod, stranski proizvod, ostanek ali vmesni proizvod.

10.2. Snov je katerikoli kemijski element ali njegova spojina, razen radioaktivnih snovi po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in gensko spremenjenih organizmov po predpisih o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi.

10.3. Zmes je zmes ali raztopina, sestavljena iz dveh ali več snovi.

10.4. Onesnaževalo je snov, ki lahko onesnažuje okolje.

10.5. Izhodiščno poročilo je dokument, ki vsebuje podatke o stanju onesnaženosti tal in podzemne vode z določenimi nevarnimi snovmi iz 10. točke, potrebne za količinsko primerjavo s stanjem po prenehanju obratovanja naprave.

11. Najboljša razpoložljiva tehnika je najbolj učinkovita in napredna razvojna stopnja dejavnosti in z njo povezanih načinov obratovanja, ki kaže praktično primernost posamezne tehnike, da se na njeni podlagi določajo mejne vrednosti emisije za preprečevanje, in če to ni izvedljivo, za zmanjševanje emisij na splošno in njihovega vpliva na okolje kot celoto. Najboljša razpoložljiva tehnika je opredeljena z dokumenti pristojnega organa EU.

11.1. Tehnika vključuje uporabljeno tehnologijo in način načrtovanja, gradnje, vzdrževanja, obratovanja in razgradnje naprave.

11.2. Razpoložljiva tehnika je tista tehnika, katere stopnja razvoja ob upoštevanju stroškov in prednosti omogoča njeno uporabo v posamezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji ne glede na to, ali se uporablja ali razvija v posamezni državi članici EU ali v drugi državi, če je le upravljavcu naprave primerno dostopna.

11.3. Najboljša je tista tehnika, ki je pri doseganju visoke splošne ravni varstva okolja kot celote najučinkovitejša.

11.4. Referenčni dokument BAT je dokument, ki ga sprejme in na svoji spletni stran objavi Evropska komisija, izdelan pa je za določene dejavnosti; opisuje predvsem uporabljene tehnologije, sedanje vrednosti emisij, porabe snovi in energije, tehnike, ki se uporabljajo za opredelitev najboljših razpoložljivih tehnik, ter zaključke o BAT in vse nastajajoče tehnike.

11.5. Zaključki o BAT so dokument, ki ga sprejme Evropska komisija in je objavljen v Uradnem listu EU, vsebuje pa dele referenčnega dokumenta BAT, zaključke o najboljših razpoložljivih tehnikah, njihov opis, informacije za oceno njihove ustreznosti, ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, z njimi povezan monitoring, vrednosti porabe snovi in energije, lahko pa tudi ukrepe za sanacijo območja, na katerem je naprava. Zaključki o BAT se uporabljajo neposredno, razen če je s predpisi iz 17., 19., 20. in 101. člena tega zakona določeno drugače. Do objave zaključkov o BAT se uporabljajo zaključki o BAT iz referenčnega dokumenta BAT.

11.6. Ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, so razpon ravni emisij, nastalih pri običajnih pogojih obratovanja naprave ob uporabi najboljše razpoložljive tehnike ali kombinaciji najboljših razpoložljivih tehnik, kot so opisane v zaključkih o BAT; te ravni so izražene kot povprečje v določenem časovnem obdobju pod posebnimi referenčnimi pogoji in se uporabljajo neposredno.

11.7. Nastajajoča tehnika je nova tehnika za industrijsko dejavnost, ki bi, če bi bila tržno razvita, lahko zagotovila večjo ali vsaj enako stopnjo varstva okolja in večje prihranke pri stroških kakor obstoječe najboljše razpoložljive tehnike.

12. Monitoring okolja je spremljanje in nadzorovanje okolja s sistematičnimi meritvami ali drugimi metodami in z njimi povezanimi postopki.

13. Okoljski podatek je katera koli informacija v pisni, vizualni, zvočni, elektronski ali drugi materialni obliki, ki se nanaša na okolje.

14. Kjotska enota je skladno z Zakonom o ratifikaciji Kjotskega protoka k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 17/02; v nadaljnjem besedilu: Kjotski protokol) enota dodeljenih količin, enota zmanjšanja emisij, enota potrjenega zmanjšanja emisij ali enota odstranitve toplogrednih plinov in je enaka eni toni ekvivalenta ogljikovega dioksida.

14.1. Enota dodeljenih količin (v nadaljnjem besedilu: AAU) je enota količine toplogrednih plinov, ki jih država pogodbenica iz priloge B Kjotskega protokola lahko odda v ozračje v določenem obdobju.

14.2. Enota zmanjšanja emisij (v nadaljnjem besedilu: ERU) je enota, izdana na podlagi 6. člena Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi Zakona o ratifikaciji Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni list

RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/95; v nadaljnjem besedilu: Podnebna konvencija) ali Kjotskega protokola.

14.3. Enota potrjenega zmanjšanja emisij (v nadaljnjem besedilu: CER) je enota, izdana na podlagi 12. člena Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi Podnebne konvencije ali Kjotskega protokola.

14.4. Enota odstranitve toplogrednih plinov (v nadaljnjem besedilu: RMU) je enota, izdana državi na podlagi tretjega in četrtega odstavka 3. člena Kjotskega protokola, kadar država izvaja ukrepe, ki prispevajo k neto ponoru emisij toplogrednih plinov.

14.5. Prožni kjotski mehanizmi so skupne naložbe in mednarodno trgovanje z AAU.

14.6. Skupna naložba je projektna dejavnost za izpolnjevanje obveznosti iz 3. člena Kjotskega protokola in se nanaša na projekt skupnega izvajanja iz 6. člena Kjotskega protokola ali projekt mehanizma čistega razvoja iz 12. člena Kjotskega protokola.

15. Javnost pomeni eno ali več fizičnih ali pravnih oseb in njihova združenja, organizacije ali skupine.

16. Zainteresirana javnost je javnost, ki lahko sodeluje v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja ali okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, v skladu s tem zakonom.

20. člen **(ravnanje z odpadki)**

(1) Povzročitelj onesnaževanja mora upoštevati vsa pravila ravnanja z odpadki, ki so potrebna za preprečevanje odpadkov in zagotavljanje predelave odpadkov ali njihovo odstranjevanje, če predelava ni mogoča.

(2) Pravna ali fizična oseba, ki predeluje ali odstranjuje svoje odpadke ali odpadke drugih povzročiteljev po predpisanih postopkih, mora za to imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.

(3) Pravna ali fizična oseba, ki zbira ali prevaža odpadke ali z njimi trguje ali jih posreduje, mora imeti za zbiranje, prevažanje ali trgovanje z odpadki ali za njihovo posredovanje odločbo ministrstva o izpolnjevanju pogojev in biti vpisana v evidenco oseb iz četrtega odstavka 104. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo izda osebi iz prejšnjega odstavka odločbo na podlagi vloge, ki vsebuje dokazila o izpolnjevanju pogojev iz predpisa iz petega odstavka tega člena, ministrstvo pa jo vpiše v evidenco iz 104. člena tega zakona, ko odločba postane pravnomočna.

(5) Vlada s predpisom določi pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki, nanašajo pa se zlasti na:

1. preprečevanje odpadkov,
2. razvrščanje odpadkov na seznime,
3. načine ravnanja z odpadki,
4. pogoje za pridobitev potrdila iz tretjega odstavka tega člena,
5. pogoje za pridobitev predpisanih dovoljenj,
6. načrtovanje, gradnjo in obratovanje naprav za ravnanje z odpadki,
7. usposobljenost oseb za ravnanje z odpadki,
8. ukrepe, povezane s prenehanjem delovanja naprav za ravnanje z odpadki in
9. vodenje evidenc o odpadkih in ravnanju z njimi ter način poročanja ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(6) Vlada pri določanju pravil ravnanja in drugih pogojev za ravnanje z odpadki v predpisih iz prejšnjega odstavka upošteva tudi najboljše razpoložljive tehnike in zaključke o BAT ter določi podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena in vloge iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Vlada s predpisom določi izdelke, za katere mora pravna ali fizična oseba, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža takšne izdelke (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec izdelkov) delno ali v celoti zagotoviti takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po uporabi takšnih izdelkov, da se

spodbujajo njihova ponovna uporaba in preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave, in za katere velja razširjena odgovornost proizvajalca. Proizvajalec izdelkov lahko svojo obveznost za ravnanje z odpadki, ki nastanejo po uporabi takšnih izdelkov, zagotavlja sam ali skupaj z drugimi proizvajalci izdelkov, ki izpolnjujejo predpisane pogoje. Obveznosti proizvajalca izdelkov in združenja proizvajalcev ali druge gospodarske družbe, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo obveznosti glede ravnanja z odpadki predpiše vlada, se nanašajo zlasti na:

1. prevzem rabljenih izdelkov in odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov, zagotavljanje predpisanega ravnanja z njimi in plačilo s tem povezanih stroškov,
2. način in pogoje za posamično ali skupno izpolnjevanje obveznosti,
3. obseg obveznosti in cilje, ki jih morajo pri izpolnjevanju obveznosti dosežati,
4. vzpostavitev in zagotavljanje informacijskega sistema za spremljanje izvajanja obveznosti, in
5. obveščanje in seznanjanje javnosti z možnostmi ponovne uporabe izdelkov in recikliranja ter drugih načinov predelave odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov.

(8) Vlada v predpisu iz petega odstavka tega člena lahko določi primere, ko okoljevarstveno dovoljenje iz drugega odstavka tega člena ni potrebno, če so izpolnjene predpisane zahteve, ki se nanašajo zlasti na:

1. emisije,
2. vsebnost nevarnih ali škodljivih snovi,
3. rabo energije in
4. vrsto in način nastajanja odpadkov.

(9) Pošiljanje odpadkov se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo pošiljke odpadkov.

(10) Oseba, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo svoje obveznosti glede ravnanja z odpadki iz sedmega odstavka tega člena, zagotavlja prevzemanje in ravnanje z vsemi odpadki, ki so nastali iz izdelkov iz sedmega odstavka tega člena. V primeru, da proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo svoje obveznosti glede ravnanja z odpadki z več osebami, posamezna oseba zagotavlja prevzemanje in ravnanje za delež odpadkov, ki je enak količniku med maso izdelkov, ki so jih dali na trg v Republiki Sloveniji proizvajalci izdelkov, ki skupno izpolnjujejo svoje obveznosti s to osebo, in maso izdelkov, ki so jo dali na trg v Republiki Sloveniji vsi proizvajalci, ki skupno izpolnjujejo svoje obveznosti z vsemi osebami.

101.a člen (izvajanje obratovalnega monitoringa)

(1) Obratovalni monitoring lahko izvaja le oseba, ki je vpisana evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa.

(2) V evidenco iz prejšnjega odstavka se lahko vpiše pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima pooblastilo ministrstva za izvajanje obratovalnega monitoringa, in oseba, ki je upravičena izvajati obratovalni monitoring v drugi državi članici.

(3) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. mora biti registrirana za opravljanje dejavnosti tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja in analiziranja,
2. mora razpolagati z opremo za izvajanje obratovalnega monitoringa,
3. mora biti usposobljena za izvajanje obratovalnega monitoringa,
4. ne sme biti v stečajnem postopku in

5. zadnjih pet let ne sme biti pravnomočno kaznovana zaradi gospodarskega kaznivega dejanja.

(4) Šteje se, da je pogoj iz 3. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če ima oseba iz prejšnjega odstavka predpisano akreditacijo ali izpolnjuje druge predpisane tehnične pogoje za izvajanje obratovalnega monitoringa.

(5) Pooblastilo iz drugega odstavka tega člena velja šest let od dneva njegove pravnomočnosti in se ga lahko podaljša, če oseba še izpolnjuje predpisane pogoje.

(6) Oseba, ki je upravičena izvajati obratovalni monitoring v drugi državi članici, se lahko vpiše v evidenco iz prvega odstavka tega člena na podlagi overjene kopije akta, ki ji ga je za izvajanje obratovalnega monitoringa izdal pristojni organ države članice.

(7) Ministrstvo vodi evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa, ki je sestavni del registra iz 104. člena tega zakona.

(8) Minister s predpisom določi opremo in vrsto akreditacije ali druge tehnične pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba iz tretjega odstavka tega člena.

4. Trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti

117. člen

(sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti)

(1) Zaradi zmanjševanja emisij toplogrednih plinov z najnižjimi mogočimi stroški in ekonomsko učinkovito so upravljavci naprav, ki morajo pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz 118. člena tega zakona, in operatorji zrakoplovov vključeni v sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: sistem trgovanja).

(2) V sistem trgovanja se lahko vključijo tudi druge pravne ali fizične osebe v skladu s tem zakonom in predpisi EU, ki urejajo sistem trgovanja.

4.1. Trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov iz naprav

118. člen

(dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov)

(1) Upravljavec naprave, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, in upravljavec naprave iz prvega odstavka 126.b člena tega zakona mora pred začetkom obratovanja naprave ali njenega dela od ministrstva pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov.

(2) Vloga za pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje opis:

1. naprave in dejavnosti, ki v njej poteka, vključno z uporabljeno tehnologijo, ter podatek o nazivni vhodni toplotni moči oziroma proizvodni zmogljivosti naprave,
2. podnaprav, če je naprava upravičena do brezplačne razdelitve emisijskih kuponov, v skladu s Sklepom 278/2011/EU,
3. surovin in drugih snovi, katerih uporaba lahko povzroči emisijo toplogrednih plinov,
4. vrste in virov emisij toplogrednih plinov iz naprave,
5. ukrepov, ki jih upravljavec naprave načrtuje za izvajanje monitoringa emisij toplogrednih plinov in poročanje skupaj z načrtom monitoringa emisij toplogrednih plinov iz prvega odstavka 133. člena tega zakona ter
6. drugih dejstev, za katera upravljavec meni, da so pomembna za pridobitev dovoljenja.

(3) Vloga mora vsebovati tudi poljudni povzetek vsebin iz prejšnjega odstavka.

(4) Vlada s predpisom določi vrste naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov iz prvega odstavka tega člena.

119. člen

(vsebina dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

- (1) Ministrstvo izda dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za napravo ali njen del, če ugotovi, da je njen upravljavec sposoben zagotavljati monitoring in poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu s tem zakonom.
- (2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se lahko izda za eno ali več naprav ali njihovih delov, če so te na istem kraju in jih upravlja isti upravljavec.
- (3) Dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje:
  1. firmo in sedež upravljavca ter kraj naprave,
  2. nazivno vhodno toplotno moč oziroma zmogljivost naprave, če je naprava upravičena do brezplačne razdelitve emisijskih kuponov v skladu s Sklepom 278/2011/EU pa tudi zmogljivost podnaprave,
  3. opis dejavnosti in emisij toplogrednih plinov iz naprave,
  4. načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov,
  5. zahteve, povezane s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov, in
  6. obveznost, da upravljavec v štirih mesecih po izteku koledarskega leta preda emisijske kupone nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona v skladu s prvim odstavkom 135. člena tega zakona.
- (4) Ministrstvo dovoljenje iz prejšnjega odstavka pregleda po uradni dolžnosti vsakih pet let od njegove dokončnosti in ga po potrebi spremeni v skladu s tem zakonom.
- (5) Ministrstvo pošlje dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona.

120. člen

(sprememba dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

- (1) Upravljavec mora ministrstvu pisno prijaviti vsako nameravano spremembo vrste ali delovanja naprave in vsako razširitev ali zmanjšanje njene zmogljivosti v skladu s Sklepom 278/2011/EU ter vsako spremembo upravljavca, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- (2) Če ministrstvo na podlagi prijave ugotovi, da nameravana sprememba vpliva na vsebino dovoljenja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, o tem v 30 dneh od prijave pisno obvesti upravljavca in ga pozove, da v določenem roku vloži vlogo za spremembo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, skladno z določbami 118. člena tega zakona. Če upravljavec v določenem roku vloge ne vloži, se šteje, da je od nameravane spremembe odstopil.
- (3) Ministrstvo odloči o spremembi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov v dveh mesecih od prejema popolne vloge iz prejšnjega odstavka.
- (4) Če upravljavec v 30 dneh od prijave ne prejme obvestila iz tretjega odstavka tega člena, se šteje, da nameravana sprememba ne vpliva na veljavno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, upravljavec pa lahko nameravano spremembo izvede.
- (5) Ministrstvo spremeni dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov tudi zaradi spremembe firme ali sedeža upravljavca.
- (6) Če naprava zaradi sprememb ne izpolnjuje več kriterijev za uvrstitev v naprave iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, se šteje za takšno napravo do konca obdobja, za katero je upravljavec pridobil emisijske kupone.
- (7) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjih odstavkov tudi pristojnemu organu, ki vodi register iz 132. člena tega zakona in pristojni inšpekciji.

121. člen

(prenehanje delovanja naprave in prenehanje upravljavca)

- (1) Upravljavec mora ministrstvo pisno obvestiti tudi o prenehanju delovanja naprave v skladu Sklepom 278/2011/EU, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Ministrstvo v primerih iz prejšnjega odstavka izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov.

(3) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi pristojnemu organu, ki vodi register iz 132. člena tega zakona, in pristojni inšpekciji.

122. člen (odvzem dovoljenja)

(1) Ministrstvo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov odvzame, če upravljavec ne izpolnjuje zahtev iz 4. točke tretjega odstavka 119. člena tega zakona ali, če je upravljavec izvedel spremembo naprave iz 120. člena tega zakona, pa o tem ni obvestil ministrstva.

(2) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi pristojnemu organu, ki vodi register iz 132. člena tega zakona, in pristojni inšpekciji.

122.a člen (izpolnitev obveznosti pri prenehanju ali odvzemu dovoljenja)

(1) V primeru iz 121. ali 122. člena tega zakona mora upravljavec naprave, ob stečaju pa stečajni upravitelj, pripraviti poročilo o emisijah toplogrednih plinov, skladno z določbo petega odstavka 133. člena tega zakona.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka zajema obdobje od začetka koledarskega leta, za katero upravljavec naprave poročila še ni pripravil, pa do pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 121. člena tega zakona ali prvega odstavka 122. člena tega zakona.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora poslati poročilo skupaj s pisnim mnenjem iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona ministrstvu najkasneje v treh mesecih od pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka.

125. člen (emisijski kupon)

(1) Emisijski kupon je v tonah ekvivalenta ogljikovega dioksida izražena pravica iz prejšnjega člena. Tona ekvivalenta ogljikovega dioksida pomeni eno metrsko tono ogljikovega dioksida ali ustrezno količino drugega toplogrednega plina z enakim potencialom globalnega ogrevanja ozračja.

(2) Emisijskim kuponom so enakovredne tudi druge pravice, ki jih za namene trgovanja s pravicami emisije toplogrednih plinov na svojem območju podeljujejo druge države članice, v primeru sklenitve ustrezne mednarodne pogodbe pa tudi pravice, ki jih za namene trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov na svojem območju podeljujejo države pogodbenice Kjotskega protokola.

126. člen (nakup in razdelitev emisijskih kuponov od leta 2013)

(1) Upravljavci naprav za proizvodnjo električne energije, zajem ali prenos ali za shranjevanje ogljikovega dioksida morajo od leta 2013 vse emisijske kupone kupiti.

(2) Upravljavcem naprav, ki niso navedeni v prejšnjem odstavku, in upravljavcem naprav za proizvodnjo električne energije iz odpadnih plinov, za daljinsko ogrevanje in toplotno ali hladilno energijo, proizvedeno v napravah za soproizvodnjo toplote in elektrike, ki ustrezajo merilom visoke učinkovitosti v skladu s predpisi, ki urejajo energetiko, se od leta 2013 del emisijskih kuponov razdeli brez obveznosti plačila v skladu s Sklepom 278/2011/EU.

(3) Upravljavci naprav iz prejšnjega odstavka so za leto 2013 upravičeni do 80 odstotkov količine emisijskih kuponov, izračunane v skladu s Sklepom 278/2011/EU in odobrene v skladu z določbami 126.a člena tega zakona. Ta količina se vsako leto zmanjša za enak znesek tako, da v letu 2020 doseže 30 odstotkov količine emisijskih kuponov, izračunane v skladu s Sklepom 278/2011/EU. Brezplačna razdelitev emisijskih kuponov je praviloma mogoča do leta 2027.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se upravljavcem naprav iz sektorjev ali delov sektorjev, izpostavljenih visokemu tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida v skladu s Sklepom Komisije z dne 17. avgusta 2012 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorji in in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂ (UL L št. 241 z dne 7. 9. 2012, stran 52), razdeli brez obveznosti plačila 100 odstotkov količine emisijskih kuponov, izračunane v skladu s Sklepom 278/2011/EU in po odobritvi Evropske komisije.

126.a člen

(seznam upravljavcev in naprav)

(1) Ministrstvo pripravi seznam upravljavcev in naprav, ki imajo na dan 30. junija 2011 pravno močno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov v skladu z določbami 118. člena tega zakona.

(2) Seznam iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi naprave in njihove upravljavce, ki se želijo izključiti iz sistema trgovanja v skladu s 126.c členom tega zakona, ter enakovredne ukrepe, ki jih morajo ti izvajati za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov.

(3) Seznam iz prvega odstavka tega člena vsebuje tudi količino emisijskih kuponov, razdeljenih upravljavcem naprav brez obveznosti plačila za obdobje od 2013 do 2020, in sorazmerni delež za posamezno koledarsko leto v navedenem obdobju (v nadaljnjem besedilu: dodeljena količina), izračunanih v skladu s Sklepom 278/2011/EU.

(4) Ministrstvo objavi seznam iz prvega odstavka tega člena na svoji spletni strani in ga do 30. septembra 2011 pošlje Evropski komisiji.

(5) Vlada sprejme seznam iz prejšnjega odstavka, ko ga odobri Evropska komisija.

(6) Ministrstvo podeli emisijske kupone brez obveznosti plačila tistim upravljavcem naprav, ki so na seznamu iz prejšnjega odstavka, razen upravljavcem naprav, ki so izključene iz sistema trgovanja v skladu s 126.c členom tega zakona.

126.b člen

(vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov v sistem trgovanja)

(1) Poleg naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov, ki jih določi vlada v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, lahko ministrstvo samo ali na zahtevo upravljavca naprave v sistem trgovanja vključi še druge naprave, dejavnosti in toplogredne pline, pri čemer upošteva zlasti:

1. učinke na notranji trg EU,
2. mogočo ogroženost konkurenčnosti,
3. celovitost okoljskih učinkov,
4. zanesljivost načrtovanega monitoringa emisij toplogrednih plinov in
5. zanesljivost poročanja o emisijah toplogrednih plinov.

(2) Ministrstvo lahko naprave, dejavnosti in toplogredne pline iz prejšnjega odstavka vključi v sistem trgovanja v skladu s tem zakonom, če vlada predhodno pridobi pozitivno mnenje Evropske komisije.

126.c člen

(izključitev iz sistema trgovanja)

(1) Upravljavec naprave, katere emisije so v poročilih o emisijah toplogrednih plinov v letih od 2008 do 2010 in preverjenih v skladu z določbami 134. člena tega zakona manjše od 25.000 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida in imajo med opravljanjem dejavnosti izgorevanja nazivno vhodno toplotno moč pod 35 MW, brez emisij iz biomase (v nadaljnjem besedilu: mala naprava), se lahko na podlagi mnenja ministrstva odloči, da se izključi iz sistema trgovanja, če izvaja enakovredne ukrepe za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, določene v skladu s tem zakonom.

(2) Enakovredni ukrepi iz prejšnjega odstavka obsegajo:

1. obveznost plačila okoljske dajatve ali predaje ustrezne količine emisijskih kuponov ali ERU ali CER registru Unije za izpuščanje vsake tone ogljikovega dioksida, ki presega dodeljeno količino, v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja z emisijo ogljikovega dioksida, in
  2. izvajanje monitoringa in poročanja v skladu s predpisom iz štirinajstega odstavka tega člena.
- (3) V zvezi z uporabo ERU ali CER iz prejšnjega odstavka veljajo omejitve, določene v Uredbi Komisije (EU) št. 550/2011 z dne 7. junija 2011 o določanju nekaterih omejitev glede uporabe mednarodnih dobropisov iz projektov v zvezi z industrijskimi plini, skladno z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 8. 6. 2011, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 550/2011/EU).
- (4) Ministrstvo upravljavcu male naprave, ki je vključen na seznam iz petega odstavka 126.a člena tega zakona, po uradni dolžnosti nadomesti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov z novim dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov in ga izključi iz sistema trgovanja, prej veljavno dovoljenje pa preneha veljati z dnem dokončnosti novega dovoljenja.
- (5) Novo dovoljenje iz prejšnjega odstavka poleg sestavin iz 1., 2. in 4. točke tretjega odstavka 119. člena tega zakona vsebuje tudi:
1. načrt monitoringa, pripravljenega v skladu s predpisom iz štirinajstega odstavka tega člena,
  2. dodeljeno količino emisijskih kuponov, določeno v seznamu iz petega odstavka 126.a člena tega zakona in
  3. obveznost izvajanja enakovrednih ukrepov.
- (6) Upravljavec male naprave mora ministrstvu poslati poročilo o emisijah toplogrednih plinov najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, ministrstvo pa ga preveri v skladu s predpisom iz trinajstega odstavka tega člena.
- (7) Če ministrstvo med preverjanjem poročila o emisijah toplogrednih plinov ugotovi, da so podatki iz poročila o emisijah toplogrednih plinov napačni, samo izračuna količino emisij toplogrednih plinov in o tem izda upravljavcu male naprave odločbo. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.
- (8) Upravljavec male naprave, ki je na seznamu iz petega odstavka 126.a člena tega zakona, mora predati emisijske kupone v skladu s 135. členom tega zakona za obdobje, v katerem je bil vključen v sistem trgovanja, emisijski kuponi za leta, v katerih je izključen iz sistema trgovanja, pa se mu ne podelijo.
- (9) Če je ministrstvo na podlagi poročila iz sedmega odstavka tega člena ali samo ugotovilo, da je mala naprava v preteklem letu izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida, brez emisij iz biomase, jo z začetkom koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je to ugotovilo, ponovno vključi v sistem trgovanja, naprava pa v njem ostane do konca leta 2020.
- (10) Ministrstvo ponovno vključi upravljavca male naprave v sistem trgovanja z izdajo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov v skladu z določbami tretjega odstavka 119. člena tega zakona, s katerim nadomesti dovoljenje iz četrtega odstavka tega člena, to pa preneha veljati z dnem dokončnosti novega dovoljenja.
- (11) Upravljavec male naprave mora izpolniti obveznosti izvajanja enakovrednih ukrepov iz drugega odstavka tega člena tudi za leto, ki sledi letu, ko je naprava izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida, brez emisij iz biomase.
- (12) Za upravljavca male naprave se glede spremembe, povezane z napravo, prenehanjem delovanja naprave in prenehanja upravljavca, odvzema dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, izpolnitve obveznosti pri prenehanju ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov in spremembe monitoringa smiselno uporabljajo določbe 120., 121., 122., 122.a in 133.a člena tega zakona.
- (13) Vlada predpiše način izvajanja monitoringa, priprave poročila ter način in pogostost preverjanja poročila iz sedmega odstavka tega člena.

126.d člen

(prilagoditev dodeljene količine)

(1) Ministrstvo z odločbo prilagodi dodeljeno količino upravljavcu naprave, ki je bila bistveno spremenjena ali je delno prenehala opravljati dejavnost, v skladu s Sklepom 278/2011/EU. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(2) Upravljavec naprave iz prejšnjega odstavka mora ministrstvo obvestiti o bistveni spremembi naprave ali delnem prenehanju opravljanja dejavnosti v skladu s Sklepom 278/2011/EU najpozneje do 31. decembra tekočega leta, v katerem se je naprava bistveno spremenila ali je delno prenehala opravljati dejavnost. Obvestilo mora vsebovati podatke o znižanju ravni dejavnosti zaradi bistvene spremembe naprave ali delnega prenehanja opravljanja dejavnosti, glede na raven, na podlagi katere so bili upravljavcu dodeljeni emisijski kuponi na seznamu iz petega odstavka 126.a člena tega zakona.

(3) Če ministrstvo iz poročila o emisijah toplogrednih plinov iz 133. člena tega zakona, ki ga je preveril preveritelj iz 134. člena tega zakona, ugotovi, da je upravljavec naprave izvedel spremembo iz 120. člena tega zakona ali delno prenehal opravljati dejavnost, vendar o tem do roka iz prejšnjega odstavka ni obvestil ministrstva, mu z odločbo prilagodi količino dodeljenih emisijskih kuponov, upravljavec naprave pa mora plačati tudi penale v skladu z določbo 136. člena tega zakona. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(4) Ministrstvo z odločbo prilagodi dodeljeno količino tudi upravljavcu male naprave, ki je bila spremenjena ali je delno prenehala opravljati dejavnost. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(5) V primeru spremembe male naprave ministrstvo prilagodi dodeljeno količino sorazmerno s to spremembo.

(6) V primeru delnega prenehanja opravljanja dejavnosti male naprave ministrstvo prilagodi dodeljeno količino tako, da na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz šestega odstavka prejšnjega člena zniža dodeljeno količino za:

1. 50 odstotkov, če so emisije iz male naprave glede na dodeljeno količino za leto 2013 manjše za 50 do 75 odstotkov;
2. 75 odstotkov, če so emisije iz male naprave glede na dodeljeno količino za leto 2013 manjše za 75 do 90 odstotkov;
3. 90 odstotkov, če so emisije iz male naprave glede na dodeljeno količino za leto 2013 manjše za 90 odstotkov ali več.

(7) Ministrstvo z odločbo spremeni odločitev iz prejšnjega odstavka tako, da zviša dodeljeno količino na raven iz leta 2013, če na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz sedmega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da so emisije presegle 50 odstotkov dodeljene količine za leto 2013. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(8) Ministrstvo z odločbo spremeni odločitev iz prejšnjega odstavka tako, da zviša dodeljeno količino na 50 odstotkov ravni iz leta 2013, če na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz sedmega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da so emisije presegle 25 odstotkov dodeljene količine za leto 2013. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(9) Prilagoditev iz četrtega do osmega odstavka tega člena velja za leto, ki sledi koledarskemu letu, v katerem so bili izpolnjeni pogoji za njeno prilagoditev.

126.e člen

(rezerva emisijskih kuponov za nove naprave)

(1) Upravljavec nove naprave je upravičen do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov iz skupne rezerve pravic do emisije Skupnosti v skladu s Sklepom 278/2011/EU, razen za zgorevanje goriva zaradi proizvodnje električne energije.

(2) Za upravljavca nove naprave iz prejšnjega odstavka se šteje upravljavec naprave:

1. v kateri se opravlja ena ali več dejavnosti, določenih v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, upravljavec pa je dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov prvič pridobil po 30. juniju 2011,

2. v kateri se opravlja dejavnost, ki je v skladu s 126.b členom prvič vključena v sistem trgovanja, ali
  3. iz 1. točke tega odstavka, ki je bila znatno razširjena po 30. juniju 2011, samo kar zadeva to razširitev.
- (3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za upravljavca nove naprave ne štejeta upravljavec, ki je s pravnim poslom pridobil obstoječo napravo ali njen del, in upravljavec, ki mu je bilo spremenjeno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov:
1. v skladu z določbami petega odstavka 120. člena tega zakona,
  2. zaradi spremembe naprave, s katero je zmanjšal obseg obstoječe naprave ali emisije toplogrednih plinov.
- (4) Upravljavec nove naprave lahko vloži na ministrstvo vlogo za brezplačno dodelitev emisijskih kuponov iz rezerve emisijskih kuponov za nove naprave v skladu s Sklepom 278/2011/EU najpozneje v enem letu od pravnomočnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov ali njegove spremembe.
- (5) Ministrstvo izračuna dodeljeno letno količino brezplačnih emisijskih kuponov za upravljavca nove naprave iz prejšnjega odstavka na podlagi Sklepa 278/2011/EU in o tem obvesti Evropsko komisijo.
- (6) Ministrstvo podeli emisijske kupone brez obveznosti plačila upravljavcu nove naprave, če Evropska komisija dodeljene letne količine iz prejšnjega odstavka potrdi.

127. člen

(dražba emisijskih kuponov)

- (1) Emisijski kuponi, ki niso brezplačno razdeljeni v skladu s 126.a in 139.c členom tega zakona, se od leta 2013 prodajo na dražbi v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1031/2010 z dne 12. novembra 2010 o časovnem načrtu, upravljanju in drugih vidikih dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov na podlagi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 302 z dne 18. 11. 2010, stran 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) št. 1042/2012 z dne 7. novembra 2012 o spremembi Uredbe (EU) 1031/2010 v zvezi z navedbo dražbenega sistema, ki ga imenuje Združeno kraljestvo (UL L št. 310 z dne 9. 11. 2012, stran 19), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1031/2010/EU).
- (2) SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka), je uradna dražiteljka, ki prodaja emisijske kupone na dražbi v imenu in za račun Republike Slovenije.
- (3) Ministrstvo in SID banka skleneta pogodbo, s katero podrobneje uredita opravljanje nalog uradne dražiteljke iz prejšnjega odstavka, plačilo za opravljanje nalog in poročanje ministrstvu.

129. člen

(poraba sredstev, pridobljenih na dražbi emisijskih kuponov)

- (1) Sredstva Podnebnega sklada, pridobljena z dražbo emisijskih kuponov za naprave, se porabijo za izvedbo potrebnih ukrepov v EU in tretjih državah, zlasti pa za:
1. zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, vključno s prispevkom v Svetovni sklad za energetska učinkovitost in obnovljive vire ter v Sklad za prilagajanje, določena v Podnebni konvenciji;
  2. prilagajanje na vplive podnebnih sprememb, financiranje raziskav in razvoja ter demonstracijskih projektov za zmanjšanje emisij in prilagoditev podnebnim spremembam, vključno s sodelovanjem v pobudah Evropskega strateškega načrta za energetska tehnologijo in evropskih tehnoloških platform;
  3. razvoj obnovljivih virov energije za izpolnitev zaveze Skupnosti, da doseže uporabo 20 odstotkov obnovljivih virov energije v končni rabi energije do leta 2020, ter razvoj drugih tehnologij, ki prispevajo k prehodu na varno in trajnostno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljikovega dioksida, in pomoč za izpolnitev

zaveze Skupnosti, da bo do leta 2020 povečala energetska učinkovitost za 20 odstotkov;

4. ukrepe za preprečevanje krčenja gozdov in povečanje pogozdovanja ter obnovo gozdov v državah v razvoju, ki so ratificirale Kjotski protokol, prenos tehnologij in omogočanje prilagajanja negativnim učinkom podnebnih sprememb v teh državah;
5. zajemanje ogljikovega dioksida v gozdovih Skupnosti;
6. okolju varno zajemanje in geološko shranjevanje ogljikovega dioksida, zlasti iz elektrarn na trdno fosilno gorivo ter vrste industrijskih sektorjev in delov sektorjev, vključno v tretjih državah;
7. spodbujanje prehoda na promet z nizkimi emisijami in javni promet;
8. financiranje raziskav in razvoja energetske učinkovitosti in čistih tehnologij v sektorjih, določenih v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona;
9. ukrepe, katerih namen je povečanje energetske učinkovitosti in izolacije ali zagotavljanje finančne podpore za obravnavo socialnih vprašanj v gospodinjstvih z nizkim ali srednjim prihodkom, in
10. kritje administrativnih stroškov sistema trgovanja.

(2) Sredstva Podnebnega sklada, pridobljena z dražbo emisijskih kuponov za operatorje zrakoplovov, se porabijo za izvedbo potrebnih ukrepov v Republiki Sloveniji, skupnih projektov EU in projektov v tretjih državah, zlasti pa za:

1. zmanjšanje emisije toplogrednih plinov;
2. prilagajanje na vplive podnebnih sprememb v Republiki Sloveniji, EU in tretjih državah, zlasti državah v razvoju;
3. financiranje raziskav in razvoja, namenjenih blaženju in prilagajanju podnebnim spremembam, ki jih povzročajo emisije toplogrednih plinov iz letalstva;
4. zmanjševanje emisij iz prometa z malo emisijami;
5. kritje stroškov upravljanja sistema trgovanja;
6. financiranje prispevkov v Svetovni sklad za energetska učinkovitost in obnovljive vire energije ter
7. preprečevanje krčenja gozdov.

(3) Vlada na predlog ministrstva sprejme program ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo obvesti Evropsko komisijo o porabi sredstev iz prejšnjega odstavka po sprejetju zaključnega računa proračuna Republike Slovenije v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L št. 165 z dne 18. 6. 2013, stran 13).

130. člen

(podelitev emisijskih kuponov)

(1) Ministrstvo na zahtevo upravljavca naprave, ki je na seznamu iz petega odstavka 126.a člena tega zakona, razen upravljavcu male naprave iz 126.c člena tega zakona, z odločbo podeli celotno količino emisijskih kuponov, ki mu pripadajo brez obveznosti plačila za določeno obdobje in dodeljene letne količine emisijskih kuponov. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(2) Ministrstvo podeli posameznemu upravljavcu naprave dodeljene letne količine emisijskih kuponov vsako leto najpozneje do 28. februarja tekočega leta.

(3) Ob spremembi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov zaradi spremembe firme ali sedeža upravljavca v skladu s šestim odstavkom 120. člena tega zakona ministrstvo po uradni dolžnosti v tem delu spremeni tudi odločbo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Emisijski kuponi iz drugega odstavka tega člena se podelijo tako, da ministrstvo nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona izda nalog, da v register Unije vpiše dodeljeno letno količino emisijskih kuponov in druge podatke o upravljavcu, določene v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka 132. člena tega zakona.

(5) Ob prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 121. člena tega zakona ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 122. člena tega zakona ministrstvo upravljavcu naprave v naslednjem in vsakem nadaljnjem koledarskem letu do konca obdobja ne podeli preostanka sorazmernega deleža emisijskih kuponov.

130.a člen

(prenos emisijskih kuponov)

(1) Ne glede na določbe drugega odstavka prejšnjega člena ministrstvo podeli preostanek sorazmernega deleža emisijskih kuponov upravljavcu naprave, ki je s pravnim poslom pridobil obstoječo napravo ali njen del z območja Republike Slovenije, in se je tako dogovoril z upravljavcem obstoječe naprave.

(2) Ministrstvo odloči o podelitvi preostanka sorazmernega deleža emisijskih kuponov na podlagi zahteve kupca obstoječe naprave ali njenega dela in ob predložitvi notarsko overjene kopije o sklenitvi pravnega posla in dogovora o prenosu emisijskih kuponov.

130.b člen

(uporaba ERU oziroma CER)

(1) Upravljavec naprave, ki za izpolnjevanje obveznosti iz 135. člena tega zakona v obdobju od 2008 do 2012 ni uporabil ERU oziroma CER v deležu do 15,761 odstotka količine emisijskih kuponov, ki mu je bila v tem obdobju podeljena brez obveznosti plačila, jih lahko uporabi v obdobju od leta 2013 naprej v neizkoriščenem deležu v skladu z Uredbo 550/2011/EU, pri čemer ne sme uporabiti tiste ERU oziroma CER, ki izvirajo iz skupnih naložb, katerih posledica je odzem toplogrednih plinov iz ozračja, gre pa za naložbe v jedrske objekte in rabo, spremembo rabe zemljišč ter gozdarstvo.

(2) Operator zrakoplova, ki za izpolnjevanje obveznosti iz 135. člena tega zakona v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 ni uporabil ERU oziroma CER v deležu do 15 odstotkov emisijskih kuponov, ki mu je bila v tem obdobju podeljena brez obveznosti plačila, jih lahko uporabi v obdobju od leta 2013 naprej v neizkoriščenem deležu v skladu z Uredbo 550/2011/EU.

(3) Upravljavec naprave in operator zrakoplova, ki nameravata obveznosti iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena izpolniti z uporabo ERU oziroma CER, izdanih za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov do leta 2012 iz vrst projektov, ki so izpolnjevali pogoje za uporabo v sistemu trgovanja v obdobju od 2008 do 2012, morata na ministrstvo vložiti zahtevo, to pa do 31. marca 2015 lahko izvede zamenjavo ERU ali CER za emisijske kupone, ki veljajo za obdobje od leta 2013.

(4) Ministrstvo izvede zamenjavo ERU ali CER za emisijske kupone, ki veljajo za obdobje od leta 2013, če upravljavec naprave in operator zrakoplova nameravata izpolniti obveznost iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena z uporabo ERU oziroma CER iz projektov, ki so bili registrirani pred letom 2013 in izdani za zmanjšanje emisij od leta 2013, CER pa le v primeru, če je bil izdan za nove projekte, ki so se začeli od leta 2013 dalje v državah, ki se v skladu z merili Organizacije Združenih narodov štejejo za najmanj razvite.

(5) Ministrstvo na podlagi zahteve iz tretjega odstavka tega člena izda nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona nalog, da upravljavcu naprave oziroma operatorju zrakoplova podeli in nemudoma preda ustrezno količino emisijskih kuponov v zameno za ustrezno količino ERU oziroma CER, ki jo ima upravljavec oziroma operator zrakoplova v registru Unije.

(6) Upravljavec nove naprave, vključno z upravljavcem nove naprave iz obdobja od 2008 do 2012, ki ni prejel brezplačnih emisijskih kuponov in ni izkoristil pravice iz prvega odstavka tega člena z uporabo CER oziroma ERU v obdobju od 2008 do 2012, in upravljavec naprave, ki ni prejel brezplačnih emisijskih kuponov v obdobju od 2008 do 2012, lahko uporabi ERU oziroma CER do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 4,5 odstotka njenih preverjenih emisij v obdobju od 2013 do 2020.

(7) Operator zrakoplova iz prvega odstavka 139.d člena tega zakona lahko uporabi ERU oziroma CER do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 1,5 odstotka njegovih preverjenih emisij v obdobju od 2013 do 2020.

132. člen (register Unije)

(1) Register Unije je standardizirana in informatizirana osrednja zbirka, v kateri se vodijo emisijski kuponi in druge z njimi enakovredne pravice do emisije toplogrednih plinov, v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 389/2013 z dne 2. maja 2013 o določitvi registra Unije v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter odločbama št. 280/2004/ES in št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Komisije (EU) št. 920/2010 in št. 1193/2011 (UL L št. 122 z dne 3. 5. 2013, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 389/2013/EU).

(2) Podatki iz registra Unije so dostopni javnosti v skladu s tem zakonom in z Uredbo 389/2013/EU.

(3) Vlada določi nacionalnega administratorja registra Unije, ki v imenu države upravlja z računi Republike Slovenije v registru Unije.

133. člen (monitoring in poročanje)

(1) Upravljavec naprave ali operator zrakoplova mora zagotavljati izvajanje načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov, ki ga je odobrilo ministrstvo, in pripraviti poročilo o emisijah toplogrednih plinov v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 601/2012 z dne 21. junija 2012 o spremljanju emisij toplogrednih plinov in poročanju o njih v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 181 z dne 12. 7. 2012, stran 30; v nadaljnjem besedilu: Uredba 601/2012/EU).

(2) Upravljavec naprave ali operator zrakoplova mora ministrstvu poslati poročilo o emisijah toplogrednih plinov za preteklo leto skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona najpozneje do 31. marca tekočega leta. Ministrstvo mora zagotoviti, da je poročilo o emisijah toplogrednih plinov dostopno javnosti v skladu z Uredbo 601/2012/EU.

(3) Če upravljavec naprave ali operator zrakoplova v roku iz prejšnjega odstavka ministrstvu ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov za preteklo leto skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona ali če preveritelj iz prvega odstavka 134. člena tega zakona glede poročila o emisijah toplogrednih plinov ugotovi, da ni zadovoljivo v skladu z Uredbo 601/2012/EU, izdela poročilo o emisijah toplogrednih plinov na podlagi dostopnih podatkov o emisijah toplogrednih plinov za posamezno napravo ali letalsko dejavnost ministrstvo. Stroške izdelave tega poročila nosi upravljavec naprave ali operator zrakoplova.

(4) Ministrstvo na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz tretjega odstavka tega člena izda upravljavcu naprave ali operatorju zrakoplova odločbo, v kateri ugotovi količino toplogrednih plinov, ki jo je naprava ali letalska dejavnost v preteklem letu izpustila v zrak in za katero mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova predati emisijske kupone. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(5) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona najpozneje do 30. aprila tekočega leta.

133.a člen (sprememba monitoringa)

(1) Upravljavec naprave ali operator zrakoplova mora v skladu z Uredbo 601/2012/EU spremeniti načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov in o nameravani spremembi obvestiti ministrstvo.

(2) Če ministrstvo ugotovi, da je spremenjeni načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov pripravljen v skladu z Uredbo 601/2012/EU in da gre za bistveno spremembo načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov, ga upravljavcu naprave odobri s

spremembo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 119. člena tega zakona, operatorju zrakoplova pa s spremembo odločbe iz petega odstavka 139.a člena tega zakona.

(3) Upravljavec naprave ali operator zrakoplova lahko spremeni načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov tudi v nebitvenih sestavinah v skladu z Uredbo 601/2012/EU, vendar mora o nameravani spremembi načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov najpozneje do 31. decembra tekočega leta obvestiti ministrstvo, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(4) Če ministrstvo ugotovi, da ne gre za bistveno spremembo načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov, o tem nemudoma pisno obvesti upravljavca naprave ali operatorja zrakoplova.

134. člen

(preverjanje poročila o emisijah toplogrednih plinov)

(1) Poročilo o emisijah toplogrednih plinov iz prvega odstavka 133. člena tega zakona lahko preveri le oseba, ki je pridobila akreditacijsko listino v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 600/2012 z dne 21. junija 2012 o preverjanju poročil o emisijah toplogrednih plinov in poročil o tonskih kilometrih ter o akreditaciji preveriteljev v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 181 z dne 12. 7. 2012, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 600/2012/EU).

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: preveritelj) mora preveriti poročilo o emisijah toplogrednih plinov ter upravljavcu naprave in operatorju zrakoplova izdati poročilo o preverjanju v skladu z Uredbo 600/2012/EU.

(3) Ministrstvo ima pravico kadarkoli samo opraviti izredno naknadno preverjanje poročila o emisijah toplogrednih plinov, ki ga je preveril preveritelj, ali pa za to določi drugega preveritelja.

(4) Če ministrstvo pri preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je preveritelj huje kršil Uredbo 600/2012/EU, o tem obvesti akreditacijski organ.

(5) Za hujšo kršitev Uredbe 600/2012/EU se šteje, če preveritelj:

1. po lastni krivdi pravočasno ne izdelava poročila o preverjanju in pisnega mnenja, kar je bilo ugotovljeno s pravnomočno sodbo sodišča, ali
2. izdelava pomanjkljivo, napačno ali zavajajoče poročilo o preverjanju ali pisno mnenje.

(6) Stroške izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah toplogrednih plinov nosi ministrstvo.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ima ministrstvo pravico in dolžnost od preveritelja izterjati vračilo stroškov izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah toplogrednih plinov, če je bila s pravnomočno odločbo ugotovljena hujša kršitev Uredbe 600/2012/EU.

135. člen

(predaja emisijskih kuponov in njihova razveljavitev)

(1) Upravljavec naprave mora za vsako napravo iz 118. člena tega zakona ali operator zrakoplova za letalsko dejavnost iz 139.a člena tega zakona do 30. aprila tekočega leta predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ugotovljeni na način iz šestega odstavka 133. člena tega zakona ali preverjeni na način iz 134. člena tega zakona. V primeru iz 122.a člena tega zakona mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova, ob stečaju pa stečajni upravitelj, najkasneje 120. dan od pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 121. člena tega zakona ali prvega odstavka 122. člena tega zakona predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ki jih je naprava izpustila v ozračje v obdobju iz drugega odstavka 122.a člena tega zakona. Predani emisijski kuponi se razveljavijo v skladu z Uredbo 389/2013/EU.

(2) Ministrstvo na svojih spletnih straneh objavi ime osebe, ki ni predala emisijskih kuponov v skladu z določbami prejšnjega odstavka.

(3) Če ministrstvo pri izrednem naknadnem preverjanju iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona ugotovi, da upravljavec naprave ali operator zrakoplova ni predal ustrezne količine emisijskih kuponov, izda odločbo, s katero ugotovi manjkajočo količino emisijskih kuponov, ki jih mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova predati v 15 dneh po pravnomočnosti odločbe, ali ugotovi njihov presežek, ki ga upravljavec naprave ali operator zrakoplova lahko uveljavlja do 30. aprila v naslednjem koledarskem letu, tako da preda ustrezno manjšo količino emisijskih kuponov. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(4) Upravljavec naprave za izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne more uporabiti emisijskih kuponov, izdanih za trgovanje s pravicami do emisije iz letalske dejavnosti.

(5) Upravljavcu naprave, ki je svoje emisije toplogrednih plinov zajel in jih prenesel v napravo za njihovo trajno skladiščenje, za katero je država članica EU izdala dovoljenje za shranjevanje ogljikovega dioksida, ni treba predati emisijskih kuponov za te emisije, ki so bile ugotovljene na način iz drugega odstavka 133. člena tega zakona ali preverjene na način iz 134. člena tega zakona.

(6) Imetnik emisijskih kuponov lahko kadarkoli zahteva njihovo razveljavitev, skladno s predpisi EU iz prvega odstavka 132. člena tega zakona, pri tem pa ni upravičen do nadomestila njihove vrednosti.

137. člen

(veljavnost emisijskih kuponov)

(1) Emisijski kuponi, izdani od 1. januarja 2013, veljajo za emisije v obdobjih po osem let, pri čemer se prvo obdobje začne 1. januarja 2013.

(2) Ministrstvo v štirih mesecih po začetku novega obdobja izda organu, pristojnemu za vodenje registra iz 132. člena tega zakona, nalog, da imetnikom emisijskih kuponov, ki ne veljajo več in niso bili predani ali razveljavljeni v skladu z Uredbo 389/2013/EU, naj jih razveljavi, njihovim imetnikom pa za novo obdobje podeli nove emisijske kupone v količini, ki je enaka razveljavljeni.

138. člen

(začasna prepoved trgovanja)

(1) Če upravljavec naprave iz 118. člena tega zakona ali operator zrakoplova do 31. marca tekočega leta ne pošlje ministrstvu poročila o emisijah za preteklo leto iz šestega odstavka 133. člena tega zakona in pisnega mnenja iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona, s katerim je preveritelj ugotovil, da je poročilo iz šestega odstavka 133. člena tega zakona resnično, pravilno in natančno, mu ministrstvo z odločbo začasno prepove trgovanje z emisijskimi kuponi, organu, pristojnemu za vodenje registra iz 132. člena tega zakona pa izda nalog o začasnem zaprtju računa. Pritožba proti odločbi iz prejšnjega stavka ne zadrži izvršitve.

(2) Ministrstvo izda upravljavcu naprave ali operatorju zrakoplova iz prejšnjega odstavka odločbo o ponovni dovolitvi trgovanja z emisijskimi kuponi, ko prejme poročilo o emisijah toplogrednih plinov in pisno mnenje iz prejšnjega odstavka, ter izda organu, pristojnemu za vodenje registra iz 132. člena tega zakona, nalog o ponovnem odprtju računa upravljavca naprave ali operatorja zrakoplova.

139.a člen

(obveznosti operatorja zrakoplova)

(1) Operator zrakoplova, ki mu je Republika Slovenija odobrila operativno licenco v skladu z Uredbo (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (prenovitev) (UL L št. 293 z dne 31. 10. 2008, stran 3) oziroma je pripisan Republiki Sloveniji kot državi članici upravljavki, in opravlja določeno vrsto letalske dejavnosti, mora izvajati monitoring in poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu z določbami

133. člena tega zakona ter predati ustrezno količino emisijskih kuponov v skladu z določbami 135. člena tega zakona.

(2) Operator zrakoplova iz prejšnjega odstavka, ki je na seznamu pristojnega organa EU o operatorjih zrakoplova in državah članicah upravljavkah uvrščen k Republiki Sloveniji, mora ministrstvu v 21 dneh od objave seznama poslati zahtevo, da to ugotovi, ali zanj veljajo obveznosti iz prejšnjega odstavka, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(3) Če ministrstvo na podlagi podatkov javnega podjetja Kontrola zračnega prometa Slovenije, d.o.o. ugotovi, da operator zrakoplova opravlja določene vrste dejavnosti, ga pozove, da v 21 dneh predloži načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov v slovenskem ali angleškem jeziku.

(4) Če ministrstvo v 60 dneh od prejema zahteve iz drugega odstavka tega člena operatorja zrakoplova ne pozove k predložitvi načrta monitoringa, se šteje, da operator zrakoplova nima obveznosti iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo izda na podlagi prvega odstavka 133. člena tega zakona odločbo, ki vsebuje tudi obveznost operatorja zrakoplova, da v štirih mesecih po zaključku koledarskega leta organu, pristojnemu za vodenje registra emisijskih kuponov, preda emisijske kupone v skladu s prvim odstavkom 135. člena tega zakona.

(6) Vlada v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona določi vrste letalskih dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

139.b člen

(vloga za dodelitev brezplačnih emisijskih kuponov)

(1) Operator zrakoplova, ki mu je ministrstvo odobrilo načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov v skladu z določbo iz petega odstavka prejšnjega člena, lahko za obdobje od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012, za obdobje od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje ministrstvo zaprosi za dodelitev brezplačnih emisijskih kuponov.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o emisijah toplogrednih plinov, poročilo o emisijah toplogrednih plinov, določeno s predpisom iz prvega odstavka 133. člena tega zakona, in pisno mnenje iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona.

(3) Poročilo in pisno mnenje iz prejšnjega odstavka morata vsebovati podatke o tonskih kilometrih, ki jih je operator zrakoplova opravil v določenem obdobju.

(4) Obdobje iz prejšnjega odstavka je koledarsko leto 2010, če se vloga nanaša na obdobje od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 oziroma koledarsko leto, ki se konča 24 mesecev pred začetkom obdobja od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje.

(5) Vlogo iz prvega odstavka tega člena mora operator zrakoplova vložiti na ministrstvo najpozneje do 31. marca 2011 za obdobje od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 oziroma najpozneje 21 mesecev pred začetkom obdobja od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje.

(6) Ministrstvo pošlje vloge iz prejšnjega odstavka pristojnemu organu EU najpozneje do 30. junija 2011 za obdobje od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 oziroma najpozneje 18 mesecev pred začetkom obdobja od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje.

139.c člen

(razdelitev brezplačnih emisijskih kuponov)

(1) Ministrstvo v treh mesecih od odločitve pristojnega organa EU iz prejšnjega odstavka in na njeni podlagi za vsakega operatorja zrakoplova, katerega vloga je bila predložena pristojnemu organu EU, izračuna pripadajočo količino brezplačnih emisijskih kuponov in mu izda odločbo, ki vsebuje:

1. skupno količino emisijskih kuponov, ki se razdeli posameznemu operatorju zrakoplova in se izračuna tako, da se podatki o tonskih kilometrih pomnožijo z

- referenčnim merilom iz predpisa EU, ki določa razdelitev in prodajo emisijskih kuponov, in
2. količino emisijskih kuponov, ki se razdeli posameznemu operatorju zrakoplova za vsako leto iz določenega obdobja, ta pa se določi tako, da se njegova skupna količina emisijskih kuponov iz prejšnje točke razdeli s številom let v obdobju, v katerem bo opravljal določene letalske dejavnosti.
- (2) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.
- (3) Ministrstvo na podlagi odločbe iz prvega odstavka tega člena podeli posameznemu operatorju zrakoplova emisijske kupone v skladu z določbo drugega odstavka 130. člena tega zakona.
- (4) Ministrstvo na svetovnem spletu objavi seznam operatorjev zrakoplovov in pripadajočo količino podeljenih emisijskih kuponov.

139.d člen

(posebna rezerva emisijskih kuponov za operatorje zrakoplova)

- (1) Operator zrakoplova ima za obdobje od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje pravico pridobiti brezplačne emisijske kupone iz posebne rezerve za operatorje zrakoplova, ki je določena s predpisom EU iz prvega odstavka prejšnjega člena, če:
1. začne izvajati določene vrste letalskih dejavnosti v obdobju, ki se začne 24 mesecev pred začetkom obdobja, za katero so bili predloženi podatki o tonskih kilometrih iz tretjega odstavka 139.b člena tega zakona, ali
  2. podatki o tonskih kilometrih izkazujejo njihovo povečanje v povprečju za več kakor 18 odstotkov na letni ravni med letom, za katero so bili predloženi podatki o tonskih kilometrih iz tretjega odstavka 139.b člena tega zakona, in drugim zaporednim koledarskim letom obdobja, v katerem je zaprosil za emisijske kupone v skladu z določbami 139.b člena tega zakona.
- (2) Operator zrakoplova lahko uveljavlja pravico iz prejšnjega odstavka, če dejavnost iz 1. točke prejšnjega odstavka ali dodatna dejavnost iz 2. točke prejšnjega odstavka ne pomeni v celoti ali delno nadaljevanja letalske dejavnosti, ki jo je pred tem opravljal drug operator zrakoplova.
- (3) Operator zrakoplova zaprosi za emisijske kupone z vlogo, ki vsebuje:
1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež osebe, ki je operator zrakoplova,
  2. poročilo in pisno mnenje iz drugega odstavka 133. člena tega zakona, ki vsebuje podatke o tonskih kilometrih za določene letalske dejavnosti, izvedenih v drugem zaporednem koledarskem letu obdobja, na katero se vloga nanaša, in
  3. dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka.
- (4) V primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena mora vloga, poleg podatkov in dokazil iz prejšnjega odstavka, vsebovati še podatke o:
1. odstotku zvišanja tonskih kilometrov med letom spremljanja in drugim zaporednim koledarskim letom obdobja, kakor so bili navedeni v vlogi iz petega odstavka 139.b člena tega zakona,
  2. absolutnem povečanju tonskih kilometrov med letom spremljanja in drugim zaporednim koledarskim letom obdobja, kakor so bili navedeni v vlogi iz petega odstavka 139.b člena tega zakona, in
  3. absolutnem povečanju tonskih kilometrov med letom spremljanja in drugim zaporednim koledarskim letom obdobja, ki presega odstotek iz 2. točke prvega odstavka tega člena, kakor so bili navedeni v vlogi iz petega odstavka 139.b člena tega zakona.
- (5) Operator zrakoplova mora vlogo iz tretjega odstavka tega člena vložiti na ministrstvo najpozneje do 30. junija tretjega leta obdobja od leta 2013 do 2020 in vsakega nadaljnjega obdobja, na katero se vloga nanaša.

(6) Ministrstvo vloge iz prejšnjega odstavka pošlje pristojnemu organu EU najpozneje v šestih mesecih od izteka roka za vložitev vlog iz prejšnjega odstavka.

139.e člen

(razdelitev emisijskih kuponov iz posebne rezerve)

(1) Ministrstvo v treh mesecih od odločitve pristojnega organa EU, s katero ta odloči o referenčnem merilu za razdelitev brezplačnih emisijskih kuponov iz posebne rezerve operatorjem zrakoplova, za vsakega operatorja zrakoplova, katerega vloga je bila poslana pristojnemu organu EU, izračuna skupno količino brezplačno razdeljenih emisijskih kuponov iz posebne rezerve za operatorje zrakoplova, tako da se referenčno merilo pomnoži:

1. za operatorja iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena s tonskimi kilometri, navedenimi v vlogi, ki je bila poslana pristojnemu organu EU,
2. za operatorja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena z absolutnim povečanjem tonskih kilometrov, ki presegajo 18 odstotkov in so bili vključeni v vlogo, predloženo pristojnemu organu EU.

(2) Ministrstvo izračuna za vsakega operatorja zrakoplova tudi količino emisijskih kuponov za posamezno leto, tako da skupno količino iz prejšnjega odstavka deli s številom polnih koledarskih let, ki so ostala v obdobju, na katero se razdelitev nanaša.

(3) Zaradi uporabe referenčnega merila iz prvega odstavka tega člena letna razdelitev emisijskih kuponov na tonski kilometer ne sme biti večja od njihove letne razdelitve na podlagi prvega odstavka 139.c člena tega zakona.

(4) Operatorju zrakoplova se zaradi razlogov iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne more razdeliti več kakor en milijon emisijskih kuponov.

(5) Ministrstvo razdeli emisijske kupone, izračunane na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena, z odločbo. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

(6) Ministrstvo na svetovnem spletu objavi seznam operatorjev zrakoplovov in pripadajočo količino podeljenih emisijskih kuponov iz posebne rezerve za operatorje zrakoplovov.

(7) Emisijski kuponi iz posebne rezerve za operatorje zrakoplovov, ki niso bili podeljeni brezplačno, se prodajo na dražbi v skladu z določbo 127. člena tega zakona.

139.f člen

(prepoved opravljanja letov)

(1) Ministrstvo pisno pozove pristojni organ EU, da sprejme odločitev o uvedbi prepovedi opravljanja letov operatorju zrakoplova, ki:

1. v roku iz tretjega odstavka 139.a člena tega zakona ne predloži načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov ali
2. v roku iz drugega odstavka 133. člena tega zakona ne pošlje poročila o emisiji toplogrednih plinov in pisnega mnenja ali
3. ne plača penalov v skladu z določbami 136. člena tega zakona.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora vsebovati:

1. dokaze, da operator zrakoplova ni predložil načrta iz 1. točke prejšnjega odstavka, poročila s pisnim mnenjem iz 2. točke prejšnjega odstavka ali da ni plačal penalov iz 3. točke prejšnjega odstavka,
2. podrobnosti o ukrepih, ki so bili izvedeni zoper operatorja zrakoplova,
3. utemeljitev za uvedbo prepovedi opravljanja letov v EU ter
4. predlog obsega prepovedi opravljanja letov v EU in pogoje, pod katerimi prepoved velja.

(3) Pristojni organ EU obvesti operatorja zrakoplova o osnovnih dejstvih in razlogih, zaradi katerih je ministrstvo predlagalo prepoved opravljanja letov.

(4) Operator zrakoplova ima pravico v desetih delovnih dneh od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka pristojnemu organu EU pisno predložiti svoje pripombe glede poziva iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če pristojni organ EU sprejme odločitev o uvedbi prepovedi opravljanja letov, jo izvrši ministrstvo, pristojno za promet, v skladu z zakonom.

(6) Ministrstvo, pristojno za promet, obvesti pristojni organ EU o vseh ukrepih, ki so bili sprejeti za izvršitev odločitve o uvedbi prepovedi opravljanja letov.

162. člen (prekrški)

(1) Z globo 40.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. uporablja za svoj proizvod znak za okolje, ki mu ni podeljen, ali ga uporablja v nasprotju s predpisanimi in določenimi pogoji, ali označi proizvod z znakom, ki je tako podoben znaku za okolje, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike (sedmi in osmi odstavek 31. člena),
2. se sklicuje na registracijo svoje organizacije v sistemu EMAS ali uporablja znak EMAS, ne da bi bil vključen v ta sistem skladno s predpisi, ali uporablja znak, ki je tako podoben znaku EMAS, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike (deseti odstavek 32. člena),
3. začne z obratovanjem naprave iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, pa o tem ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije (tretji odstavek 76. člena),
4. ne prijavi ministrstvu spremembe naprave (prvi odstavek 77. člena),
5. ne obvesti ministrstva o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 68. člena tega zakona (prvi odstavek 81. člena),
6. ne obvesti ministrstva o izvedbi ukrepov (sedmi odstavek 81. člena),
7. ne obvesti ministrstva ali pristojne inšpekcije o začetku obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti (prvi odstavek 85. člena),
8. ne obvesti ministrstva in izvede spremembo naprave ali opravljanja dejavnosti (drugi odstavek 85. člena),
9. ne obvesti ministrstva o dokončnem prenehanju naprave ali opravljanju dejavnosti (tretji odstavek 85. člena),
10. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 90. člena,
11. ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije o začetku obratovanja obrata iz 86. člena (prvi odstavek 91. člena),
12. ne obvesti ministrstva o dokončnem prenehanju obratovanja obrata iz 86. člena tega zakona ali prenehanju upravljavca (drugi odstavek 91. člena),
13. ne obvesti ministrstva o neposredni nevarnosti za nastanek okoljske škode in ne izvede vseh potrebnih ukrepov za njeno preprečitev (prvi odstavek 110.d člena),
14. ne obvesti ministrstva o nastanku okoljske škode in ne izvede vseh potrebnih ukrepov za njeno omejitev (prvi odstavek 110.e člena),
15. ravna v nasprotju s 120. členom,
16. ne obvesti ministrstva o prenehanju obratovanja naprave iz 118. člena tega zakona ali upravljavca (prvi odstavek 121. člena),
17. izvaja monitoring brez odobritve ministrstva (prvi odstavek 133. člena in drugi odstavek 133.a člena),
18. ne zagotavlja izvajanja načrta monitoringa in do predpisanega roka ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov (prvi in drugi odstavek 133. člena),
19. preverja poročilo o emisijah toplogrednih plinov brez pridobljene akreditacijske listine (prvi odstavek 134. člena).

(2) Z globo 30.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 3.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba občine.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlagamo, da se zakon obravnava po skrajšanem postopku zaradi uskladitve s pravnim redom EU.

Sprejem predlaganega zakona je potreben zaradi odprave kršitve prava EU, ki se nanaša na sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov oziroma uskladitve zakonske ureditve z Direktivo 2018/410/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018.

Predlagane spremembe in dopolnitve veljavnega zakona torej vsebujejo določbe, s katerimi se zaradi uskladitve z Direktivo 2018/410/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb ter s predpisi EU, ki urejajo trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov in veljajo v državah članicah neposredno, spreminjajo določbe Zakona o varstvu okolja, ki urejajo trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov.

Vendar pa predlagane spremembe (ne glede na količino spremenjenih določb) ne spreminjajo sistema trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji, ki je vzpostavljen in deluje od leta 2005 naprej. Spremembe so v veliki meri potrebne zaradi uporabe pravil nomotehnike glede sklicevanja na predpise EU in prilagoditve veljavnega zakona predpisom EU, ki veljajo neposredno. S sprejemom predlaganega zakona bo Republika Slovenija izpolnila zahteve za prenos in izvajanje zahtev navedene direktive, katere rok za prenos v pravni red Republike Slovenije je 9. oktobra 2019 potekel. S tem bo preprečila tudi nadaljevanje uradnega postopka, ki ga zoper Republiko Slovenijo zaradi nenotifikacije prenosa omenjene direktive vodi Evropska komisija. Obenem pa bo zagotovila tudi zakonsko podlago za delovanje sistema po 31. decembru 2020.

Prav tako pa predlog z namenom odprave pomanjkljivosti delovanja sedanjih sistemov vzpostavlja tudi jasnejšo zakonsko podlago za obveznosti proizvajalcev za ravnanje in financiranje ravnanja z odpadki iz izdelkov za katere velja proizvajalčeva razširjena odgovornost ter vzpostavlja zakonsko podlago za drugačen, v praksi bolj izvedljiv način izvajanja obratovalnega monitoringa.

Zaradi vsega navedenega se ocenjuje, da je pri prenosu zahtev navedene direktive in s tem povezanih predlaganih sprememb veljavnega zakona izpolnjen pogoj za vodenje skrajšanega postopka.